கடவுள்

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

திருத்தணிகைச்

சரவணப்பெருமாளையரவர்களுடைய

பிரதிக்கிணங்கப்

பூர்வாககம்

முத்துசாமிமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஆயலூர்

அருணாசலமுதலியாரவர்களது

சென்னை

திருமகள்விலாச

அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாது௵ சித்திரை மீ

தாயுமானசுவாமிகளது.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினும் சிறந்து விளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலே உள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப் பெயரையுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய ௱௭௰ - வருஷத்துக்கு முன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும், குருலிங்கசங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராயும், கேடிலியப்ப பிள்ளையென்பவரொருவர் இருந்தார், அவராலே அந்தச்சிவஸ்தல விசாரணை நடத்தப்பட்டுக் கொண் டிருந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்க நாயகரென்பவர் கேடிலியப்பபிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்கு வல்லமையையும் சிலர்சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைப்பித்துப் பரீக்ஷித்து அவருக்குப் பெரிய சம்பிரதி யுத்தியோகங்கொடுத்துத் தம்மிடத்தே வைத்துக்கொண்டார். அந்தக்கேடிலியப்பபிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்த தமையனாருக்குத் தம்முடைய ஒரோ, பேறுகிய சிவசிதம்பர பிள்ளையென்னுங் குமாரனைக் கொடுத்து விட்டிருந்ததினாலே தமக்குச்சந்ததி உண்டாக அருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிசிரபுரத்திலே

எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாயுமானேசுரரைத் தரிசித்து க்கொண்டுவந்தார். அக்கடவுளது திருவருளினாலேஒரு ஆண்பிள்ளைபிறந்தது. அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக் காணிக்கை முதலானவை செலுத்தி க் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார் அந்தத்தாயுமானவர் தந்தகப்பனு ருக்குமிகவுமனமகிழ்ச்சியுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய் யுமுயற்சியளவிற்கு அதிகமான சீர்வாணந் தமிழ் முத லிய கலவிப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார் உண்மை அ ன்பு பொறுமை அடக்கம் இரக்கம் இவைமுதலியநற்கு ணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவேவளர்ந்தன.ஓர்அரு ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப் பொ ருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமா னது தத்துவப் பொருளையே விரும்பி நின்றது. அப் படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார் மரபிலே எழுந் தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச் சந்தித்துஅ வரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்டு வேதாகமங்க ளின்முடிவான தத்துவப் பொருளை உபதேசித்தருளி னார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவர் தமது ஞானாசாரிய ரிடத்தே மிகுந்த பத்தி உடையவராய் அவ்வுபதேசப் பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினந்தோறுந் தகுதி

மூர்த்தி சன்னதியிலே நிஷ்டைசெய்து கொண்டுவந்தார் பின்பு தாயுமானவருக்குத் தகப்பனார் தேக வியோகத்தை அடைதலினாலே அவரது லௌகிகத் தொழிலை அரசனது வேண்டுதல் பற்றி அதில விருப்பமில்லாதவராயிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அரசனானவன் அவரை முதலிவேலைக்காரனவானென்றறிந்தில னாகினும் கேடிபப்பப் பிள்ளையினும் இவர் யோக்கியரென்று நன்குணர்ந்து பிரவுசு சிறப்புச் செய்துவைத்திருந்தான. ஆனால் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உடல் காப்பிலும அவனது செயலைக் கூத்திலும எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படிச் சில நாள்கள் சென்றனமேல அரசன அவரிடத்தே விளங்கிய அபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக்கண்டு அவரது மகிமையை அறிந்துகொண்டான. உடனே விவேகியாகிய அவ்வரசனுக்கு அவரைக்குறித்து அச்சமும் அன்பும உண்டாதலால அவரை அழைப்பித்து உயர்ந்த ஆதனத்தின மேல இருந்தருளப் பண்ணி - சுவாமீ அடியேன இதுவரையிலே உமது மகிமையைக் கண்டு கொள்ள மாட்டாதவனாயிருந்ததனாலே உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்கனான உம்ம

எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன். ஆயினும் இது பெரிய குற்றமாகலின் கிருபா மூர்த்தியாகிய தேவரீர் இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளி இன்று முதலாக அடி-யேனால் ஆகவேண்டிய வற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாமல் இருந்தருளலா மென்று வேண்டுதல்செய்தான். அதுகேட்ட வுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்ந்து அன்று முதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டுகடவுளையுங் குருவையும் அற்புத இனிமைய மதுரமான தமிழ்ச் செம்பாடல்களைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டுவந்தார். இப்படி யிருக்கையில் அவ்வரசன் இறந்து போய்விட்டான் அவ்வரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் கண்ணேயுள்ள அழகைக் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைப்பித்துக்கண்களிகூர நோக்கிக் கேள்விப்பட்டவளவினும் அதிகமாய் விளங்குதலால் உள்மருண்டு அவரைத்தன்னரசாட்சிக்குத் தலைவராகவுந் தன்னால்விரும்பப்பட்ட தகாத்செய்கைக்கு உடன் படுத்தவும், தான்கொண்ட கருத்தைக்குறிப்பித்தாள் அக் கருத்தை யறிந்த தாயுமானவரோவென்றால் உடனே ஒருபாய வழியினாலே அங்கிருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொண்டு அவள் அரசாட்சி யினெல்லையைக்கடந்து இராமநாதபுரத்துச் சீமைக்கு எழு

ந்தருளினர். இதுசெய்தி சிவசிதம்பர பிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனலே அவரும சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும்தேடிககண்டு பிடித்துச் சந்ததிவிளஙகவேண்டுமெனனும் கருத்தைக் கொணடு திருககலயாணஞ் செய்யுமபடி முயறசி செய்தாாகள். தாயுமானசுவாமிகளுககு அது காரியத்திலே சிறிதும்திருவுளமிலலாதிருநதும தமையனாது வேணடுதலினமிகுதியினலே உடனபடவேண்டியதாயிறறு. உடனேபத்தினியாா ஓராண் பிள்ளையைப் பெறறு வைத்துச் சிவபதம அடைநதாா. அநதப்பிள்ளைக்குககனகசபாபதிப்பிள்ளையெனறு பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத்தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்த சிவஸதலங் தோறும சஞசரித்துககொண்டு இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதாகளெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெறறு அஞஞானவிருளினினறு நீஙகி உய்யும்படிககுப் பல்வகைப் பட அறபுதமான பாடல்களைச் செய்தருளினா. அருளையனெனபவரும அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம பெறறுககொண்டு அவரை விட்டு நீங்காமல் பணி விடைசெய்துகொண்டுவநதாா.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்தசொரூபமாகிய சிவத்திலேகலநதபினபு அருளைய...

வாமிகள்அகவற்பாவினாலேகுருவைத்துதித்துச்சிவபோ கத்திலே யிருநது தமககுப் பினபக்குவப் பட்டு வரும அடியாாகளுககு அனுககிரகஞ் செயயுமபடிசெய்து கனகச பாபதிப்பிள்ளைககுஅபிஷேகம்செய்தருளினா. இககுரு பரமபரையில் தஞசைமா நகரத்துககுக கீழ்பால அ னைப்பன பேட்டையிலுள்ள படத்தில இப்போது இருககினற அமபலவாண சுவாமிகளுடைய அடியாா கூட்டத்திலே ஒருவராயும அநத ஆதீனத்துககு உரி யவரா கியும உள்ள எடுத்துக, கட்டி - அருணாசல நாய னாரவாகளிடத்தி லிருநத ஆதீனபுஸதகத்தையும ம றும சிலபுஸதகங்களையும திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமாளையரவாகள்அழைபபித்துஒப்பிட்டு அச்சிறப திப்பித்தனா.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

சரித்திரச்சுருககம

முற்றும் - பெற்றது.

குருதுதி.

சிறப்புப்பாயிரம்.

வெள்ளமருவும்விரிசடையான்வேதவனத்தான்விமலே
சன, உள்ளமருவத்திருமூலருறவினமருவுமொருமௌ
ன, வள்ளலருளுங் கருணை வெள்ளவாரிமடுத்தேமழை,
மைசநகாப, பிள்ளையவர்களருண் முகிலாய்ப் பெய்தகரு
ணைத்தமிழமழையே. (க)

பெற்றமதினுமுத்தியினும் பிரியாப் பெருமானபேரரு
ளே, சுத்தாவுணாமூவர்களாய்த் தோன்றுபவுனி துணை
கரத்தால, குற்றமகலக்கருணையினுற் கொடுக்கவாங்கி
க்கொண்டெழுந்த, அத்தன ருயுமானவனு பறைந்தகவி
மதககடிவரவே. (உ)

வேறு.

ஆயுமாகமுமளக்கவருட் கடலைச்சுருக்கியயோனந்தமெ
யாமைக,கேயுமானந்தமழைபொழியுமறைசைக்கேடிலி
கருவாய்த்த, சேயுமானவனுலகச் செய்கைபோனறதிவ
ருஞ்சசிரமியான, தாயுமானவனுரைத்தாணருநதமிழா
னநதசதகமாமே, (௩)

வேறு.

வேதவனத்திறை யவனையாழினையேபழித்தமென்மொ
ழியாளுடன்வீரசத்தி விநாயகனைச், சாதகரைச் சந்தான

சமயகுருமரபைச் சரிதைமுதனெறி நான்குந் தாங்குத போதனைத், தீதறவேதிருமூலாசுகாவாமதேவாதிரு மௌனியவா மரபிறசித்தா கணக்தோரை, நாதனருட் டாய்தாயுமானவனே டிவாகாணும நிலைநவிறறி நறைபூா தொழுவோநாமே. (ச)

வேறு.

வனனிவனத்துறைவோனை வாழைவனத் திருப்போனை மலாமாதெனனுய, கனனிகைபூசித்தோனைக் கடலரசன முதலாசாகாண்கினறோனை, பனனுமெழு முனிவரரு ககருள்வோனைவணிகனவிடபபறிககினறோனைச, செனனியைநதுமுடையோனைத்திருமருகலவாழ்வோனைச சிநதைசெயவாம. (ரு)

வேறு.

ஒருமூகமாய்ப்பலகோடியணநதசத்தி யுருவாகியைந தொழிறகுமுரித்தாய்ஞானத், திருவருளாய் மூவிதமா யொனறாயைநதாய்ச் செடசித்தா யெவ்வுயிாககுஞ்சிறந ததாயாய்த், தரும்விஞைசயொருநானகாய்விட்டுநீஙகா த்தறபரமநிலையெல்லாநதானேதானுய், வருமருளாாமி ாதாய்மாமருகல் வாழும் வண்டுவாா்குழலுமையை வண க்கஞ்செய்வாம். (சு)

வேறு.

பணிவிடைகள்பலகோடி செய்தானை மகிழ்வித்தேபத்த
ரானோர், துணிவினொடுநூ சுவாக்காதிபதமடைந்தாரொ
ழுபிறவிதோயாதாரயென, திணியமனக்கறங்கனைந்தேசிவ
பணிகளறுதினமுநூ செய்துவாழ, வணிகன விடந்தீரத்
துயத்தவாரணமாமுகத்தானைவணககநூசெய்வாம். (எ)

வெங்காமவேட்கைமுத லாசைபல கோடியினும வீழ்ந
தேமாறித், தங்காவனசுழல்கறங்காய்த்தமரியெலாநதி
ரிந்துழலுநதவிப்புத்தீர்த்து, மங்காதபேரின்பவாழவளி
கருநெசனமாராகமருவி வாழச், சிங்காரவேலவனைச்சே
வித்தேயவனருளைசசிந்திப்போமே. (அ)

வேறு.

இடைமருதூரிறையவனை மாகாளத்தானை மிலந்துறை
மாநகரானையிருமருகலானை, விடைமருவும்கொடியாடு
நதிருமறைககாட்டானைவிளங்குநறையூரானைவியருகை
யானைப், புடையமருநதிருவமபாதிருப் பனந்தாளானை
பபுறம்பியமாநகரானைப் பூசுரனசோமாசி, தடையறவே
தொழவச்சநதவிரத்தவிநாயகனைச் சநததமுமபுநதியிறு
லசிந்தனைசெய்வோமே. (கூ)

வேறு,

இறையவனைத்திருவருளையங்கரனையறுமுகனையிமை

யோர்தம்மை, மறையவர்மாதவரை முனிவர்சித்தர்க
ணத்தோரைமாக்களெல்லா, மறையுமறையாகமத்தை
யஞ்செழுத்தையாலயத்தை யறத்தை ஞானத், துறைநி
றைசைவமெய்ஞ் ஞானத் தொன்மை யனையருளோடுந்
தொழுதுவாழ்வாம். (௰)

வே று,

வகுத்திடுந்தெய்வவணக்கமுங் குருவினவணக்கமு மவா
ழிபாயிரமாயத், தொகுத்திடுந்தமிழ்ப்பரசிவவணக்கத்
தொகுதியுமுன்னதாய்த்துதித்தே, பகுத்தறிவதனாலைஞ்
ஞூற்றெண்பத்தேழ்பாடலுங் கண்ணியின்பகுதி, மிகு
த்திடுமெண்ணூற்றறுபத்தைந்துடனே விளம்புவோமக
வல்வண்ணமுமே. (௰௧)

வே று.

விண்ணுறுந்தேவர்கண்முனிவர்கணங்கள்சித்தர்புகழ்
மௌனி வியப்பால்ஞானத், தண்ணுறுந்தண்டமிழ்மா
லையைஞ்ஞூற்றெண்பத் தேழுந்தாயுமானேன, எண்ணு
றுங்கண்ணிகளெண்ணூற்றறுபத்தைந்தகவலவண்ண மி
ரண்டும்பாடி, மண்ணுறுநால்வகைமாந்தர்தமக்காகப் ப
கருவார்பாலவைத்தானன்றே. (௰௨)

வே று.

சாந்தமுறுந்தவ குணமே வடிவாய் நின்ற தாயுமானவ

னருஞானத்தலைமைபூண்ட, வேந்தா முதனமேதினியோ
ரெல்லாம வாழ்த்தவிரிதமிழாலனுபோக விளைவையெ
ல்லாம,பாந்தமுறப்பலபாவினடைககிவீசுமமைபாந்தமிழின
டிவாவேபதிகமாகச். சேர்ந்ததொகையட்டவுணையதிகா
ரமளவாயச்சேகரித்ததிருவிருத்தத்திருநாமத்திரளே.(

வேறு.

பரசிவவணக்கமெனுந திருப்பாட்டும் பாயிரபப
னுவலுமபாஙகாய்,உரைசெயதபெரியகவிதையாதியதா
யுள்ளசெநதமிழெலாமொருஙகே, திருமுறையொனறி
றமிகழ்நதிடுஙகணணிசேரு மீரடிவணணமகவ, லொரு
முறையொளிருநதாயுமானவனு முத்தமனுரைத்தவுண
மைகளே. (கச)

வேறு.

பொஙகுதிரைக கடலுடுத்தபுவிகள் பதினலும்புகழ்
மௌனிதிருவருளாம புணரியினிலமூழ்கிக, கஙகுல்ப
கலறறதிருககாட்சியினிறகலநதே காசினியிலஞ்ஞானக
கஙகுலிரிநதோடச், செஙகமலக் காமதனுலருட்படை
யைத்தாஙகிச் சிவஞானக்களிறேறித் தேசமெலாநதிகழ
த், தஙகுசிவானநதமெனுமருண மழையைவாயாறமுயு
மானவன்மொழிநததமிழ்த்தொடையிதாமே. (கரு)

வேறு.

மருவுபரசிவவணக்கமாதியாக மலைவளர்காதலிபேற்
பாவளருமீறாய்த், திருநடுவிற்பெரியதமிழ்க்கவிதைவா
ழ்க்கச்சொந்தமிழ்மூவிருநூறுஞ்செறிக்கவெங்கு, பருவுரு
வமுருவருவ மாயல்லாமலருமறையாகம நெறியினனு
போகத்தைக், குருவருளாலருள்வாயாற்றாயுமானேனை
கூறுதமிழ்மூறையருளாங்கோயிலாமே. (௧௬)

ஆதிபரசிவவணக்கங்காப்பதாகவருட் பெரியகவிதை
நடுவாகமேவக், காதலிபாதுமைபயீறாங்காட்சியாகக் கரு
ணைவெள்ளக் கவிதைபழைகதிக்க வெங்குளு, சோதிசி
வானந்தாயனாறாயுமானேனை சொரிதமிழ்ஞானுபோகஞ்
சொன்னநூலை, ஆதரங்கூர்ந்தருள் வசத்தாயவனைநாடி
யனுதினமும்வெகுபத்திசெய்தனுபவோமயாமே. (௧௭)

சிரப்பளிப்பாபலைபோவுந்தக்ஷிணமூர்த்தியருள்செய
யவாங்கிப, பராபரமுமெந்நாளுமபைங்கிளியும் பலபா
வுமபாடிப்பாடித், தராதலமானிடர்களெல்லாந்தண்ணமி
ர்தாய்த்தந்தருளுந்தாயுமான, நிராமயனாருட் பெரியக
விதையினுற் பொருள்தனை நினைந்துநிற்பாம. (௧௮)

வேறு.

வையமுழுதுமகிழ்ந்தோங்க மறைசைநகரும் வாழ்ந
தோங்கத், துய்யவடியார்தொழு தோங்கத் துதிக்குமடி

யாழ்தொகையோங்க, வெய்ய பிறவிக கடனீங்கவிசுங்க ருணைவிளைந்தோங்க, ஐயனருயுமானவனுப ஞறந்தகண் ணிககடிவரவே. (கசு)

நீடுமாதிபரசிவவணக்க நிறைதமிழாதியாய் நடுவே கூடிடுந்தமிழுந தேஙைவமாதுமைபேற் கூறியதமிழ்க்க ளிபீருய்த், தேடிடுந்தனைத்தாய் முதறகணணித்திரண் டிடவெழுந்தசெந்தமிழா, பாடிடுமகலவ வண்ணமீறெ ழுதுமைந்தமிழ்த்தொடைபதினைனறே (உ0)

நீரணிசடையானருபலவரதனிட்களசகளமாயின்ற வோன, சீரணிகருணைத்திருவுருவாகித் திருமறைக்கா டெழுஞ்செலவன, ராடிககணணித் தொடையதாய்ப் புனைந்தவிருந்தமிழத்தொகைககடிவரவாய்ப், பாரணைந் தியங்கவவனரு ளவாய்ப், பாடுவேன றிருவருட்ப ணபால. (உக)

அன்னையாய்ப்பிதாவாய்க் குருவுமாய்த் தேவாயமா பிள்ளையவா கண்மெய்யருளாற, சொனன வாககியத் தையவனருளறியாத்தொழுமபனே னொருதலைத்துணி வாய், எனனறிவதனுக்கெட்டு மவ்வளவாயியம்பியநூற் கடிவரவாய்ப், பனனுசெந்தமிழாலாதியந்தமதாய்ப்பா டுவேனவனருட்பரிவால். (உஉ)

பரசிவவணக்கம்பாட்டொருமூன்றும் பரிபூரணனை

தம்பத்தாம், தருபொருள் வணக்கமாறிரண்டொன்று நதகுபதுசினமயானந்த, மருட்டருமௌனகுருவதீனாந தாமருநகருணாகரகடவுள், திரமுறுசித்தாகணத்தொ கைபத்தாநதோதமிழ்பெயாவழித்தெரிவே. (உஙு)

ஆனந்தமானபரமொரு பத்தாமருட்சுகவாரியிராமு மாநிலமெ நகுநிறைகின்ற பொருளாய்வருவதுமொரு பதோட்டொன்றும, ஞானமாராசசி தானந்தசிவபு நறபதி ஞெனறதாஞானத், தேனுறுநதே சோயம பதிஞென றுஞ்சிறசுகோதயமுட்டைநதே. (உசு)

அரியவாகாரபுவனமாறைநதுமாறனாகூடடுமளவாம பரியதேனமுகபும் பத்ததாஞானப்பனுவல பனமாலே யும்பத்தாம, திருமலஞானநினைவொனறு மொனபாணிக ழ்பொனனைமாதவரபபுவியில, விரகிஞலவேணடாதெ பூபதோட்டடாபோவுபத்தாமணமிகவே. (உரு)

வாயிஞறசொலலறகரியதுமபத்தாம வமபனேனென பதுமபத்தாம, சேயனேயெமையாள்சிவனசெயலபத் தாநதிகழதனனை யெனபதும பத்தாம, நாயினேனுனைச யெனுநதிருப்பாடஞறபதாஞசெயலுமஞானம, வயுமா மபாடலிருபதோட்டொட்டா மெனகளெனச்செயலிலையெ னறே. (உசு)

பண்டலமெனனுநதமிழ் பதிஞென்று மறபாயப்புலி

னையம்பத்தொன்பான, விண்டிடுமுடல்பொய்யெண்பதா
றுணையாம்விரவுமேசற்றலும்பத்தாங், கண்டிடுங்காடுகக
ளையுமோராறுனறுங்கண புறவெடுத்ததேகத்தின், றண்
டமிழிரண்டாமுகமெலாமொனறுஞ்சாபது திடமுறு
ந்தமிழே. (௨௭)

பருவரலாறத்தன்னை யாககுவையும்பாடினன பைந்த
மிழிரண்டாற், கருவறுங கவிதையேழிறுலமைத்தான
கருபுறுசிநதையாங்கருத்தை, வருமலைவளாகாதலிககிரு
நானகுவண்டமிழ் வழுத்தினன லாககால, பெரியநா
யகிஅகிலாண்டநாயகியைப பேணிஞ னிருதமிழப்பி
னையல. (௨௮)

தந்ததாயேழாம்பெறறவட் கென்றே சாற்றியதமி
ழ்பதினெனறு, மெநதையாாகல்லா னீழனமுப்பதுவா
மெணணியபராபரககணணி, நதிருப்பாடனமுனனூ,
றறெண்பத்தொனபானல்லைபங்கிளி யைம்பத்தெட்டா
ஞ், சிநதையாரொர்நாளோ ரிருநூறிற் சோதமிழ் முப்
பதோடிரண்டே. (௨௯)

* காண்பேனேவென்னுநதமிழ்முப்பத்தேழாங் காட்சி
யுங்காண்பதுங்காட்டா, லாணவமகறறுங்கவிதைமூலே

ழுமாகாதோவென்றருளியதாம், வீண்பொழுதகலவில்
லையோஞான விளக்கென விளம்பியதாரும, பாணபிறப்
பகற்றவேண்டாவோவென்று பாடியனபந்தமிழாறே ()
நல்லறிவேயென்றமிழொருநான காநாடுதேயே - வே
றே-னேயாய்ச, சொலலியவினுவ லைவகைக் கண்ணித்
தொகைபணிரெண்டதாநதோயபோ, புலலிய வினுவலை
நததாப-யோகோ - புகலவினுவேழதாமபுணாநதோா, வ
ல்லிதாய்பிளறநிலை யொருமூனறுமறைசநாயகன வகு
த்ததுவே. (௩௧)

பாய்புனறபெரனனிதாத்ததாய்ஞானப் பகீரதியெனு
மருட்பனுவல, வாயினுறசொரிநதானபாவினம்பலவாய்
வகுத்ததினனுபவமவைத்தே, யாய்பவனபாடுகினறதற
கைநதுமானநதககளிப்புககையாறுந, தோய்வுறலகவல
வண்ணமுமவகுத்தானறெனையயனறுயுமானவனே.()

வேறு.

நீருநெருப்புநெடுங்காறறு நிறைபூதலமு நீள்விசும்பு
ஞு, சேருஙகதிருந திகழ்மதியுஞ்சிவத்திரளுந திருவுரு
வா, யாருஙகருணைககடனமூழ்கியருநதியெழுநதேயரு
ள்வாயாற், சாருங்கண்ணித் தமிழ்மழையைத் தநதான
றுயுமானேனே. (௩௩)

வேறு.

மகபதிமாலயனமரர்தமகுமரிதாய மந்திரமாலிகை
மூலமரபிலெழுமௌனி, சுகாவர்ம தேவாமுதனரு
னிமார்கணங்கள் சுத்தர்நித்தர்முத்தர்சித்தர் பத்தருங்
கொண்டாட, விகவாழவும்பரகதியுமெவ்வுயிர்க்குமீயுமீ
சனருளாயெழுந்தவெழிற்றாயுமானேனை, சகமேழுமண்
கருமருட் டண்மலர்ப்புனைந்ததாமீரடிக்கணணித்தமி
ழ்த்தொகையிதாமே. (௧௪)

வேறு.

தந்தைதாய்முதலாகவக வலவண்ணமீருகத் தாயுமா
னேனை, விந்தையாயனுபோகவிதமெல்லாம்விகார வி
னோதமாக, வெந்தையார்திருவருளா லீரடிக்கணணிக
ளாக வியம்புநூலைச், சிந்தைநோய்தீர்ந்தருளைச் சேர்ந்
தொளிர வனுதினமுஞ் சிந்திப்போமே. (௧௫)

வேறு.

செய்யபரங்கிரிக்கோமான்செல்வனாகித் தென்மறை
சைவாழ்வானைச் சிறந்தஞான, வையனரு ளாண்டவனை
மௌனஞானவனுபோகமருந்தமிழா லருளினவாக்கா
ல், வையமுய்ய வகுத்தானைத் தாயுமான வரோதய

னைமறவாமல் வாழ்த்திவாழ்த்தித், துய்யதிரு வகவலி
ருள் விலாசத்தி சூழ்பலநூற்றொருத்தானைத் தொழுது
வாழ்வாம். (கசு)

வே று.

திருவேதவனமதனிற் றிருவவதாரந்தானசெய்து தி
ருவருளுருவாய்த்திகழ் தாயுமானேன், பொருளுருவா
ஞசிவானந்த பூரணவிலாசப் பொலிவாகியெழுந்தருளி
ப்பூரணமெய்ஞ்ஞான, வருளுருவாமனுபோகசம்பிரதா
யத்தை யருள்வாககா லருந்தமிழா லனமந்தருளுமதற
குக், குருதுதிதெய்வதவணக்கமவாழிவரலாறுங கூறி
யபாயிரங்கூறிககூறுவதாங்குணமே. (கஎ)

வே று.

அடிவரவாதிகுருதுதி வாழியரியதேவதை வழிபாடு
நெடியபாயிரமும்பர சிவவணக்கநிறைவையுஞ் சிந்தனை
நிகழ்த்தி, வடிதமிழ்வகுத்தவள்ளலேனினைவில் வைத்தரு
ட்கவிதைமாரியினைப், பொடிமணிபுனைந்தவன்புடனித
மும்போற்றுவார்புநிதமாதவரே. (கஅ)

சைவசித்தாந்தசமயசந்தானத் தபோதனர்நடுநிலைசா
ந்தோ, னைவகைத்தொழிலு மத்துவாவாறுமாறுதார
மூங்கடந்தார்யோன், மெய்வகையாய வனுபவநிலையை

விரிதமிழ்க்கவிதையால்விரித்தே, செய்தவர்தெரிந்ததா யுமானவனைத்தினந்தொறுஞ்சிந்தனைசெய்வாம். (௩௯)

வேறு.

மாயுமாபாதகமு மறுபிறப்புந்துறவறத்தான் மாறவீசி, யாயுமவேதாகமத்தாலருள் வலியாற்சிவஞானவாழிமூழ்கிப, பாயுமால் விடைப்பரமன பலகிலேயுமபாரத்துணாந்து பரத்திஞெனறுந, தாயுமானவனுபயசரண்மலரைச் சிரமதனிற்றரித்துவாழ்வாம். (௪௰)

இராஜராஜாங்கவாக்காயெடுத்த வடிமடங்கியிளேத்திடாமல், தாரசுமுனேயாய் நிறுவிச் சாயாமலனுபோகத்தமிழைப்பாடும், பராவு சிவமயமாகிப் பரஞான வுபயநெறிப் பரிமேலேறி நிராமயதேயத்தேகி நிறைதாயுமானவனே நினைந்துவாழ்வாம். (௪௧)

வேறு.

மறைக்காட்டு மெய்ஞ்ஞான மாணிக்கமலையைமௌனிதிருவருளாற்றில வளரு நவமணியைக், கறைக்காட்டுமஞ்ஞானககளிம்பற்றகடலைக் காசினியமறந்தருளேக கலந்தகதிரொளியை, நிறைக்காட்டும பேரினப நீணிலத்துதித்தியை நீடிய பேரானந்த நெடுங் கடல் வாய்நிறைவைக், குறைக்காட்டு மஞ்ஞானக் குறும் பறுக்குங் கோ

னைக்குணத் தாயுமானவனைக்கும்பிடுவன்குறித்தே (௩

வேதவனந்தனின் முளைத்தமெய்ஞ்ஞானவித்தைவே
தமாக மனசாந்த பேதினியின விளைவ , ஆதவனபோ
லெங்குமொளியளிக்குமருட்கதிரா யருணமவுனி திரு
வருளையள்ளியுண்டவறிவை, மாதவமே யுருவுருவாய
வந்த திருவருளைமாமுனிவனருளுந்தன வணங்கிமெய்
வாழ்வைச், சாதகருக்காசரவாய்த்தழைத்த தனிமுதலை
த் தாயுமானவனருளைச் சந்ததமுந்துதிப்பாம். (௪௩)

வாய்ந்தபெருங்கருணைமயன திருமூலர்தன மந்தி
ரமாலிகைபுனைந்தோனமரபி னெழுமௌனி, ஆய்ந்ததி
ருவணிமறைவையகஷ்பபாத்திரமாக் கண்டுற சிவஞா
னவனுபோகமுறைதக, நகநகபிறவிக்கோடைககாலம
தைத் தணிக்கக்கருணைகலந்திடுமறிவாங்கரமதனால் வா
ங்கி,தோய்ந்தசிவானந்தமுறையருந்துசிவஞானத்துறை
த்தாயுமானவனைத்தொழுதெழுவோமயாமே. (௪௪)

வேறு.

பாண்டவர்தூதனுமயனுந்தேடரியமெய்ஞ் ஞானப்ப
டிவந்தாங்கி, யாண்டசிவனருளாழிமூழ்கியெழுந்தொளி
ரமௌனி யருளைவாரி, வேண்டலவெறுப்பானதறவிழு
ங்கியருந்தவஞான வீரனுகி,நீண்டசிவானந்தபதினிறை

தாயுமானவனை நினைவோம் யாமே. (௬௫)

வேறு.

வாரிசூழ்புவனமெலாம் வாழ்த்த மகிழ்ந்தோங்கி மகா
மௌனதேசிகனை மறவாதானத்தான, பேரின்பவாழ்வி
னுறும பெருந்தக்கசாரா தவத்தோன பேரின்பங்கொண்டாரு
ம்பேராளனபெருமா, யாரறிவா ரவனபெருமையவனொ
ருனேயறிவா னவனருளேயணைந்தவரு மறிவாரகளந
ஞற, சீரியசெந்தமிழ்முநாயத்திகழ தாயுமானவனசே
வடியையனுதினமுஞ்சிந்தனை செய்வோமே. (௬௬)

வேறு.

மறைசைநாயகனேஞான சாத்தனுமௌனியே யருட்
குருவரதன, குறைவிலாமூலா குழாங்களே குழாங்கள்
கோதிலாஞானமேருவுமாய, நிறைபரமபொருளும ப
ரையுமேதெய்வ நீடுபேரின்பமோயினபா, அறையுமவா
க்கியத்திறநூயுமானவனவாககனுபவமனுபவாமால.()

ஞானதேசிகனேமௌனியாமவனை நாபியதொண்ட
ரேதொண்ட, ரீனமினமௌனி மாயிறோமெலலா யி
றையருளெய்திேனாரியமபி, ஞான சற் குருவை யணைய
மாதவங்களாற்றினோ தவமருந்தவமாந தானவனுக்கு
ஞ் சற்குருவாய்க்கத்தவனுசெய்தோன றாயுமானவனே.

தென்மறைக்காட்டி னெழுந்தருண் மௌனிதிருவருட்புணரியிற்றிளைத்தே, பொனபலேவில்லான முப்பொருள்விலாசப்பொலிவினைவிசாரணைபுரிநதே,கன்மலையெழுத்தாய் கருத்தினிலழுத்திக கருணைவான்சுவை யெனககழறுந, தனமயத்தமிழைச்சந்ததநதுதிக் குநதலத்தோ தாயுமானவனே. (௫௬)

அங்கையினெலலிக் கனியெனஞான வனுபவநிலை யெலாமறிவோன,றுங்கமாதவருக்கருணிலைதோன்றத்தொகுதமிழ்மாரியைச் சொரிவோன, றிஙகள் வேணியனுமௌனதேசிகனைத்தினநதொறுஞ்சிநதனைசெய்வோன, றங்குபேரினப வாழ்வினையுடையோன றாயுமானவனெனத்தகுமே. (௫௰)

வாமதேவனையுஞ்சுகனையுமூலர் மரபையும் பொருளெனமதிப்போன, காமமாதியதாமிருவகையைநதுஙகடநதவனகடவுளாகோமான, புகள்கொழுநனயனமுதறேவா புண்ணியாபதமெலாம்பொருநதான,சேமமாரினபவாழ்வினையுடையோனறிரு வருட்டாயுமானவனே.

வேறு.

பாங்கிரிக்கோனபாதகனைபெ லான ஞானபண்டிதற்குமூரியவனைப்பரமெனறெணகுரு, சுதங்குவிக்குங் காதல

ரூத் தாயுமானவனைக்கட்டியசனமாராசநெறி யைக்கொ ள்வானை, வரங்கொடுக்குஞ்செவ்வேளை யாசானைப் பர சிவனை மதித்துடகொண்டே, ஓங்கிநிற்கு மருட்குரு வையிறைஞ்சியவன் பாடலையுமியம்புவோமே. (ருஉ)

சண்முகவேள்சந்ததியைத்தாயுமானவனைசகோதரனை மௌன தருதயவால்ஞானக, கணணை யரு ளுருவாகுந தாயுமானவனை காரணகாரியபதனற் கைக்கொள்வானை, விண்முதலாமைம்பூதநாதமீறுய விளங்குநவ விதநதோ யா விளைவிறவோங்கதே, பணமிறுறும பசுத்துவமபோ ய்பபதியாயநினற பானமையனவாககருநதமிழைப் படி பபோமயாமே. (ருந)

மறைசைநகர் வாழ்பெரிய ஞானவேந்தன மறைககா டற்கனபுநிலை வளாகததுசாநதன, நிறைவிளெடு குறை வுமற நிறைந்தநீத னீணமௌனகுருவரு ா நீங்காதே யன, இறையவருநதாமுதவி யெலலாநதோநதே யெ ச்செயலுமிறைசெயலென றியம்புமேகன, நறைசையிற் பூப்பணிவிடைசெய் தீசற்காககு நாதனருளாண்டவனை நாடிவாழ்வாம். (ருச)

சரியைநெறியொருநானகுந் தாங்குவானைச் சாலோக முதனனைகுஞ்சாருவா?ா, கிரியைநெற நானசுமுறிங கேண்மையானைக் கிளர்யோகநெறி நானகுங் கிடைத்

தார்வானைப், பரஞானநெறிநான்குமபடர்ந்தாய்வானைப்
பதிஞூறுயவருநெறியுமபாயாதோய்வானை, பரிதாபசெ
யலுறுகியாயகிறபானை யருளானபெருநதகையையனை
வோமயாமே (௫௫)

வேறு.

இலங்குமறைநகரிலெழுந்த சறகுருவேறிணையிலா ஞா
னதேசிகனுநா, குலந்தனைககூறிலெனிடத்தமருநது குழா
நகளேதிருவருட்குலமாப, மலநதலைசாயசகும போத
ஞசத்திவாழபனையவனருள்வாயால நிலநதனி லவனுக
கொப்புயாவர்க நிகழ்த்துமோவறிஞாெஞசகமே. (௫௬)

காசியேமுதலாககனனியாகுமரிகடலளவாநதவேகலந
து, தேசிகாகிரறவிறலைசலகிர்தாநதத் திறநதிலிபபோறு
ருப்பாரில, ஆயிலாசசுவாககபுரத்தருடகுருவேயதிகமா
மவனறனககிணையாய, மாசிலாமறைசைத தாயுமானவ
னைமதிககலாம வழுத்தாறறிலையே. (௫௭)

கருத்திருவருக்கு மொன்றதாமவாகள்கழறியவாகசி
யங்காணிற, பொறுத்துறநதமிழ மனுபவப்பயனும் பூ
ரணைவிலாசமாய்ப்பொலியு, பொருத்தருகசொருத்த ரு
யர்வுதாழ்விலையாலுண்மையாமனுபவவொழுஙகாற், றி
ருத்துமாகாளச்செம்மலுமறைசைச்செம்மலுஞ்சரிதெ

ரிந்தோர்க்கே. (௫௮)

வரந்தருமறைசைத்தாயுமானவனுமாகாளத்தெழுந்த மாகுருவும், புரந்திடுங்கருணைப் பொருளதா யெழுந்தோர் போதனைசத்தியைப் புணர்ந்தோர், சுரந்திடுங்கருணைத் தமிழ்மழை சொரிந்தோர் சூனிய வெளியிடைத் தோய்ந்தோர், நிரந்தரஞான சைவசித்தாந்த நெறியினை ருபயதாளிணைவாம. (௫௯)

தமியருக்குரித்தாய் வருமிருதிறரு தாய் பிதாகுரு தெய்வந்தானும், உயிருளைத்தி - யுபாமலஞ்சார வுத்தமரோரிருவரும், அமிர்தெனஞான வனுபவத் திரளை யருளியவருந்தமிழ்த்தனை, நிமிஷமாயினுஞ் சிந்தனை செய்தனமேனை நினைவதேனினையநெஞ்சகத்தே. (௬௰)

அழகியதிருச்சிற்றம்பலக்குருவுமன்னருள்பெறுமிருவாகனூர், மழைமுகிலென்ன வருட்கவிமாரி வழங்கிய தாயுமானவனுங், குழைவுதர் தெய்வமயாள் குரவராமவர்கள் கூறியதமிழருட்குழாமாம, விழைவுறுஞானசந்தானகுருவாம் வேறொருவரைவிரும்பேனே. (௬௧)

வே

ஊழிதோறூழியெனக் குறுதுணையாய் நிரந்தரமா யொளிருமீசன, வாழிமாமருக ஞானமாணிக்க மலைய

னையவாதனென்னச், சோழியவேளாளர் குலத்துதிப்பவி
கத்தொகுத் தழைத்தே தொழும்பனாகி, எழுலகுக்
கொருமுதலாச்சுவாககபுரத்திருந்தானை யிறைஞ்சி வா
ழ்வாம். (கூஉ)

எனைத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன் மருகலானெம்பெரு
மானேழைபாகன, றனைத்தகு தாரில்லாதா னெனக்கு
மொருபெருந்தெய்வந்தானேதானாய, அனைத்தினுக்கு ம
னுகூலன்சுவாககபுரத் தரசனாயமாநதேநாயேன, நினைத்
தபடிகூட்டி முடித் துபதேசித்தருளினைறவி னிறுத்தி
னானே. (கூ௩)

ஆதலினாலெனைத்தடுத்தாட்கொண்டசிவன மருகலா
னவனேபினனும, போதகனாய்ச்சுவாககபுரத் தெழுந்த
ருளி யிருந்தறிவைப் போதித்தேபின,வேதமுதலாகம
த்தின் பயனறிவித்தருஞானவினைவால்பாவத்,தீதகலச்
செய்தபிரான செபதநனறி மறவாமற்சிந்திப்பேனே. ()

மழவிடையானாகமரியிலேடடிகதருணவாரிவாரி
ப், பழமறையாக பயிர்கள படரந்தோங்க வருணீ
ரைப்பாய்ச்சிப்பாய்ச்சித்,தழலனையபிறப்பிறப்பிற் றூழு
முயிர்ப்பயிரக்கருளைத்தந்தாட்கொள்ளு, மழகியசிற்றம்
பலவனடியிணையையனுதினமு மகத்துள்வைப்பாம். ()

வேறு.

தக்கபரிபூரணமாயெழுந்த பராபரத்தைச் சகளநிஷ்
களசகளவகள மெனுந்தனியை, விகிர்த வடிவுகளாய்

விளங்கியமெய்வடிவை வேதாந்தசித்தாந்தம் விளங்கிய மெய்ப்பொருளை, நிக்கிரகமநுக்கிரக நிகழ்த்திய நின்மலத்தை நிராமயமா யொளிவெளியாய் நின்றிடுநிச்சயத்தைத், துக்கசுகந்தோயாத சுயஞ்சோதிச சுடரைச்சுவர்க்கபுரத் தெழுஞானசூரியனைத் தொழுவாம். (௯௯)

சித்தாந்தசிவசைவச் சமயகுருமரபைத் தேசொளிருஞ்சந்தானத்தேசிகர் சேவடியைக், கத்தாமெய்த்தவவேடங் கதிக்கவருங்குழாத்தைக் காரணகாரியங்காணுக்கருணையென மெய்வடிவைச், சத்தாருஞ்சிவபத்தசரணர் திருமரபைத் தாணுவினுவெவரு முதலிதனைய றவாதவரைச், சுத்தாங்கமாகவருஞ்சுவர்க்கபுரத்தானைத் தொண்டர்குழாத்திரளினொடுந்தொழுதுமகிழ்வோமே.

மாகாளமிலங்குறையைச் சுவர்க்கபுரமாக வகுத்ததனிற்சிவஞானவரோதயனும்மருவித், தேகாதிபிரவஞ்சத்திமிரமெலாமகற்றுந் தினகரனபோனமலமகற்றுந் திருவருட்செங்கதிரர், யோகாநுபூதிக்குந் தாரகமா யொளிருமுயர் ஞானவநுபோகவுயர்வையருள்வாக்கால், ஆகாயமனைத்தினையு மடக்கிநிறகுமாபோ, லருளியவாக்கியமறிவானந்த சமுத்திரமே. (௯௮)

பொன்னவிருஞ்சுடர்மகுடப் புரவலனமாதவத்தோன் போதகனுய்ச் சுவர்க்கபுரப்புவியினெழுப்புநிதன, அன்னவனவாக்கதனுலே யருண்மழையாய்ப்பொழிந்தவறிவானந்தக்கடலையதிகாரமூனறுய்ச், சொன்னசகசானந்தவுல்லாசவாழ்வுஞ்சூழ்ந்தமலபரிபாக வாழ்வினொடுந

தொகுத்த, உன்னரியவுபதேசகசிரம மூவகைக்குமுயர்க விதைபதினொருநூறுடனமபதத்தேழே. (சுகூ)

வள்ளலெனைத்தமிழ்மாரி வழங்குமருள் வாயானமா காளமிலாதுறைபிலவரு பரமகுரவன, மெள்ளிதமிழ்க் கிளிவிடுதூதாதியாயப் பலநூறசெய்துபலநாமங்லெசெ ய்துதுகைசெய்தே, விளளரியமெய்கருருவைச சீடனு னவனுமவிஞவிமகிழ்தலுங்கூறிய நிநதமுங்கலவிளமபி துள்ளிமகிழ்நதுணைவநினொனநதசமுத்திர மு மரியதிரிப தாாத்ததீபமுமருளினனே. (எ0)

ஆகமத்தினெழுநதசிவா னந்தமயப்பொருளையழகிய சிற்றமபலவனுகிய வறபுதத்தைதச, சோசமபாவிககினெ மூனருணியமாஞசுயமபைச் சுத்தவெளிவெறுவெளியா ய்சசூழ்ந்தபரவெளியைப், போகமதிலழுநதாதபூரண வாரிதியைப்புணிதா திருமாகாளப்பூவி னெழுமபொலி வை, வகைாயகுருவாமெய்பூந்தநனு மினறயையேழுல கும் புகழமகிழ்நதிறைஞசிநிறபோமியாமே. (எக)

நலந்தழையுமிலாதுறையானழகிய சிற்றம்பலவனஞா னமுபதேசிககஞான கிட்டாபரராயத், திலமளவுஙகள ங்கமிலாச் சிவஞானகுருவாய்த் திகழேகநாயகசினமய ற்கனிட்டராகி, நிலமபுகழமகிழ்நதெழுநதநிறைஞானப ரராய்நேசிக்குஞ் சரியைகிரியாயோகஞானப், பலநத ழையச்சுவாக்கபுரத்தெழுநதருளியிருந்த பளையோகிவ யித்தியலிங்கப்பரகுருவைப்பணிவாம். (எ௨)

சாதிநிலைநீர்கடல்சூழ்ந்தவேழுலகுசர்வாழ்க யோகபரிபூரணமாயிருக்குஞ் சிவமறைவாழ்க, முதிகுணமறமுளிர் ஞானகுழாமனைத்தும்வாழ்க, குருலிங்க சங்கமமாங் கூட்டமெலாமவாழ்க, வலிவானந்தகடலு மருளுமிக வாழ்க வதிலுறைப்பதினோந்தாமப் பட்டுறையும வாழ்க நெறிபடருளுசிவநேசா நீடூழிவாழ்க நேரியனுருகுவாகக புரிமலைனும்வாழ்ந்திடவே. (எ௩)

ஆதிநடுவந்த முறுவகணடிதமுமனைழுக வாரணமுமாகமமுமருணிறைவுமவாழ்க,மாதிடுெடுநிலகலந்தகலாவானவனும்வாழக மாலயனிந்திரனிவ்யோா மாமுனிவரவாழக, போதசாரளுசந்தானப்பரவைருமவாழ்க புண்ணியாளுசமயகுருப் புனிதரெலலாம வாழ்க, தீதகனறசித்தாமுதற திருமொளனிவாழ்க திருபறைககாட்டெ௩தைமுதற செநதமிழ்வாழ்நதிடவே (எ௪)

தேனிதழித்தாருபுனைந்தோன சிவாலயங்கள்வாழ்க திருநீறுங்கணடிகையுந திருவருளுமவாழ்க, ஆனினமுமந்தணருமஞ்செழுத்துமவாழ்க வாகமசித்தாந்த சைவத்தருநதவருமவாழ்க, நானிலமுமனனவருமநற்குடியுமவாழக நாமகளுநறகமலைஞாலமதில்வாழக, வானினமுகினமும்மாரி வழங்கிலையமவாழ்கமனுநீதிதருமநெறிமாதவமவாழ்ந்திடவே. (எ௫)

அநதிமிறத்தாரமுதுமம்பிகையும்வாழ்க வைங்கரனு

மறுமுகனுமருந்தவருமவாழ்க, நந்திமுதற் கணத்தோ ருநாலவருமேவாழ்க ஞானதருமுதற்கலலா னனீழ லவாழ்க, பந்தமறறோரபசுத்தொகையும பதித்துவமா ய்வாழக பாசமற்றுநேசமுறறபத்தரெல்லாம வாழ்க, செந்தமிழாலருநூலேச்செய்தோருமவாழக தெனமற சைப்பிளளேமுதற்மொளிதமிழ்வாழ்நதிடவே. (எசு)

நவவிதமாயைநதொழிலு நடத்து விப்பாய் போறறி ஞானபரிபூரணமாய் நணணி நிறபாய்போறறி, சிவமய மாநதேசிகராய்ச் செறிநதொளிர்வாய்போறறி சிவலிங் கமாயெழுநத செழுஞசுயமபேபோறறித், தவமயமாந திருவேடத்தனுவெடுப்பாய்போற்றிச சராசரமா முயி ரையெல்லாநதாஙகி நிறபாய்போறறி பலமகனறபசுகக ருளேப்பதிவிப்பாய்போற்றி பாதகரைப்பரிநதாளுமபர சிவமேபோற்றி. (எஎ)

மதமனேத்துங்கரநததுவாய் வாழ்பவனேபோற்றி ம தாதீதமாகியெஙகும் வதிநதவனேபோறறி,முதலவனு மாய்மூவகைககுமுனனவனேபோற்றி மூவிதமாமுயிா க்கறிவாய்முளேத்தவனேபோறறி பதவிமுதனிசமுத் திப்பாருடையாய்போற்றி பாரித்தமுச்சகமே பணிய நிற்பாய்போற்றி, சிதமபரமாரூா காசிகேஷத்திரனே போற்றிதேசுறுமாருயிர்ககுயிராஞ்சிற்சிவமேபோறறி.

சிறப்புப்பாயிரம - முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப்பரசிவ வணக்கம்.

(ஆசிரியவிருத்தம்.)

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தி யாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோடிகளெல்லாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவழக்கா
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ள தெதுமேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்த ததுவே
கண்டன வெல்லாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்குவாம். (க)

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந் தம்வினையினு
லுடலனந் தஞ்செயும் வினையனந் தங்கருத்
தோவனந் தம்பெற்றபோ
சீரனந் தஞ்சொர்க்க நரகமு மனந்தநற்
றெய்வமு மனந்த பேதந்
திகழ்கின்ற சமயமு மனந்தமத னால்ஞான
சித்தி யாமுண்மையொன்று
காரனந்தங்கோடி வருஷிக்கதெனவன்பர்
கண்ணுறும் விண்ணுறுந்தேக்கவே
கருதரிய வானந்த மழைபொழியு முகிலெனுங்
கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேரனந் தம்பேசு மறையனந் தஞ்சொலும்
பெரியமௌ னத்தின்வைப்பைப்
பேசரு மனந்தபத ஞானவா னந்தமாம்
பெரியபொரு ளைப்பணிகுவாம். (உ)

அத்துவித வத்துவைச் சொப்ரகா சத்தனியை
யருமறைகண் முரசறையவே
யறிவினுக் கறிவாகி யானந்த மயமான
வாதியை யநாதியேக
தத்துவ சொரூபத்தை மதசம்ம தம்பெறாச்
சாலம்ப ரகிதமான
சாசுவத புட்கல நிராலம்ப வாலம்ப
சாந்தபத வ்யோமநிலையை

நித்தநிர மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ சப்பொருளை
நிர்விஷய சுத்த மான
நிர்வி காரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர
நிரஞ்சன நிராம யத்தைச
சித்தமறி யாதபடி சித்தத்தி னின்றிலகு
திவ்யதே சோம யத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரம தானபர
தேவதையை யஞ்சலி செய்வாம். (௲)

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

முற்றிற்று

பரிபூரணானந்தம்.

வாசாகை கங்கரிய மன்றியொன் றுசாதன
மனோவாயு நிற்கும் வண்ணம்
வாலாய மாகவும் பழகியறி யேனறிவு
மாதாகத்தி விசனை போல
நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேனந்த
நினைவையு மறந்தபோது
நித்திரைகொள் வேனந்த நிர்க்குணமென வெனறீலே
னேகை சந்துடி யயருவேனா
பேசாத ... நத நிட்டைக்கு மறிவிலா
போதக்கும் வெகு தூரமே

பேய்க்குண மறிந்திருந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய
பேரின்ப நிட்டை யருளவாய்
பாசாடவிக்குளே செல்லா தவாக்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (க)

தெரிவாக வூர்வன நடப்பன பறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பன முதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள பௌதிகஞ்
செனமித்த வாங்கிறக்கும்
விரிவாய பூதங்க ளொன்றொடொன்றாயழியு
மேற்கொண்ட சேட்மதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைசூனிய முபசாந்த
வேத வேதாந்த ஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருளருட்
பெற்றோர்கள் பெற்ற பெருமை
பிறவாமை யெனறைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமை யாகு மெனவே
பரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாக கால மலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (உ)

ஆராயும் வேளையிற் பிரமாதி யானலு
மையவொரு செயலு மில்லை
யமைதியொடு பேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்ர
ராமென விருந்தபேரு
நேராக வொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லாமலே
நெட்டுயிர்த் துத்தட் டழிந்துளறு வார்வசன
நிரவாக வொன்ற பேரும
பூராய மாயொன்று பேசுமிட மௌனறைப்
புலம்புவா ரிவராத் திரிப்
போதுதுயி லோமென்ற விரதியரு மறிதுயிற்
போலே யிருந்து துயில்வார்
பாராதி தனிலுள்ள செயலெல்லா முடிவிலே
பாக்கினின செயல்லவோ
பாக்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே (௧)

அண்டபகி ரண்டமும் மாயா விகாரமே
யம்மாயை யில்லா மையே
யாமெனவு மறிவுமுண டப்பாலு மறிகின்ற
வறிவினை யறிந்து பாக்கி
னெண்டிசை விளக்குமொரு தெய்வவரு ளல்லாம
லில்லையெனு நினைவு முண்டிங்
கியானென தறத்துரிய நிறைவாகி நிற்பதே
யின்பமெனு மனபு முண்டு

கண்டன வெலாமல்ல வென்றுகண் டனைசெய்து
 கருவிகர ணங்களோயக்
கண்மூடி யொருகண மிருக்கவென் றாற்பாழ்த்த
 காமங்கள் போராடுதே
பண்டையுள கர்மமோ கர்த்தாவெனும் பெயர்ப்
 பக்ஷநா னிச்சிப்பனே
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே. (௪)

சந்ததமு மெனதுசெய லினதுசெய லியானெனுந்
 தன்மைநினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
 சமரச சுபாவ மிதுவே
யிந்தநிலை தெளியநா னெக்குருகி வாடிய
 வியற்கைதிரு வுளமறியுமே
யிந்நிலையி லேசற் றிருக்கவென் றுன்மடமை
 யிதசத்துரு வாக வந்து
சிந்தைகுடி கொள்ளுதே மலமாயை கன்மந்
 திருப்புமோ தொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவென்மோ யோசிக்கு தேமனது
 சிரத்தையெனும் வாளுமுகளிப்
பந்தமற மெய்ஞ்ஞான தீரமுந் தந்தெனைப்
 பாதுகாத் தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
 பரிபூர ணானந்தமே. (௫)

பூதலய மாகின்ற மாயைமுத லென்பர் சிலர்
　　பொறிபுல னடங்குமிடமே
பொருளென்பர் சிலர்கரண முடிவென்பர் சிலர்குணம்
　　போனவிட மென்பர் சிலபேர்
நாதவடி வென்பர் சிலர் விந்துமய மென்பர்சிலர்
　　நட்டநடு வேயிருந்த
நாமென்பர் சிலருருவ மாமென்பர் சிலர்கருதி
　　நாடிலரு வென்பர் சிலபேர்
பேதமறவுயிர் கெட்ட நிலையமென றிடுவர்சிலர்
　　பேசினரு வென்பர் சிலபேர்
பின்னுமுன னுங்கெட்ட சூனியம தென்பர் சிலர்
　　பிறவுமே மொழிவரிவையாற்
பாதரச மாயமனது சஞசலப் படுமலாற்
　　பரமசுக நிட்டை பெறுமோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
　　பரிபூர ணானந்தமே. (௯)

அந்தகா ரத்தையோ ரகமாக்கி மினபோலென்
　　னறிவைச் சுருக்கினவரார்
சவ்வறிவு தானுமே பற்றினது பற்று
　　யழுந்தவுந் தலைமீதிலே
சொந்தமா யெழுதப் படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
　　சுகநிஷ்டை சேராமலே

சோறறுத் துருத்தியைச் சதமெனவு முண்டுண்டு
தூங்கவைத் தவராரகொலோ
தந்தைதாய முதலான வகிலப்ர பஞ்சந
தனைத்தந்த தெனதா சையோ
தன்னையே நோவனோ பிறரையே நோவனோ
தறகால மதைநோவனோ
பந்தமா னதுதந்த வினையையே நோவனோ
பரமார்த்த மேதுமறியேன
பாரகுழிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணாநந்தமே. (எ)

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலா மெய்த
மனது சாக்ஷிய தாகவே
மருவநிலை தந்ததும வேதாந்த சித்தாந்த
மரபுசம ரச மாகவே
பூராய மாயுணர வூகமது தந்ததும
பொயயுடலை நிலையன றெனப்
போதநெறி தந்ததுஞ சாசுவத வானந்த
போகமே வீடெனவே
நீராள மாயுருக வுள்ளன்பு தந்தது
நின்னதரு ளின்னு மின்னு
நின்னையே துணையென்ற வென்னையே காக்கவொரு
நினைவுசற் றுண்டாகிலோ

பராதி யறியாத மோனமே யிடைவிடாப்
பற்றாக நிற்க வருள்வாய்
பாரகுமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந்தமே. (அ)

ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய
வாலமமு தாக விலையோ
வக்கடலின் மீதுவட வனனிற்க விலலையோ
வந்தரத் தகிலகோடி
தாழாம னிலைநிற்க விலலையோமேருவுந்
தனுவாக வளைய விலையோ
சப்தமேகங்களும வசாதா ரணையிற
சஞ்சரித் திடவிலலையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடி யாறபிலையு
மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரவாதியால வேண்டுசித்திசலுலக
மார்க்கத்தில வைகவிலையோ
பாழானவெனமனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக கருமையோ
பாரக்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணனந்தமே. (௯)

ஆசைகோரளவிலலை யகிலமெலலாங்கட்டி
யாளினுங் கடனமீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
வம்பொனமிக வைத்தபேரு

நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவா
　　ரெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
　　நெஞ்சுபுண் ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
　　முறங்குவது மாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னானெனக்குளறியே
　　யொன்றைவிட் டொன்றுபற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
　　பரிசுத்த நிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
　　பரிபூர ணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தம்-முற்றும். ஆ௱௫.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
　　நிறைவாய் நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரியநிறை
　　சுடரா யெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
　　மனவாக் கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெருவெளி
　　சிந்தை செய்வாம் [யைச்

யாதுமனநினைவுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதினும் பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக்குயிராகியன்பருக்கே
பேராநந்தக்
கோதிலமு தூற்றூற்றும்பி கருணைகுறியொன்றறத்தனைக்
கொடுத்துக் காட்டுந்
தீதிலபராபரமானசித்தாநந்தப் பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப்பேசாத
பெரிய மோனம்
வருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய ஞானங்
குருவருளாற் காட்டிடவுமன்பரைக்கோத்தறவிழுங்கிக்
கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப் பொருளி
னையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருறவை
யெந்நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரிய வாழ்வை
யகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக் கற்கண்டை
யமிர்தை நாடி

மொகுமொகெனவிருவிழிநீர்முத்திறைப்பக்கரமலர்
கண்,முகிழ்த்து நிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவத்
தன்மை நாம

மேதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்பிரிவறநி
றியக்கஞ் செய்யுஞ் [ன

சோதியையமாத்ராவெளியை மனதவிழநிறைவான
துரிய வாழ்வைத்

தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தை செய்வாம். (௫)

இந்திரசா லங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத் தோன்றச்

சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்து வாழ்க

புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிக வென்றே

வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதினமும்
வழுத்தல் செய்வாம். (௬)

பொருளாகக்கண்டபொருளெவைக்குமுதற்பொருளா
போத மாகித் [கிப்

தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப் பருகவந்த
செழுந்தே னாகி

யருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னாத பூரணவா
னந்த மாகி

யிருடீரவிளங்குபொருளீர்ந்தபூ
    பொருளினையா மிறைஞ்சிநிற்பாம். (௭)

அருமறையின சிரப்பொருளாய் விண்ணவாமா
    முனிவாசித்த ராதியானோ
தெரிவரிய பூரணமாய்க காரணங்கற
    பனைகடந்த செலவமாகிக
கருதரிய மலரினமண மெள்ளிலெண்ணெ
    யுடலுயிர்போற கலந்தெந்நாளுந
துரியநடு வூடிருந்த பெரியபொரு
    ளியாததனைத் தொழுதலசெய்வாம. (௮)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந தன்னகத்தி
    லடங்கிவெறு வெளியாயஞானக
கண்ணாரககணடவனபாகண்ணூடே
    யானநதககடலாயவேறொன
றெண்ணாதபடிகளிரங்கித்தாளுகச
    செயதருளுமிறையேயுணறன
றண்ணாருஞ சாநதவருடனைநினைநது
    கரமலாகடலேமேறகொள்வாம. (௯)

விண்ணிறைநதவெளியாயெமைடனவெளியிற
    கலநதறிவாம வெளியினூடுந
தண்ணிறைநதபேரமுதாயசசதானநத
    மானபெருநதகையேநினபா
லுண்ணிறைநத பேரனபாலுள்ளுருகி

மொழிகுளறியுலகையாகிக்
கண்ணிறைந்தானலுருப்பரக்கமுகிழ்ப்ப
நினைந்துருகக்கருத்திலவைப்பாம். (௰)

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலாயெம்மை
யடிமைகொளவந்தெடுத்தவனைப்போல
நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சாந்தமயவிமலமாகி
வாதரிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர்பாலவெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையெனுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்.
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறு
யமர்ந்ததெனவெல்லாமாண்டனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளாருஞ்சங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வோம்.

பொருள்வணக்கம்.

முற்றுப்பெற்றது ஆ ௨௫.

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத் திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகாதிமுனிவோர்கள்
தொழுதருகில் வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (க)

ஆக்கையெனுமிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகோ பிறரென்ன முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழவினபா
தாகுமவ்வகையேதினாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனமவிடுத்ததெல்லாஞ்

சனமார்க்கமல்லவிவை நீற்கவெனமாககஙகள்
சாராதபோறிவதாய
வாககுமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வாது
வாய்கருமபடிக்குபாயம
வருவித்துவட்டாத பேரினபமானசுக
வாரியினைவாயமடுத்துத்
தேகசித்திளைகநீ முனிப்பதெனறுகாண்
சித்தாநதமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளஙகவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சினமயானநதகுருவே. (௨)

அவ்வியமிருககா னெனகினறவாணவ
மடைநதிட்டிருககலோப
மருளினமைமகூடககலநதுளளிருக்குமே
லாசாபிசாசமுதலாம
வெவ்வியகுணமபலவிருககுமெனனறிவூடு
மெயயனீவீறறிருகக
விதியிலலையெனனிலோ பூரணனெனுமபெயா
விரிககிலுனை வேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகினற நாகபாசத்திறற
கட்டுண்டவுயிாகண்மூர்சசை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
சதிபான பூமிநடுவுட்
செவ்விதினவளாநதோஙகு திவ்யகுணமேருவே
சித்தாநத முத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (ஈ)

ஐவகையெனுமபூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசர பேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் லறிவையும்வகுத்துமறை
யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ யுனையொருவனானுமகவுந்
தண்ணருள் வகுக்கவிலையே
பொய்வளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதாகாரமாய்ப்
போககுவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௯)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினு
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லிடாகின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்

ஈதிரகிருறவுங் கெடுத்தின்பமாவதே
போகதநெறி யென்றிருந்தேனை
யூராயமாகநினைதருள்வந் துணாத்தனிலை
போனவழிதெரியவில்லை
பெருந்திலே பேசினு மிணங்கவில்லையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணிறெனநேசது பகனாறுந்துயிலுரு
திருமழியிரவுபகலாச்
செந்தழலின மெழுகான தநகரிலையென்கொலோ
சித்தாநந்தருத்திருதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (ரு)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக குழவியைப்போற
கட்டுண்டிநந்தவெமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காயமிட் டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யெனறு பேசுபாழ்ம பொய்யுடல்
பகைகளினை யமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகினற
பெரியவினை யாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதனசுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுறுகசெயிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில் கொண்டிடென்று

சீரிட்டவுலகன்னை யடிவான வெர்தைதயே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான
கண்டகவிருக்கமீ ஞானவனன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறு புகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியா மந்தமீது
மத்துவித நிலையரா வென்னையாண்டுன் னடிமை
யானவாக ளறிவினூடுரு
திருமருவு கல்லாலடிக் கீழுள்ளாகின்ற
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருந் தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (எ)

கூடுதலுடனபிரிதலற்று நிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன விரிதலற்றுக

குணமற்றுவரவின்றேடு போக்கற்று நிலையான
குறியற்று மலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலு மற்றுவிந்து
நாதமற்றுறவகைப்பூத பேதமுமற்று
ஞாதுருவின ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாககற்று மனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதனனிலே
வாய்மடுத் துண்டவசமாயத்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையெனறமௌனியே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சினமயானநதகுருவே. (அ)
தாராதவருளெலாந தநதருளமௌனியாய்த்
தாயனைய கருணை காட்டித்
தாளிணையெனமுடி சூட்டியநிர்விகற்பசமாதியே
சாசுவத சம்பரதாய
மோராயன பநதிரமுமுனனுமன் முத்திநிலை
யொனறேடியணைடெனும
ஒளியெனவும வெளியெனவு முருவெனவுநாதமா
மொலியெனவு முணர்வுமற்ற
பாராதுபாரப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமனுறு பூதிவாய்க்கும்

பண்டென றுணாத்தியது பார்மலர்ந்திலே,
பதிந்ததின பழவடியார்தஞ்
சிராயிருக்கநின தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

போதமாயாதிநடு வந்தமில்லாததாய்ப்
புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போகருவமில்லாத வினபமாய்நின்றநின
பூரணபகலிடமதா
வாதரவுவையாம லறிவினைமறைப்பதாகி
னருள்பினனுமறிவினைமதீரத்
தறிவித்துநிறபதாகி னருளாகிலெல்லியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கீடானகாயமேதென்
னிசசாசுதந்தராரு சிறிதுமிலைபிகபர
மிரண்டினுண மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௭)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
ப்ராப்பையவலமா கவந்தும்

பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும
பசிதாகமின்றியெழுநா
மத்தியிடைநின்றுமுதிர சருகுபுனல்வாயுவினை
வனபசிதனககனடத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்துமூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லறியவமுதுணடு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலை நிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாநத முத்திமுதலே
சிமகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சினமயானநதகுருவே. (௧௩)

சினமயானநதகுரு.

முற்றுப்பெற்றது ஆ ௧௬.

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைசங்கிளத்தினை நிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமூளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையின்விளாழியாக்கிய்

பாசவிருடனையிழ லெனச்சுளித் தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பார்த்துமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமனன மாயைநூறித்
தேசுபெறநீலவத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளே யடக்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
திருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறுசகசநிர் விகற்பமெனவெனையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ர குருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௩)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளி யாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி யறிவாகவறிவாக
வறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்தியோற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்தசித்ரமிங்கனலுக
னைக்கதைதாடவார்ப்பார் குருவாய்க் கொழுகரு
ளியக்கி மாய்புவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்தொளி
பிரண்டில்லை யொன்றென்னவே

வந்தருள் நவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ர தந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௨)

அதிககாலங்கினவ ரகசிந்தமானயக்கெ
னறிவைறி யிடமில்லையோ
வைதாப்புஷ்பமுங் கிரனலினன்றோமோ
நகைசாக்துபயோகமோ
போதித்ததில்லையு மயக்குதேயபயநான
புகலவந்தோற் றிடாயற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாகிறித்திவெண்
புத்திக கவிகத்ரசாலகு
சாதிகுருநிபித்தை வெலலவழ்யாயநீ
தந்த நள்வதெனறுபுகலவாய்
சன்மதஸதாபனமுமா வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிரவாகநிலையு
மாதிகொண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளு ஞானகுருவே
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ர குருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௩)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்று மையிலகு
விழிகொண்டு மையலடைந்து

பிஞாகளினபமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
மேலவீடு சொர்க்கமென்றும
பொன்னையரியாதுவரை பொருளென்றுபோற்றிசெய்
பொய்வேஷ மிகுதிகாட்டி
பொனறுயரிவுதுறவித லார்க்ருசைமையெலாம்
போகவிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோயாகி பாழ்ப்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசை லோகாயதல
சமயங்கடசாராபல வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிறைவுபுரி
மனனவொருசொற்கொண் டெனைத்தடுத்தாண்டன்பின
னொழிவித்த ஞானகுருவே
மந்திரகுருவேயோக தந்திரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௬)

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற
புருஷார்த்தமாதி வேதமுடனாகமம்
புகலுமதி னலாப்பயன
ஞானநெறிமுகயுநெறி காட்டியுமாண்முத
னுநாவிதங்கடோந்து
நானெனக்குள்ளுயபடைபுடையெயாதிடவு
நானகுசாதனமுமேயோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாகிசோபானமுற்
றனுபக்ஷசம்புபக்ஷ

மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேக்கையு
மறிந்திரண் டொன்றென்னுமோர்
மானதவிகற்பமற வெனறுகிற்பதுநமது
மாபெனற பரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌனகுருவே. (ரு)

கல்லாதவறிவுமே ற் கேளாதகேள்வியுங்
கருணைநெறி தேதுமிலலாக
காட்சியுமகொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
காதலித்திடுநெஞசமும்
பொல்லாதபொய்மொழியு மல்லாதநனமைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறியேன
புருஷாவடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
புருஷார்த்த மேதுமிலலே
னொல்லாமறிநதநீ யறிபாததனறெனக்
கெவ்வண்ண மீரவணணமோ
விருளிருளாறவாக கொளிதாரகம்பெறு
மௌனகுரின னருடாரகம்
வல்லானெனறும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
வஞ்சகனையாளினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (சா)

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மதயானைகீ

கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிகளெனப்பெரிய
 கட்டைமிக வோதிவருமே
போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுவின்
 பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
புவிராஜாகவிராஜா தவராஜனென்றுனைப்
 போற்றிஜய போற்றியெனபாா
ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
 நவநாத சித்தர்களுமுன
னட்பினைவிரும்புவாா சுகர்வாமதேவாமுதன்
 ஞானிகளு முனைமெச்சுவார்
வானசமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன்
 மகிமையது சொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
 மரபிலவரு மௌனகுருவே. (எ)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
 சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
 தன்மைய ரனந்தகோடி
யிருவினை களற்றிரவு பகலெனபதறியாத
 வேகாந்த மோனஞான
வினபரிசுத்தையர்கோடி மஹிமாந்த்ரசித்திநிலை
 யெய்தினாகள் கோடிசூழக்
குருமணிபொழுத்திட்ட சிங்காசனத்தினமிசை
 கொலுவிற் றிருக்குமுன்னை

குடபிட்டனர்தாமுறை தெண்டனிட்டென்பனக்
        குறையெலாந் தீருமலண்ண
பருபலமொடுத்துன்ரு தானோர்க்கிக்கலெனெ
        வாவெனறழைப்ப தெந்நாள்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன
        மரபிலவரு மௌனகுருவே. (அ)

ஆயகாரமானகுல வேடமொடுபேய்பார்த்த
        மாணவத் தினும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
        யாதொனறு தொடினுமதுவாய்த
தாயகாதுமொழிபேசு மதிகரப்பிரமாதி
        தர்மொடு சமானமெனனும்
தடையறமதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
        தனனிலசையாதுநிற்கு
மீயகாரொனகருசிக வொன்னப்ர தாபித்
        திராவண காரமாகி
யிதயவெளியெஙகணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
        திருக்குமிதனுடைநோரூம்
வாங்காவிலாவடிமை யோர்ரிட்டமுடியுயோ
        மௌனரூப தேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
        மரபிலவருமௌனகுருவே (௯)

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்ஙற்விட்டொன்றனைப்
        பற்றியுழக்கிருமியோலப்

பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
        பகாதுபாறி யென்றுவிதமோ
சிற்றறிவதன்றியு மேவரோடு மொருபொறி
        திடுகெனறுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறைபவுதராவத
        தீநெஞ்ச மளவளாவ
வுறவுணரவுணர்விற்றன மத்தவெறியினாபோல
        வுளறவேன முத்திமார்க்க
முணரவதெப்படியின்ப் துன்பஞ்சமானமா
        யுறுவதெப் படியாயினு
மறமறனகையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
        மறவிலக கெனநம்பினேன
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
        மரபில்வரு மௌனகுருவே. (௰)

மௌனகுருவணக்கம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆகசு

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
        நிர்விஷய கைவல்யமாய்
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலாதீதநிர்வசன
        நித்யாநந்த சித்ரூபமாக

தற்பரவிஸ்வாதீதவ் யோமபரிபூரண
சதானந்த ஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமு நினைவனோ
வற்புதவகோசர நிர்வத்திபெறுமன்பருக்
கானந்த பூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதி யனுகூலமாங்
கற்பனையறககாண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணாடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக கடவுளே. (௧)

மண்ணாதியைந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாககாதி சுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மனனுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றொடாறுமற் றுள்ளனவுமெளனியாய்ச்
சொனனவொரு சொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதை யெனசொல்லுவேன்
பண்ணாருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பானமைநெறி நின்றுதவறாப்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிநதெழுந திருக்கூட்டமிக்

கண்ணுறு கணைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக் காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௨)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே
யெங்கணும்வியாபிநீ யென்றுசொலுமியல்பென்
றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையு மிவைநல்ல குருவானபேருந்
தொகுத்தநெறி தானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றுவறிந்தே
யறிந்தபடி நின்றுசுகநா
னுகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
னதுவுநின தருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்திநா
கதிககுவகை யேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
பக்ஷமோ வெனதுபக்ஷம்
யார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்திலைக்குலையாது
யரமவெளி யாகவொருசொற்

றிட்டமுடன்மௌனியா யருள்செய்திருக்கவுஞ்
        சேராம லாராகநான்
சிறுவீடுகட்டியா டின்புசேர்ந்துறையுண்டுண்டு
        தேகக்குசிறியார்கள்போல
கட்டளைய்த்தாக்கற்ற கலவியுங் விலேக்கும
        நன்னிலையமாகவுணவி
நானென்றுநீயென் றிரண்டிலையெனவே
        நடுவேமுளைத்தமனத்தக
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
        கருணைக் குறித்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
        கருணாகரக்கடவுளே. (௯)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
        மெய்யான மெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
        மெய்யேது மறியாவெறும்
பொய்விடாப் பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான்
        பொய்யான பொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனவுண்ணபோய்க்கில்லைத்தாயென்றிற்
        புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாநெஞ்சிலே கண்டுருகேவிஞ்ஞு
        வடிவான ஞானகுருவே
மலாமேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
        மதங்கடோறுகினக்குருவே

க்கைவிடாதேயென்றவன் பருக்கன்பாய்க்
கருத்தா லுணர்த்து குருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௫)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்ச வாங்கே
பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
னாணுமென் னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
னான்பூசை செய்யன்முறையோ
விண்ணேவிண்ணாதியாம் பூதமேநாதமே
வேதமே வேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின் முளையே
கண்ணேகருத்தே யெனெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கான மோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக் கடவுளே. (௬)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்து முற்றுமெனலாற்

சமரிநி நநதாது மாணமுண்டெனபது
    சதாசிஷ்டா னீனைவதில்லை
சிகை தபரியாககீது போதிப்பதல்லவே
    செப்பினும் வெகுதாககமாக
இல்பருணமாராக்கண்டா சுகராதிமுனிவோர்கள்
    உந்தாந்த நித்யாலவோ
விநத்பாதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
    ரிநக்காதி வேதமுனிவ
ரௌமாரிபகணநாதா நவநாதசித்தாக
    ளிரவிமதி யாதியோாகள்
கநதருவாகினராாகண் மற்றையர்களியாவரும்
    கைகுவித் திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானநதசித்தயிடு
    கருணாகர கடவுளே. (எ)

துன்ஞானறிபாமனது பலிகொடுத்தேனாம
    துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாநததே வதையாமுனக்கே
    தொழும்பனன் பயிலேஷ்கரீ
றுள்ளுறையிலென்னுவி னகவேத்தியம்பாண
    ஞானகுமதி தூபதீப
மொருகாலமன்றி சதாகாலபூசையா
    லொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழப்பே
    தெளிந்ததேனே சீனியே

இவ்வாசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாத வானந்தமே
கள்ளனறிவூடுமே மெள்ளமௌளவெளியாய்க்
கலககவரு நல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (அ)

உடல்குழையவெனபெலா மெக்குருகவிழிநீாக
ஒருற்றென வெதும்பியுற்ற
வுசிகாநதத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யொருறவு மூனனியுனனிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியாடிககுதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுனனகை
பரபரியார்த் தாரத்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேய வானிலிபை
மழைமேமைமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடுழி
வாழியென வாழ்த்தியேத்தாங்
கடனமடைதிறந்தனைய வன்பானபுக்கெளி...
கன்னெஞ்சனுக் கெளிமையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

இங்கசுற்றபடியங்கு மௌனவ...
சொக்கானமும் முதலவா

ரின்சொறவரார்பொய்மை யாமிழுக்குளையா
 ரிரங்குவார் கொலைகள்பயிலார்
சங்கறபசித்தரவ ருள்ளக்கருத்தினுறை
 சாக்ஷிநீ யிகபரத்தும்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருக்கத்
 சமஸ்தவினைபழமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப் பாயவருவினையினைச்
 சேதிக்க வருசிம்புளே
சிந்தாகுலத்துயிர மகலவருபானுவே
 தீனனேன்கனையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளைகருட்
 கனைவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௰)

கருணாகரக்கடவுள்

முற்றுப்பெற்றது - ஆகஇக

சித்தர்கணம்.

இக்கொடுதிரக்தமும் மனவேகமென்னவே
 செனரேறிடி யாடிவருவீர்
௧ தென்பான்மகமேருவொடுகுணமேருவெனனவே
 ஒத்தருவளனினாலி

விக்ரமிகுசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுயர்ந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர் மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம வலலசீரடிமைமுன்
விளங்கவரு சித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநீழலைப்
பாரினிடை வரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந் தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப் பிழைப்போனையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் சற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடை குறுகவைப்பீர்
சேட்டினைபடுக்காயிரத்தெட்டுமாற்றுச்
வெள்ளியிடும் பொன்னாக்குவீர்
குரகனுயிலைப்பாறயோகதெண்டத்திலே
புலகுளகம யாகவருணா

மீட்டிடவுங்கல்லாகி னமனக்கல்லேயனன்
பெழுகாகக் வைப்பதறிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலேபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (உ)

பாரொடுநன னீராதி யொன்றென்றொன் றாகவே
பற்றிலய மாகும்போது
பரவெளியின மருவுவீர கறபாந்தவெள்ளம்
பார்த்திடி னதற்குமீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த் துவண்டுசிவ யோகநிலை
நிற்பீர விகற்பமாகி
நெடியமுகி லேழும பாந்துவருஷிககிலோ
நிலவுமதி மண்டலமதே
பூமொன விளங்குவீர பிரமாதி முடிவில்விடை
யூர்தியருளா லுலவுவீர்
றாகஙகள கீழ்மேல தாகப் பெருங்காற்
றடிவினற் றாணையினுள்
மேருவென வசசபாம னிற்கவல் லீருமது
மேதக்க சித்தியெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன னிலேபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. (௩)

தெள்ளணரிய பிறவிதனின் மாண்டிடப் பிறவிதா
னெனியாதிலும் மரிதரிதுகா

இனிப்பிறவி தப்பினு மெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகிலேன
கண்ணைக ணிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
ககனவட்டத்தி னின்று
காருணறி னின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமகி யவசமுறவே
பண்ணுவது நன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியா யிருந்ததேசப்
பரிதிலை யாமலே சௌரிகுண் டலிபாயி
பண்ணவித னருளினாலே
விண்ணிலவு பழியமுத மொழியாது பொழியவே
வேண்டுவே னூரழகை நான
வேதாந்த சித்தாந்த சாமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

பொய்க்கொழு மலக்கூடை யென்சொல்கேனெனசொல
பொழுதுபோக கேதென்னிலோ
பொய்யுடனி மித்தம் புசிப்புகக் கலந்திடல்
புசித்தபின கண்ணுறங்கல
கைதவ லாபமுஞ் செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்ட போககுமவெளியாய்க்
கண்டவிதவினைடிமைதக சண்டித்து நேற்றுவெக்
காலமோ வுண்டுயிரிகிலேன்
மைக்கழுமுகிலின் மூடமிழந்திடவட்ட
வளாயிற்று செப்பொன்மேரு

மால்வரையினமுதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வளைந்துசய விருதுகாட்டி
மெய்ந்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளா
வேந்தரோகுண சாந்தரோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௫)

கெசதுரக முதலான சதுரங்க பலமாறி
கேள்விழி னிசைந்து நிற்பக
கொடிகொண்டதலைபாறுமும்பண்டலத்திலும்
கிளாகக்கு செல்வமிக்க
தேசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குந்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திட வசந்தகால
மிலைசயமலர் மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற் கொள்ளுவணை
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
யிந்த்ராதி தேவர்களெலாம்
விசயசயசயவென்னவாசிசொலவேகொலு
விருக்குநம் பெருமையெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௬)

தெளிவிலேபெண்ணிலே பெண்போலவொருபேதை
யெயிலத்தின்மிசை யுள்ளதோ

வரிடிபகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
மடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன்றிருவருளை யல்லாது மௌனியாய்க்
கண்மூடி யோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை மூட்டவேமூலவெங்
கனலினை யெழுப்பவினைவும்
பூரணிகேணிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலே போகவிட்டுப்
பொய்யுலகநூலினை நூயிறுங்கடையான
புனைமயே னினைமினைம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகதீர்
வெளிப்படத் தோறறல்வேண்டும்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தா கணமே (எ)

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூற
கனூடெனவு மடியெடுத்துக்
கடவுளாகடநதல வழுதமுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு கினறவெல்லா
மென்னதறியானமயறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமி ழென்றமிழினுக்
கினைல்பசாதலக மாராயை பேலிட்
டிருத்தலா லித்தமிழே
சொன்னவொணியாவனவன் முத்திசித்திகொள்ளாத்
தோய்ததொறி யேபடித்தீர

சொல்லுமெனவவர்நீங்கள் சொன்னவவையிற்சிறிது
தோய்ந்தகுண சாந்தனெனவே
மின்னலபெறவேசொல்லவச்சொல் கேட்டடிமையடை
விகசிப்ப தெந்தநாளோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே. (௮)

பொறியைந்துகைகாலில வள்ளுகிர்ப்படைத்தலா
போந்திடை பொருக்கமுறலாற்
பொலிவாலவெண்ணீறு பூசியேயருள் கொண்டு
பூரித்தவெண்ணிறமயா
லெற்படவிளங்குக்கணத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமே ஞேகமுறலா
லிரவுபக லிருளான கனந்திபட நாபி
யிதபங்களித்திடுதலாற்
பற்பலவிதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப் ப்ரதாபமுறலாற
மணிவெயிலகள் புகுதாம ணெடியவானமுருடாரொடிய
டருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைந்தலாந் றவராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப் புகழ்வர்காண்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர் கணமே.

(௯) கல்லாதபேர்களே நல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறி வில்லாதவென

காமத்தையென்சொல்லுவேன்மதியை யென்சொல்லுவே
கைவல்ய ஞானநீதி [ன்
நல்லோருரைக்கிலோ கர்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன் கர்மமொருவ
னாட்டினாலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன் வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன் னிலைபெற்ற
வித்தகசித்தர் கணமே. (௰)

சித்தர்கணம் - முற்றுப்பெற்றது ஆக ௧௰.

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்று மோனநிலேன்பாற்
கோபமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன்
குணங்களெத்தனை கொடியபாழ்ங்.

கல்லாமையெத்தனை யகந்தை யெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியருசொல்லினு மறியாமையெத்தனை
கதிககென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விதாகோஷ்டியென்னிலோ
செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரசாலமபோனற
தேகத்தில வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானே னிவைக்குமாளோ
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர் சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகி நாநாவிதப்
பொருளாகி யப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போகமொடு போகத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகி நாளையுமாகி
யொன்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்ல வாயினிலை

அருளாகின்றவாக ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிறறினை பொருட்டதாக
மண்டலமும் விண்டலமு மொன்றாகி வைதுமுல
மாலாக நிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
மௌனமௌனா றகப் வேறதாம்
வித்தையறிவாரொரைப் போலவேசந்தைபோன
மெய்ஞால விரிக்கவறிவார்
சிறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச் சிவக்கவறிவார்
திரமொன்றுதந்தம் மதத்தையேதாமதச்
செயலைக்கொடு முளறவறிவா
ராறுசமயங்கடோறும் வேறுவேறாகினிலை
யாடுமுனை யாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசி தனைக்கடைத்தும்

காரவைாயின்முழைழயிற் கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடி செடிதிருந்தும்
தீயினிடைவைகியுந தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களனபெலும்பாய்த்
தெரியமினறுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெறறவெயி லூடிருநதும்
வாயுவையடககியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
பதியண்டலத்திலே கனல்செலல வமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவான வருணடிஞராடினம
யகிலத்தைநாடனமுறையோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே.

சுத்தமுஞ் சுத்தமுந துக்கசுகபேதமுந
தொந்தமுட னிாத்தொநதமும
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமுமாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொரு சொல்லின்முடிவும
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொட பேதமிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுட னௌிமையும்
பெண்ணுனுட ஞணுமற்று
நித்தமுாநித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு

நீதியா நீதியு மாதியோ டந்தமு
நிர்விஷய விஷயவடிவு
மத்தனையு நீயல தௌத்தனையு மில்லையெனின
யாங்களுனை யன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (ரு)

காரருமாணவக் காட்டகத் தலைந்தறக்
கண்டகந் காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்து நெஞ் சகமானபூமிவெளி
காணத் திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே
பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டுமா மாயவன
பறவையணு காதவண்ணம்
நேராகநிறுவிளை போகர்புசித்துண்ட
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாத ஞானவெளியில்வெளி
யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. (சு)

வாராதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகடலுமாய்

மதியாகி ரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வானகருணை வெள்ளமாகி
நானாகி நின்றவனு நீயாகி நின்றிடவு
நானெனபதற்றிடாதே
நானெனக்குளறி நானுவிகாரியாய்
நானறிந தறியாமையாய்ப்
போனலதிட்டவலி வெகலவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வானறனை யெழுப்பவசமோவினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறியை
யானுலுமௌனகொடுமை யனியாயமனியாய
மாபாவெடுத்து மொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௭)

பொய்யினேன புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்பட வறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளோடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேனசிறியனேன
வினையினே னென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்

துரியனே துரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (அ)

எத்தனைவிதங்கடான கற்கினுங் கேட்கினுமென
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவில்லை
யாதினுமபிமானமென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீயகயோடிரக்கமென
செனமத்து நானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந
தரிசனங்கண்டு மறியேன
பொய்த்தமொழியல்லான மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகனறிடேன பிறகேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப் பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர்கண்டதாகேட்டதா
வவனியிசை யுண்டோசொலாய்
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே, (கூ)

ஏக்காலமூர்த்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேனழநீ யெனறிருநதிட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுகம தெனறவனறே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில் வாஞ்சையும்
பொய்யுடலை மெய்யெனனலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுமானென்னல்
பொய்யினும பொய்யாகையால்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லை யிருவினைகள்
வநதேறலழியுமிலலை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவிலலைபோககுமில்லை
மக்காலமிககால மெனபதிலையெல்லா
மதீதமயமானதனறே
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௰)

ஆனந்தமானபரம் - முற்றுப்பெற்றது - ஆ௳எசு.

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
னென்றுசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநின்னை யெந்நேரமின்னைப
ரிடையறு துருகிநாடி
புன்னியகந்ததவிழ வுணர்குளறியுடலெங்கு
போரபந்தயாந்த வசயாரி
புணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
புணர்வாக வுள்ளபடிகாண
கன்னிகையொருத்திற் றினப்பா வேடபெண்ணினுங்
கைக்கொள்பக்குவத்திற
கணவனருள்பெறினப்ளை சொன்னவாறென்னெனக்
கருதிநகையாளதுபோற
சொன்னபடி கேட்டறிப் பேதைதகருநின்கருணை
தோற்றிப சுகாரமபாரந.
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமோபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (க)
அன்பினையறிபறியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னறபேனலந்தேனென
வென்புலமயக்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயிறு

மின்பவெள்ளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்த துண்டோ
தன்பருவமாலருக்கு மண்மூண்டுவண்டுண்டு
தணமுலை தனக்குமுண்டோ
தமியனேறறிவ்வண்ண திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற் றனியிருந்து
துன்பமுறுகினெங்ஙனே யறியாதின்னன்பர்
சுகம்வந்து வாய்க்குமுறையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே. சுகவாரியே. (௨)

கல்லேனு மையவொரு காலத்திலுருகுமென
கன்னெஞ்ச முருகவில்லையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லானவகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்ப துன்பாரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம் பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோதிருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையே னுவனந்தோ
சொல்லானமுழக்கிலோ சுகமில்லையெனியாய்ச்
சும்மாவிருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (டை)

எனதெனனெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லீரகான தழலினமெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிக ணீரிறைப்ப,
வனைஞணமூசசித்த வனபருக்கஙஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோலவந
தானந்தமழைபொழிவை யுள்ளம்பிலாதவெனை
யாரககாக வடிமைகொண்டாய்
புனபுலானமயிரதோன சர்பெனபுமொய்த்திடு
புலைககுடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யெனறுநம்பியென
புந்திசொலுமோ பாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொற்பனத்திலும் வேண்டிலேன
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (சு)

வேதநிரபொருதெனுடல் காலின்மூட்டைக்கவும்
வெடுக்கென றசைத்தெடுத்தால
விழியிமைத்தங்ஙனே தண்ணருளோடுவேன்
வேறொன்றை யொருவர்கொல்லி
னநேரமையபோவென மூகம்வாடிநிற்பதுவு
மையநின் னருளறியுமே

யாளுலுமெத்தப் பயநதவனியானெனை
யாண்டநீ கைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலையுடற்சுமையதாசவு
மெடுத்தா லிறககவெனறே
யெங்கெங்குமெருதீரவையாயருண்டாயினு
மிறைஞசுசுகாதியான
தொணீரமையாளாககு மாணிடர்வகுத்தலரு
டுணையெனறு நாபுகினறேன
சுத்தநிாகுணமான பரதெய்வமேபரஞ
சோதியே சுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடுகிராசையெனவொருபூமி
பற்றிபபிடிககுமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மெனனுமொருபூமியிவை
பற்றினடன மறுமெனனவே
கற்றைபஞசடை மௌனி தானேகனிந்தகனி
சனிவிககவநதகனிபோற்
கண்டநெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய் திறநதுமொனறைப்
பெற்றவனுமல்லேன பெறாதவனுமல்லேன்
பெறுககத்தவித்துளரியே
பெண்ணீரமையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
பேய்போலிருககவுலகங்
சுற்றிகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௯)

அரும்பொனேமணியே யென்னபேயென்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி
விண்மாரியெனவென்று கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா
னிரும்புநேர்நெஞ்சக கள்வனாலுமுனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநீயன்று நானுனடிமையல்லவோ
. யாதேனுமறியாவெறுங
துரும்பனேனெனைநினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டிக்கொண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௰)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையுமுவைக்கின்ற
பரவெளியி னுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாரளமாய்நிற்க நிர்ச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகால நிஷ்டையெனவே

சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
தனைக்காட்ட நாளைசெல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்விசிமின்னிப் படாந்துபரவெளியெலாங்
கமழியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக் கூவுமுகிலே
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (அ)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாது துறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ளிருவிகற்பத்திறம்
பேசார்கள் பரமகுருவாய்
போதிக்கு முக்கணிறை நேர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சரிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீக்கமறவசனமாய்
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியாகணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானு யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந் திடினநுனே
சோதிக்கமனமாயை தனையேவிஞலடிமை
சுகமாவதெப்படி சொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௬)

அண்டமுடிதனனிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வதரிமண்டலநடுவிலோ
வனமதியிலோவமிர்த பதிநடுவிலோவனப
ராகமுருகுமலர்நடுவிற்
மண்டபமிடவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ
இகழ்வினருநாதநிலைதனிலோவேதாந்த
சித்தாந்த நிலைதனிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
கண்டருளியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதனிலோ
கருவிகர ணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
தொண்டனேனுளவுபகலாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௭)

எந்நாள்கருணைகுறித்தாகுநாளெனவு
மௌனியாய்மோனமாடுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன் மூனன்றுபின்மலைவரவு
மிறந்திறவனையாதுமெறறேனை
பந்தமானதிலிட்ட மொழுகாகியுள்ளம்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ

பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யெனறறிவிலறிவான
தெய்வநீ யனறியுளதோ
தேகநிலையல்லவே யுடைகப்பலகப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொநதமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
துனபத்தி லாழ்த்தனமுறையோ
சுத்தநிாக்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே. (௧௧)

எநநாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருககவிலையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாா பிராணனுமெமைச்சடம
தெனறுனைச் சித்தெனறுமே
யநநாளிலெல்லை பிரித்தானதைக்கேட்ட
வனறுமுத லினறுவரையு
மனியாயமாயெமை யடககிககுறுக்கே
யடர்தரசுபண்ணியெங்கணை
மூன்றுகநீயெனன கோட்டைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுபேச
மூண்டெரியுமனலிடடபெழுகாயுளங்கருகன
முறைமையோபதிலுமிருந்
சொனனாலுமினனருளி சங்கவிலையேயினிச்
சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௰௨)

சுகவாரி — முற்றிற்று — ஆ௨ — ௮௮

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
வாப்தர்மொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்க ளறியார்களார்
மௌனமொடிருந்ததா ரெனபோலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்றுமவரார்
மனதெனவொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையோடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவிடம் .
பொய்மெயிதமகிதமேல் வருநன்மைதீமையொடு
போனறபொறுமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞர்
யாதுமுனைறனறியுணடோ
திகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧)

அன்னையனே யெனுஞ்சிலசமயங்கினனையே
    யையாவையாவெனவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
    வலறியே யொன்றுமிலனாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
    பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்று மவெளியென்றுநாதாதி
    பிறவுமே நிலயமென்று
நீ நமேனரிலாததோர் ரணுவென்றுமூவிதத்
    தனையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
    சதாஞான வானந்தமா
யென்னேயெனேகருணை விளையாட்டிருந்தவா
    றெம்மனோ புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (உ)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
    வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
    விரிவாயெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
    யுண்டுபண்ணு ஞானமாகு
மூகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
    துபயவாதிகள் சம்மத

மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள் போது
மியாதொன்று பாவிக்கநா
னதுவாதலாலுனை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவித மார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௩)

சொல்லானதிற்சற்றும வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டிலவைத் தாட்டியாட்டித்
துடையினைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பமொன்றிற
ழுடுக்குந் தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சபதபூமியிடை
போந்துதலை சுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றனே
புறம்போந்து சஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்பு நிகர்சித்தமே காட்டிடுங்
காணாததுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாகக்காட்டியே மனுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமுமவந்தித மனமாயையேழையே
னென்றுமுடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௪)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
 கள்ளனே னானுமோ
கைகுவித்தாடியும பாடியுமாவிடாமலே
 கண்பனித்தாரைகாட்டி
யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
 யானெனவு மேலெழுந்த
வன்பரகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
 யகிலமுஞ் சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநினைதரு ளறியாததல்லவே
 சற்றேனு மினிதிரங்கிச
சாசுவதமுத்திநிலை யீதெனவுணர்த்தியே
 சகசநிலைதந்துவேறொன
றெண்ணமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
 யேழையேற் கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
 யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
 கல்லினமுன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
 கருணைப்பிரவாகவருளைத்
தாகமாகட்டினனை வாதிகக்வல்லதோ
 தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையெனபதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
 சங்கேதமாய்ககூடியே

தேகமானதைத்தங்கவும வாட்டுதேதுனபங்கள
சோராமலியோகமாகக
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும வெகுதூரநா
னேகமாய்நினைனே டிருக்குநாளெந்தநா
ளினநாளின முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகினறபொருளே. (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநினனருளி
லொருவனுன வந்திருக்கி
னுலகமபெறுதோ மாயாவிசித்ரமென
வேயுமோவிடமில்லையோ
வருளுடையநினனன்பா சஙகைசெய்திடுவரோ
வலதுகிரத்தியகாத்தா
யகிலம்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதெனபரோவகனற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோ தொலலையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிரத்துவாய்பேசுமோ
வேதுளவு சிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெஙகுநிறைகினறபொருளே. (௭)

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவு பெண்ணியாகி
நேரோயுபாயமொன றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபாதிபெறக்
காணவிலையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவராகசேவைசெய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மரவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதி
வனசருகு வாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால
வருந்தியும் மூலவன்னிச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவேசமாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினரியாம்பாவியேம்

விதவிதமாறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தனையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவர்க்குதவியின்றி
யிரவுபகலேழையாகள் கைசேயோகமாயினே
மெய்படியினழப்பதுனையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௬)

முத்தனையழகாலும பவளவாயினசொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூாசசிங்கவிரகசன் னதமேற்றவிருகும்
முலையினமணிமாலைகால
மைதகத்தனைமமயகண்ணிரு கணவலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம புசித்துவிழியிமையாத
பொனனாட்டுமவந்தத்தனைநூற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
வெத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகம்றியாததோ
5

யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே (௰)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிட்ட
துள்ளிடுமவத்தையாகி
யுருவுதானகாட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருவகவிருவினையினுற
றுவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில்லாமர்மையயதனுற
றடிக்கிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டாகாரமாய்
முதறிவுமேலுதிப்ப
முனயினெடுமீழ்மே னடுப்பக்கமென்றுபெ ண
முறவுமானந்தநிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருளவடிவ
பெரநாளுமவாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧௧)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

முற்றுப்பெற்றது - ஆக - ௯௯.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படாவெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணாச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்ட வுயிரொலவகுக்கு
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
போராதுநின்றநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதயண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதுதான
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (க)

குடக்கொடுஞ்சுணககாதி திகழினையுழக்கூடு
கொள்ளைபோ லிந்துபூதக
கூடுஞ்சுருங்கிலைசசாலேகமொனபது
குலாவுங்கட மனையைநாறும
வடகயிறுவெண்ணரம் பாவென்புதசையினுன்
மதவேள் விழாநடத்த

வைக்கின்றகைத்தேனை வெண்ணீரசெந்நீர்கண்ணீர்
மலநீரபுண்ணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துககூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருநது பொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசினமயங்
தானுகிநிற்பதெனமோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சசசிதானந்த சிவமே. (உ)

பாகத்திற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன மூவாசெய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமிலலை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றற்றேக
மொவ்வாதி வூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மலலாதுகிரியைக
ளுபாயத்திற் செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவெனறுன
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகநின
மூதறிவிலே யெழுந்த
நாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்பிரவாகமே
தனனந்தனிப்பெருமையே

சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௩)

இமையளவுபோலதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணவருவிகரு மாதர்சிற்றின்பமோ
வெனனினமகமேருவாகச்
சுமையெடுமினெனறுதான சும்மாடுமாயெமைச்
சுமையாழுமாககினாளுந
துப்புத்திபணணியுள நற்புத்தியாலையுஞ்
சூறையிட்டிநதரசால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யமமம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபோக்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சமயநெறிகாணுத சாக்ஷிநிருக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய
சர்வபரிபூரண வகணடதத்துவமாண
சச்சிதானநதசிவமே. (௪)

இனியேதெமக்குனருள வருமோவெனக்கருதி
யேஙகுதே நெஞ்சமையோ
வின்றைககிருந்தாலை நாளைக்கிருப்பமோ
வெனனவோ திடமில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
மநதகற் காளாகவோ

வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
மவலமாய்ப் போதனனெ
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர்சருகு
கந்தமூலங்கனேனும்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
சாமிநீ யறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (ரு)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
வாயிலுடன மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
மணிமேடை யுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன முத்தநகையார்களொடு
முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென யோகத்திநிலைநின்று
மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக
ககத்தலைகப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
காடிறுழை நாழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
காதலாமலகவென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
ஜனகாதிமுனிவிதல்ரே

சர்வபரிபூரணவகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவேதாகமத்தின
காட்சிபுருஷார்த்தமுதின மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிரு விகற்பமேலில்லையா
லொன்றேமுடிரண்டெனவோ
வுனையுமில்லைநீயுமில்லைநானுமில்லையென்பது
முபாயநீ யுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளஞ்ஞானிலலை யெனுமவசனநீயறிவை
தெரியாக டெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திராங்கமாபிற
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையிலுற்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே. (௭)

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீ யாங்களடியோ
காம பந்தத்திற்ற் சன்மபந்தமபெறக்
கற்பித்ததுன்ன தருளே
வாயாரவுண்டபோ வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவுமுலகசசுலக

வாய்பாடுநிற்சநின வைதிகவொழுககுகினை
 வாழுத்திறற்பெறு பேறுதா
னேயாதுபொறுவொள முறையிட்டதாறபினனு
 ருளறாவிது கருமபனரு
முபபநெறியிதெளனி னுசிதநெறியிநதநெறி
 யுலகிலேயினழபொறுககுந
தாயானகருணையு முனககுண்டெனககினிச்
 சநதலயிநடவருளசெயவாய்
சுவபரிபூரண வசணைடதத்துவமான
 சச்சிதானநதசிவமே. (௮)

மானிடப்பிறப்பதற் கிடமெனனினிவ்வுடல
 மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமகுனி யமிர்தொழுகுமதிமணடலத்திலுற
 வெனைமண மருணடலிவிபார
பினமபிறககாது சேயெனவளாத்திடப்
 பேயேனை நலகவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக குண்டெனனினிமையே
 பேசுகாப்பூரதீப
மினறுாமபடிககண்டாகாரவன்னையால்
 வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுகன மிகவுநனறினையனறி
 விவகாரமுணடெனனிலோ
தனனநதனிச்சிறிய னுற்றிலேனபோறறிவனா
 சனமார்கமுத்திமுதலே

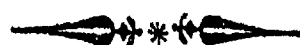
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

வேதாவையிவ்வண்ணம் விதித்ததேதெனினுன
வினைப்பகுதியெனபனந்த
வினைபேசவோயாது பிறகினிவையனதால
விளைந்ததானனைதநாடிற
போதமேநிற்குமாப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுறு பொருளிளக்கம
பொய்யனமெய்யனறை யாவுமேநீயென்று
போகத்தை யுறுதிமாது
மாதாவைசேப ரூருநீயாதலா
லகிலமீதெனனையாட்டி
யாடலகண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீ மௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாயுந்தந்தையுநீ
தமருநீயாவுநீகாண
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (எ)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னிழலுவகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கய்யள்ளிக்
கொள்ளுகினு மந்நீரிடைத்திளைத்தாடினுங்
குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென மூன்றிலிடையுலவினும்
வசதிபெறு போதுமவெணிலா

வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
 மகிழ்போதும வேலையமுதம
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுதுண்ணும்
 வேளையிலு மாலைகந்தம
வெள்ளிலையடைக்காய விரும்பிவேண்டியவண்ணம
 விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
 தமியேனை ரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. (௩௧)

சச்சிதானந்தசிவம் - முற்றிற்று - ஆ ரம.

தேஜோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நனிழன்மலையாதி
 மன்னுமுனிவாககேவலய
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
 மார்க்கத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
 கமலாசனதிசோத்துக
காலைப்பிடித்தனலை யமனமுண்டலியடிக்
 கலைமதியினூடுதாவி

புருசிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
　　லுணர்வான விழியைநாடி
யொன்றோடிரண்டெனுஞ் சமரசசொரூபசுக
　　மூறறிடவென மனதினவணைந
திருவருணமுடிககவித் தேகமொடுகாணபஞே
　　தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
　　தேஜோமயானநதமே. (க)

இப்பிறவியெனுமோரிருட்கடலினமூழ்கிநா
　　னெனனுமொரு மகரவாயபட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
　　மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந
துப்பிதழ்மடநதையா மயறசண்டமாருதச்
　　சுழல்வந்து வநதடிப்பச
சோரநதவாசையாங காறறுவானதி
　　சுரந்ததென மேலுமாராப்பக
கைப்பரிசுகாரராபோ லறிவானவங்கமுங
　　கைவிட்டுமதிமயங்கிக
கள்ளவங்கக்காலா வருமெனறஞ்சியே
　　கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
　　செயவையோ சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
　　தேஜோமயானநதமே. (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாட மாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வு மோரிந்த்ரஜாலக்கோலம்
வஞ்சனைப்பொய்க்கூட மேயம
வைத்தபணமாகுங்கிருமி சோந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
வெந்தநாளுஞ்சரி யெனத்தோந்துதோந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாயினுநின னருளவெள்ளமீதிலே
யானெனப தறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதானெறியாது சுழலுமவகையென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (௫)

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரீபோல்விசை
யடங்கிமனம் விழநேரோ
யறியாமையாகிநற விருள்கலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனைக்கலந் தெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியினபாதீதமுங
கூடினேன்றேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேன்றேவல்லனியார்

வீடாகவேயாறு வீட்டினிரம்பியே
　　விலகிளா பிராணனென்னு
விருந்தினைக்கட்டி யோகபாருகாம
　　வேகமூரசுடுமபனாகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிலநதம்தனைகொளோ
　　தேடரியசத்தாகியென
சித்தநிலைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
　　தேஜோமயானந்தமே. (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவிசொயரும
　　பந்தபடிசாலைனிலைப
பாமிசேருபாரமிஜே வெகைபூசனைகூடவும
　　பாபாரத்த மிகுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ சுருகிநெகசாடவே
　　யமலமேயேகமேயேம
மாதியேசோதியே யெனருநிறைகடவுளே
　　யாசேயெனக்கூவிநாண
வாடாதுவாடுமென முகவாடமூலகணடு
　　வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிரத
　　வனைமையைளாப்பிதததா
தேடாதுதேடுவோர தேட்டறுதேட்டமே
　　தேடரியசததாகியென
சித்தநிலைகுடிகொணட வறிவானதெய்வமே
　　தேஜோமயானநதமே. (௫)

பிரியாததண்ணருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரிய வாசியாலே
பேரின்பவுண்மையை யளித்தனையென்மனதறப்
போமபலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே
யபிராதபபரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வமபலமுமாகியெனை
யாணடனைபினெய்திநெறியாயக
குறிதானளித்தனைநன மரவுரிகொளாநதணக
கோலமாயசபாநவன
கூறினைபினமௌனியாய்க சுமமாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருககச
சிறியேனை பநாடுநிக வறிவினைமயாவனோ
தேடரியசதநாகியென
சித்தமிசைக்குடிகொணட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானநதமே. (௬)

ஆரானொனககென்ன போதித்துமென்னவெண
னறிவினை மயககவசமோ
வணடகோடிகளெலாந கருப்பவறைபோலவு
மடுககடுககாவமைத்துப
போராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறநகுவதலாதொனறிலும்
பின்னமுறுமருவாது நனனயத்தாலினப
பேரினபமுதறிகிலோம

தீராது தள்ளவும் போகாதொன்றலது
    தள்ளினும் போகேனியான்
றண்டபேதுமில்லையாண் டனடிமையென்னுமிரு
    தன்மையாயினுமெனவழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
    தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேஜோமயானந்தமே. (எ)

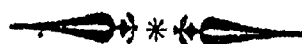
கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
    கரடிவெம் புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
    கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
    வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
    விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாம்மற்றொரு
    சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனல்மேலிருக்கலாந்
    தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
    திறமரிது சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
    தேஜோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையென வில்வுலகம்
ஏதுமறியாதவ னெனப்பெயர் தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கட்டுப்பட்ட நானுமுங்
கைப்பிடியுண்மை ஞானக்
கருவிக்குதவியருள் விழுந்தகண்ணைக்கைம்மாறு
காட்டுவேனே குறிப்பறிவனே
னல்லாதவர்களுக்குச் சொல்லுங்காலுண்டுபிறப்
பறுத்துதவுமுபதேசவா
ஞானமே யாநான் குருவருளோ ராப்பிப்பியெல்லாவண்டிவ நீ
நீதரு நிந்தைகளால்
செல்லாதவாயினும் பேசவாயதுதந்த
செல்வமே சகத்தாகியென்
சித்தமிசைக்குடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (க)
மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதல்
மென்சிலம் பொலிகளார்ப்பப்
போன
வீங்கிப்புடைத்துவிம்மு சுமைமயனைகொங்கைபட்ட
மினுதாகள் மின்னேவலா
லென்போலவோ ரவர்கள் கற்றாகள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வெனசெயக்கேனமம்மம வெனபாவனைகொடுமை
யேதெனறெடுத்துமொழிவே

னைபால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
யடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
படிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தெனபாலினமுகமாகிவடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேஜோமயானந்தமே. (ம)
புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநீழலிற்
பொலிவுறவிருக்கக்குமியல்பும
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறுவரிசையும
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தவெறியினாவேண்டு மாலெனறுதள்ளவும்மெ
மாலுமொரு சுட்டுமறவே
வைக்கின்றவப்பாளன மௌனதேசிகனென்ன
வந்துநின்னருள்வாழிகாண
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொலலரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழி கருணைமுகிலே
சித்தநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென

சிந்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேஜோமயானந்தமே. (௧௧)

தேஜோமயானந்தம் - முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௱௨௧.

சிறசுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழுகலகை நாயநரிகள்
    சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசல்பெற்றுவளா
    காமவேண்டனசாலையை
மோர்கவாசைமுறை யிட்டபெட்டியையு
    மலமிகுந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
    மூடங்கலாகிடசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மின்னையொத்திலக
    வேத்மோதியகுலாலனா
வினையவெய்யதடிகாரனையமன்
    வந்தடிக்கு மொருமட்கலத்
தேகமானபொய்யை மெய்யனக்கருதி
    யையவையமிசவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
    சிறசுகோதயவிலாசமே. (௧)

குறிகளோடு குணமேதுமின்றிபண
லொழுகநின்றிடுமிருமபன்ற
கூடலின்றியதுவா யிருந்தபடி
கொடியவாணவமன்றகத்துளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமையய
மாயிருக்குமெனையருளினு
ளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுமெய்யறிவதுநான
பிறிவிலாதவண்ணநின்றிட்டபடி
பலபிறங்கவருமுமலமாயப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருணமறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக்
மாயிருப்பதினியெனறுகாண
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௨)

ஐந்துபூதமொரு காரணமென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாடநிறைந்திலகுஞ்சாயுமே
தொந்தரூபமுட னருபமாகிக்குறி
குணமிறந்துவளரா வனந்தமே
துரியமேதுரிய வுயிரினுஞ்சுணாவு
தோன்றநின்றருள சுபாவமே

யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விடைநின்றடைந்துருகு
மெளியனேன கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநானுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௫)

ஐவரொன்றபுலவேடாகொட்டம
தடங்கமாககடவனமுட்டியா
யடவிநின்றுமலையருகினின்றுசரு
காதிநின்றுபனிவெயிலினுண
மெய்வருந்துதவமில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றுதாய்
மேவுகின்றசவுபானநனெறி
விருமபவிலலையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில் யாததறகுநல
சாரதித்தொழினடத்திடும
புத்தியூகமறி வறறமூகமிவை
பொருளெனககருதுமருளனியான்
றெய்வநலலருள் படைத்தவனபொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௬)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
　　னாலனேகவுருவாகியே
யெநதநாளகில கோடிசிருஷ்டிசெய
　　விசையுநாள்வனாயநாணமுத
லாகநாள்து வனைகருமுனடிமை
　　கூடவேஜனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல ஜனனமீதிதனு
　　ளறியவேண்டுவனவறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானதை
　　யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
　　மூழகவேணடுமிதுவினறியே
தேகமோகழி நானுமோகழி
　　பினையுய்யுமவகையுள்ளதோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
　　சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௫)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
　　மாசனாதிவிதபேதமு
ரெடிதுணாந்திதய பத்மபீடமிசை
　　நினறிலங்குமசபானலத்
தியல்றிந்துவளா மூலகுண்டலினை
　　யினிதிறைஞ்சியவளருளினா
லெல்லையற்றுவளா சோதிமூலவனை
　　லெஙகண்மோனமனுமுறைமையிலே

வயமிகுந்துவரு மமிர்தமணடல
மதிகருளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மனனுமாரமிர்தவடிவமாயச்
செயமிகுநதுவரு சித்தயோகநிலை
பெறறுஞானநெறியடைவனோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (சு)

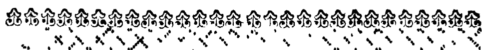
எறிதிரைககட ணிகாத்தசெலவமிக்
கல்லவெனவொருவா பினசெலா
தில்லையெனனுமுரை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிககவே
நெறியினைவகிவளா செலவமுமமுதவி
நோய்களறறசுகவாழ்ககையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெஙநாளுமே
யறிவினினறகுரு வாயுணாத்தியது
மனறிமோனகுருவாகியே
யகிலமீதுவர வநதசீரருளை
யையவையினியெனசொல்கேன்
சிறியனேனைமுநம தடிமையெனறுனது
திருவுளத்தினிலிருநததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலெனனுயி
ரெனகருணைழநதுருகிநனமையா
யிதமுறைப்பவென தெனறயானவையு
மெடுத்தெறிநதுமத யானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயிலவனபாடி
கண்டதேவருளினவடிவமாக்
கணடயாவையுமகண்டமெனனவிரு
கைகுவித்துமலாதூவியே
பவவவெண்டினா கொடுத்ததண்டாளம்
விழியுதிாப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ளநடைநதுடைநதெழு
பாவையொத்தசைதலினறியே
திவயவனப்புருவ மாகியனடரொடு
மினபவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (அ)

மத்தாபேயரொடு பாலர்தனமையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மனனுதேசமொடு காலமாதியை
மறநதுநினனடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நடபுமெனனையொரு
மையறநதகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவநதெனை
பாரதத்திலுமிதுள்ளதோ

சுத்தசித்தவியல் பாகுமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்ல்வேண்டும்வகை நலககாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
நமயினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதயவிலாசமே. (௯)

பன்முகச்சமயநெறி படைத்தவரு
மியாஙகளே கடவுளெனறிடும்
பாதகத்தவருமம வாததாககமிடு
படிறருநதலைவணஙகிடத்
தனமுகத்திலுயிர வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்ககியாய்த்,
தனியிருப்பவட நீழலாடுவளா
சனகனுதிமுனிவோர்கடஞ்
சொனமயககமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணாத்தியே
சுத்தசித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தெனமுகத்திளமுக மாயிருநதகொலு
வெம்முகத்தினும்வணஙகுவேன
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே.—சி-முற்றும்-ஆ-௱௩௧.

ஆகாரபுவனம் - சிதம்பரரகசியம்.

ஆகாரபுவனமின்பா காரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியாலகண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்ற வன்பர்சிக
குருதுணையேயென்னளவுமுகந்தட்பே
வாகாருமபடிக்கிசைகின் கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம வயங்குமாபோற்
றேக்காதியுலகமெங்கும் கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத் தெய்வகுன்றே (க)

அனந்தபதவுயிர்கடொறு முயிராயென்று
மானந்தநிலையாகி யளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க் கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமானபோலு னிடையாவண்ண
யின்பமுறவன்பர்பக்க லிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண் ணருளிற்றுனே
களிபலித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே. (உ)

பேறனைத்துமணுவெனவே யுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்த பெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிகநெறிக்கே யென்னவென்னை
மேவென்றுவரத்தேபாழ் வெய்யமாயைக்

கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச் சேடமாகிக்
குறைவறநிறைந்திடுநிறைவே குலவாநின்ற
வாறனைத்துப்புகுங்கடறபோற் சமயகோடி
யத்தனையுநதொடராதபுகு மாநிடப்பே. (௬)

ஆதியந்தமெனுமெழுவா யிறறந்ருேங்கி
யருமறையினனமுங்காணு தாற்றநாளு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியருமவாய்வாதப பேயராகச்
சாதகமோனத்திலெனன வடவானீழற்
றணணருட்சந்திரமௌலி தடக்கைக்கேற்க
வேதகசினமாத்திரமா யெம்மனோகரும்
வெளியாகவந்தவொனறே விமலவாழவே. (௪)

விமலமுதற்குணம்பாகி நூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்த விருத்திக்கேறக
வமையுமிலக்கணவடிவா யதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணுகிச்
சமமுமுடனகலப்புமவிழ் தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகார மலலாலவேறெரு
றியக்காநிர்க்குணகாடலா யிருந்தவொன்றே. (௫)
ஒன்றுகிப்பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகி யுருவுமாகி

நன்றாகித்தீதாகி மற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்தி கண்ணுதாகி
யினறாகிநாளையுமாய் மேலுமான
வெனதைதயேயெமமானே யெனறெனறேஙகிக
கனறாகிக்கதறினாககுச சேதாவாகிக
கடிதினிலவநதருள்கூடுருங கருணைவிண்ணே. (கு)
அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கருமபேதேனே
யாரமிர்தேயெனகண்ணே யரியவான
பொருளனைத்துங தருமபொருளே கருணைநீஙகாப்
பூரணமாயநினறவொனறே புனிதவாழ்வே
கருதரியகருததததனுட் கருத்தாயமேவிக
காலமூனதேசமுமவகுததுக கருவியாதி
விரிவினையுங்கூடடியுயிரத்திரளையாட்டும [ளே ()
விழுப்பொருளேயானசொலும் விண்ணப்பஙகே
விண்ணவரிநதிரனமுதலோர நாரதாதி
விளஙகுசபத ரிகூநிகள்கன வீணைவல்லோர
ரெண்ணரியசித்தாமனு வாதிவேநத
ரிருககாதிமறைமுனிவு ரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகனஞாலமமதிககத் தானேயுள்ளங
கையினெல்லிககனிபோலக காட்சியாகத்
திண்ணியநலலறிவாலிச் சமயத்தனறே
செப்பரியசித்திமுத்தி சோநதாரொன்றும். (அ)
செப்பரியசமயநெறியெல்லாநதன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ செயற்கையான

வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா
லடுத்தநூலகளுமவிரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன பொயமெயயென்ன [கு
வொணறிலையொன்றெனப்பாரப்பதொவ்வாதாக
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமா யல்லவாகி
யாதுசமயமுமவணங்குமியல்பதாகி. (௯)

இயலபெனறுநதிரியாம லியமமாதி
யெனகுணமுஙகாட்டியனபா லினபமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ சௌபான பக்ஷஙகாட்டி
மயலறுமந் திரஞசிக்ஷை சோதிடாதி
மற்றஙகநூலவணஙக மௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியிலவைத்து ராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவ மழகிதந்தோ (௰)

அந்தோவீதிசயமிச் சமயமபோலின
றறிஞரொல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவாகளும பேசாமோனம
வைத்திருந்தமாதவாகளு மற்றுமற்று
மிந்த்ராதிபோகநலம பெற்றபோக்கு
மிதுவனறித்தாயகம வேறிலலையில்லை
சந்தானகற்பகம்போ லருளைககாட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியே தானசனமார்க்கம். (௰௧)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதபபொருளுந தானொன்றாகப்

பண்மார்க்கநெறியினினுங் கண்டதில்லை
பகாவரியதில்லைமன்றுட் பார்த்தபோதங்
கெனமாறாக்கமிருக்குதெல்லாம வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பா
கனமாறாக்கநெஞ்சமுள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனுணர்ந்தவ காண்டலாகும். (கஉ)

காண்டலபெறப்புறத்தினுள்ள படியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூலசொலுமபதியாங்கடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபதூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகணமன வாக்காதியெல்லாம
பொருந்தாமலகம்புறமும புணர்க்கையாகி (கங)

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
வமலமாயநுவாகியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெந்நாளு மோங்காநிற்ப
மோகவிருணமாயைவினை யுயிர்கட்கெல்லா
மொப்பத்தெனகொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து [ல்()
பதிந்ததெனகொளுன்னு மப்பான்மையென்கொ

ந,னெனனுமோரநதை யெவக்கும்வந்து
கலிந்தவுடன சகமாயை நாநாவாகித்

தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தினபெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ரேன்னொன்றுமுடலென்றுங் கரணமென்று
முளளென்றுப்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும். (௧௫

மலைமலையாங்காட்சிகண் காணுமையாதி
மறப்பென்று நினைப்பென்று மாயாவாரி
யலையலையாயடிக்குமின்ப துன்பமென்று
மதைவிளைக்கும் வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந் தெய்வமென்றுஞ்
சாதகமென்றுமதற்குச் சாட்சியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கமென்றுங்
கடலுற்றநுண்மணலெண்ணிக்காணும் போதும்.()

காணரியவல்லவெல்லாந் தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக் கட்டோட்டேதான
வீணினிற்கர்ப்பூரமலை படுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொரு விவேகங்காட்ட
வூணுறக்கமின்பதுன்பம் பேரூராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மானங்காட்டி மானையீர்க்குங்
கொள்கையென வருண்மௌனகுருவாய்வந்து. ()

வந்தெனுடல்பொருளாவி மூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி

யைந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயலலை
யாதொனறுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
பந்தமறுமபளிஙகனைய சித்துநீயுன
பக்குவஙகண்டறிவிககும பானமையேமயாம ()
அறிவாகியானநத மயமாயெனறு
மழியாதநிலையாகியாதினபாலும்
பிறியாமற்றணணருளே கோயிலான
பெரியபரமபதியதனைப் பெறவேவேண்டி
னெறியாகககூறுவனகே ளொநதநாளு
நிாகுணநிறகுளமவாய்த்து நீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமை யெல்லாநீஙக
சிற்சுகமபெறறிடுகபநதந தீாகவெனறே. (கக)
பநதமறமெய்ஞ்ஞான மானமோனப்
பண்பொனறையருளியநதப் பண்புக்கேதான
சிநதையிலலைநானெனனும் பானமையிலலை
தேசமில்லை காலமில்லை திககுமிலலை
தொநதமில்லைநீககமிலலை பிரிவுமிலலை
சொலலுமிலலையிரப்பகலாந தோற்றமில்லை
யநதமில்லையாதியில்லை நடுவுமில்லை
யகமுமில்லை புறமுமில்லை யனைத்துமில்லை. (உ௰)

இல்லையில்லையென்னின்றொன்று மில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ள வியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதா யானன்றென்னைத்
தோன்றுதெல்லாம விழுங்குஞ் சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போல வவித்தையெல்லா
மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தானாக்கக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமை விளக்குந்தானே. (உக)

தானானதன்மயமே யல்லாலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்காப்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்று
ஞானாகாரத்தினொடு ஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாம னழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமை யெவர்க்காசொல்வார்
ரதுவானாலதுவாவதுவேசொல்லும். (உஉ)

அதுவென்றலெதுவெனவொன் றுடுக்குஞ்சங்க
யாதலினாலதுவென்று மறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ் சனகனாதி
மன்னவர்கள்சுகாமுதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவு மென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தற பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின் னருள்கூறிந்தக்
கதியனுபியுறங்கோனமேற்கருமம்பாரேன். (உ௩)

பாராதிவிண்ணனைத்து நீயாச்சிறந்தை
பரியமடலாவெழுதிப் பாரத்துப்பாரத்து
வாராயோவெனப்பராண நாதாவெனபேண
வனைத்துவனைத்தெனை நீயாவைத்துககொண்டு
பூராயமாமேலொன ற றியாவண்ணம்
புணஞளாபோனெஞசமபிலமபியுள்ளே
நீராளமாயுருகிககண்ணீாசோர
நெட்டுயிரத்துமெய்மறநதோாநிலையாய்நிறபேன.()
ஆயுமறிவாகியுனனைப் பிறியாவண்ண
மனைநதுசுகம்பெறறவனபனையோவெனனத்
தீயகொலைச்சாயைத்துஞசெலலச்சிறதை
தெளிநதிடவுஞசமாதானஞசெய்வேன்வாழ்வான்
காயிலைபுனசருகாதி யருநதக்கானநு
கடனமலையெநகேயெனவுநு கவலையாவேண
வாயில்குமபம்போறகிடநது புரள்வேனவானின
மதிகதிரைமுன னிலையா வைத்துநேரோ. (உ௫)
நேரோதாணிரவுபகல் கோடாவண்ண
நித்தம்வரவுநகளையிாநிலைக்கேவைத்தா
ராயோயநகவாபெருமை யெனனேயென்பே
னழிககினறகாறறேநீ யாராலேதான
போராதேசுழலகினறு யென்பேன்வந்து
பெய்கினறமுகில்காளெம்பெருமாணும்போற

ருராளமாககருணைபொழியச்செய்யுஞ
சாதகமெனனேகருதிச் சாறறுமெனபேன். (௨௬
கருதரியவிணணேநீயெஙகுமாகிக
கலநதனையேயுன முடிவின காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருககுஞ் சொல்லாயென்பேன
மணணேயுனமுடிவிலெது வயஙகுமாஙகே
துரியவறிவுடைசசேட னீறறிநுணமை
சொலலாயோசொலலெனபேனசுருதியேநீ
யொருவரைபபோலனைவருககு முணமையாமுன
னுரையனறோவுனமுடிவையுரைநீயெனபேன. ( )
உறையிறநதுபெருமைபெற்றுத் திரைக்கைநீட்டி
யொலிககினறகடலேயிவ்வுலகஞசூழக
கரையுமினறியுனனைவைத்தா ரியாரேயெனபேன
கானகத்திற்பைஙகிளிகாள் கமலமேவும
வரிசிறைவண்டினங்கா ளோதிமங்காடுது
மாககமனறோ நீஙகளிதுவரையிலேயும
பெரியபரிபூரணமாம பொருளைககண்டு
பேசியதுண்டோவொரு காற்பேசுமென்பேன. ( )
ஒருவனவன்யானைகெடக் குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போனனபேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுஙகர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயஙகவிட்டுமைககியமுனனி வருநதிநிற்பே
னருளுடையபரமெனறோ வனறுதானே
யானுமனென்றும மெனக்கேயாணவாதி

பெருகுவினைக்கட்டென்று மென்றுறைகட்டிப்
பேசியதனைறேயருணூல பேசிறறனறே. (உக)

அன்றுமுதலினைறவனைச் சனனகோடி
யடைந்தனடந்திரு கியாதனையாலழிந்ததல்லா
லின்றவனைமுத்தியினறே யெடுத்ததேக
மெயப்போதோதெரியாதே யிபபோதேதான
றுன்றுமனககவலைகெடபபுலோயேனைத்
தொழுமபுகொளச சீகாழிதுறையேதூறு
சென்றிடவேபெர்ருளைவைத்தாவலோயநஞ
சிவனப்பாவென்றவருட்செலவததேவே. (௩0)

தேவாதொழுமவாதவூாத் தேவேயெனபேன
திருவுலத்தேவேயிச சகத்தோமுத்திக
காவலுறசிவவெனவாககுடனேலந்த
வரசேசுமமாவிருநதுன னருளைசசாரப்
பூவுலகில்வளரருணைகிரியோரற்றைப்
புண்ணியாகாளோவெனபேன புனையொனறில்லா
வோவியமபோலசைவறவுநதானேநிறபே
ஞேதரியதுபர்கெடவேயுனைசருமுனனே. (௩க)

ஓதரியசுகாபோலவேனேனென்ன
யொருவரிலேபோரெனைவு புனைப்பேனானே
பேதமபேதநகெட வ ந ருபேசாமை
பிறவாகே ருபிறபெரியபோன
நாதனொருதர ற கமபா நகவிர்கை
நண்ணுறேனெ னறோநாறுவாகிக்

காதனமிகுமணியிழையாளொனவாடுற்றேன்
கருததறிநதுபுரப்பதுனமேற்கடனமுக்காலும் ()
காலமொடுதேசவர்த்தமானமாகி
கலநதுநினறநிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞைசவமுதன மதஙகளாகி
மதாதீதமானவருணமரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுனவத்துவளர்த்தவருட்டனமைவாழி
யாலடியிறபரமகுருவாழிவாழி
யகணடிதாகாரவருளடியார்வாழி (௩௩)

ஆகாரபுவனம் - சிதமபாரகசியம் முற்றும ஆ ௱௯௪.

தே ன் மு க ம்.

தேன்முகம்பிலிற்றுமபைநதாட செய்யபஙகயத்தின
மேவு, நானமுகத்தேவேனினறு ளுட்டியவகிலமாயை
கானமுயற்கொம்பே யெனகோ கானலம்புனலேயென
கோ, வானமுகமுளரியெனகோ மற்றெனகோவிளம்ப
ல்வேண்டும (௧)

வேண்டுவபடைத்தாய் நுந்தை விதிப்படிபுரந்தானத்
னைதக, காண்டகவழித்தானமுதகட் கடவுடானினனயை
வாற்று, லாணடவனெவனோவென்ன வறிகிலாதகிலநீ
யே, யீண்டியவல்லறீச வெம்மனோர்க்கியம்புகண்டாய்.

கண்டனவல்லவென்றே கழித்திடுமிழுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக் கோதிலாமுத்தியத்தாற்
பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்பறந்தனமாயையோடே.
வெண்டலைவிழிகைகாலில்விளங்கிடநின்றானையாவன. ()

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன்றச்சுழல வளிநெடுமூச்சா.
களங்கமிலுருவந்தானேக்கனாய்ப்பொலியப்பூமி [க்க
வளர்ந்ததாளென்னவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி.

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவாதமோடயக்கைகண்
முறைமையினோங்காதமுரசெனக்கறங்கவெங்கு
குறைவிலாவண்ணநின்றதுகோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறைபவனென்னலாமியாக்குமிதயசம்மதமீதல்லால். ()

அல்லலாந்தொழில்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்க வருபவர்கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைதானு நானெனவந்துநிற்கும (௬)

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான
றேனெனருசிக்குமன்பாற்சிந்தைதனைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநிறைந்தானந்த மாகடல்விளைவதின்றே. (௭)

இன்றெனவிருப்போமென்னி னென்றுஞ்சூனியமாமுத்
தன்றெடுத்தீதுமன்றிநாமுன்னேபெறும்வித்தை [தி
நின்றதுபெத்தந்தானேநிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவர்நான்கேட்கவுணாவில்லைகுருவுமில்லை.

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமெனவ்
னலலவனசாருவாகனுனசொலுநெறிக்குவீணிற
ருலலையேனுகமாதி தொடுப்பதேனமயககமேதிங்
கொல்லைவநதிருமினெனன வுறவுசெய்திடுவனநதோ(கூ
அநதணாநாலவாகாண வருட்குருவாகிவநத
வெந்தையேயெல்லாநதானெனறியம்பினனெனமைப்படை
தநதைநீயெம்மைககாககுநதலைவனேநுந்தையனறேர்[த்த
பநதமிலசித்திமுத்திபடைககினனருளபாலிப்பாய.(ய)

தேன்முகம - முற்றுப்பெற்றது - ஆ ௱எச.

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருககத் தமையுணாநதோா
பாமாலைககேநீதான பக்ஷமெனறு
நனமாலையாவெடுத்துச் சொன்னாநலலோா
நலமறிநதுகல்லாத நானுஞசொனனேன
சொனமாலைமாலையாக் கணணீாசோரத்
தொண்டனேனெநநாளுந துதித்துநிற்பே
னெனமாலையறிநதிஙகே வாவாவெனறே
யெனைக்கலைப்பாய்திருககருணையெம்பிரானே.(க)
கருணைமொழிசிறிதில்லே னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையெனறன கருத்துக்கேற்க

வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவாவுனடிமைநா னொருத்தனுக்கோ
விருவினையமுக்குணமுங் காரணாணகு
மிடாசெயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும
வரவரவுமேலழுக்கோ டொட்டதான
மதத்தொடுமவநெதிராத்தநவவடிவமனறே. (௨)

வடிவனைத்துநதநதவடி வில்லாச்சுத்த
வானபொருளேயெளியனேனமனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக கொண்டமோன
குருவேயெனறெயவமே கோதிலாத
படியெனககானநதவெள்ளம வநதுதேககும
படியெனககுளறிருககருணை பற்றுமாறே
யடியெடுத்தெனமுடியிலினமவைககவேண்டு
மடிமுடியொனறில்லாத வகணடவாழவே (௩)

வாழவனைத்துமயக்கமெனத் தோநதேன்றோநத
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற
றாழ்வுபெறறிங்கிருநதேனீ தெனனமாயந
தடையுற்றுனமேற்கதியுந தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேனமேற்குறையோ வுணாத்தாயினன
பாழவதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம [ம
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. (௪)

காணுனிங்கெனுமகந்தையெனக்கேனவைத்தாய்
நல்வினை தீவினையெனவே நடுவேநாட்டி

யூனாருமுடற்சுமையையென் மீதேவைத்தா
யயிரெனவுமென்னையொன்று வுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகி யறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக் கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளனைத்தியுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைகண்ரகுமலைவராக்கியனல்லே
னிவாத்திபவைவேண்டுமிந்த நீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர் குணமுமில்லை
யிடுசகுவாரகைப்பிள்ளையேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடு தழைதின்றாற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. (௯)

உற்றதுணைநீயல்லாற் பற்றுவேறொன்
றனேனபனனுலுலகத்தேடியாடிக்
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமையுங்காணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயினியமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணனி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனமே சோதிக்குன்றே.

குன்றாதமூவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி

நின்றாயேமாயையெனுந் திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயெனகண்ணேமாமருந்தேநால்வாக்
கன்றாலின்கீழிருந்த மோனஞான
மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலே யமரரேறே. (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருக்கும்பொனபோலச்செகத்தையெல்லாங்
கரையவேசனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரக்காணே னென்னுரைகட்டி
வார்த்தைசொன்னாற்சுகம் வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையாவெந்நாளோ. (௯)

எந்நாளுனக்கடிமையானநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த் தெளியவோர்
நந்நாண்முதலின்பக் கால்சற்றல்லாற் [சொற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே. (௰)

பன்மாலை முற்றுப்பெற்றது. ஆ௱அ௪.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம.

நினைவொன்று நினையாமனிறகினகமெனபார
நிறகுமிடமேயருளாநிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையொன்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற
றட்டியெழுந்திருக்குமினபந்தனமயமேயதுவாம
பினையொன்றுமிலையந்த வினபமெனுநிலையம
பெறறுறோபிறவாமைபெற்றுரமறறுந்தான
மனையெனறுமகவென்றுஞ்சுற்றமெனறுமசுத்த
வாதனையாமாசையொழிமனனொருசொறகொண்டே.
ஒருமொழியேயலமொழிக்குமிடங்கொடுக்குமந்த
வொருமொழியேமலமொழிக்குமொழிக்குமென்மொழி
குருமொழியேமலையிலக்குமறைமொழியெலலாங் [நந்த
கோடினறிவட்டாடலகொள்வதொககுஙகணடாய்
கருமொழியிஙகுனக்கிலலை மொழிக்குமொழிருசிக்க
கருமபனையசொற்கொடுனைக்காட்டவுங் கணடனை
றருமொழிபிகுனககிலலையுன்னைவிட்டுநீஙகாத் [மேற
தறபரமாயானநதப்பொற்பொதுவாய்நிலலே. (உ)
நில்லாதவாககைநிலையனறனவெகண்டாய்
கேயவருண்மெய்யுணரோநிலையமதாநிற்கக்
கல்லாதயேனபடித்தாய்கற்றதெல்லாமூடங
கற்றதெலலாமூடமெனறேகண்டனையுமன்று

சொல்லாலேபயனில்லை சொன்முடிவைத்தானே
 தொடாததுபிடிமாககடம் பாற்றெட்டதுபறறுநி
லெல்லாருமறிந்திடவே வாயப்பறைகொணடடிநீ [ல
 யிராப்பகலில்லாவிடமேயெமக்கிடமெனறறிந்தே.
இடம்பொருளேவலைககுறித்து வடமபுகுநானெனவே
 யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
மட்டம்பெறுபாழ்நெஞ்சமே யஞ்சாதேநிராசை
 மனனிடமேயிடமாந்த மாநிலத்தேபொருளுந
திடம்பெறவேநிறகினெலலா வுலகமுமவநதேவல
 செய்யுமிந்த நிலைநினறோ ஜனகனமுதனமுனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானை யெனனவுநீபாசக
 கட்டானநிகளபநதக கடடவிழப்பாரோ (௪)

பாராதியண்டமெலாம படாகானற்சலம போற
 பாாத்தனையேமுடிவினினறு பாரொதுதானினற
தாராலுமறியாத சத்தனறோவதுவா
 யங்கிருநீயெங்கிருநதுமதுவாவைகண்டாய
பூாரயமாகவுநீமற்றொனறைநிரித்துப்
 புலமபாதேசஞ்சலமாப்புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொனறையுநீமுனனிலைமையாதே
 யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே. (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீமற்றொனறைத்தொடாதிட்
 டுளங்கருதவேண்டாநிஷ்களங்கமதியாகிக்
கள்ளமனத்துறவைவிட்டெல்லாந்துறநததுறவோர்
 சற்பித்தமொழிப்படியேகங்குல்பகலற்ற

வெள்ளவெளிக்கடனமூழ்கியின்பமயப்பொருளாங்
விரவியெடுத்தெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயின்றி
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங்கம்பலையுமாகிக [க்
குமபிட்டுச்சகமபொயெனத் தமபட்டமடியே. (௬

அடிமுடியுநடுவுமற்றபரவெளிமேறகொண்டா
லத்துவிதவானந்தசித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதுமபிழைக்குமொருகுறையுமிலலையெடுத்த
கோலமெலலாநன்றுகுறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயமபோலவருளுதயமபெற்ற
வித்தகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதுமவிணைமுழுதுந்தந்தாலுங்களிபரய்ப்
பாலருடனுனமத்தபிசாசாகுணமவருமே. (௭)

வரும்போமெனபனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய்
வாளுகித்துவத்தைவளர்ந்தருந்திவெளியா
மிரும்போகலலோமரமோவென்னுநெஞ்சைககனமே
லிட்டமெழுகாவுருககுமினபவெள்ளமாகிக
கரும்போகண்டோசீனிச்சருக்கரையோதேனோ
கனியமிர்தோவெனருசிககுங கருத்தவிழ்ந்தோரு
ரும்போனனமணங்காட்டுங்காமரசங்கனனி [ணாவா
யறிவாளோவபகருவாகோவங்நலந்தானவிளங்கும்.

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலுமாகாத்
தனமையிலுறபடைத்தளிக்குந்தலைமையதுவான
கோனுமகவொருமுதலிங்குண்டெனவுமயூகக
கூட்டியதுஞசகமுடிவிற்குலவுநமெய்ஞ்ஞான

வானாகவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான
மதிப்பரிதாமென மோனம்வைத்ததுமுனமனமே
யானாலுமனஞ்சடமென் றழுங்காதேயுண்மை
யறிவித்தவிடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே. ()

நினைவொன்று - முற்றுப்பெற்றது ஆ ௱௬௬.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப் பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருடடுவெளி
தன்னைநாடுவன் றன்னந்தனியனே. (௧)

தன்னதென்றுணா சாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றினி நின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னை யிடருறக்கூட்டினுற்
பின்னையுய்கிலென் பேதையனுவியே. (௨)

ஆவியேயுன்னை யானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச் சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளென்னை யாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டு மயிராகுருவாய்வந்த
காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே. (௪)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந் திரிபவராகாண்பரோ
வாணும்பெண்ணு மதுவெனும்பானமையும்
பூணுங்கோலம பொருந்தியுநிறகவே. (ரு)

நிறகுணனிலை நிற்கப்பெற்றாருள்
வாககமனறி மனிதானறேயையா
தூக்குணககடற * சோஙகனனபாவியேற்
கேறகுணஙகண டெனபெயாசொலவதே. (சா)

சொலலையுனனித் துடித்ததலாலரு
ளலலையுனனி யெனையருகுவத்திலேன்
வல்லைநீயெனனை வாவெனறிடாவிடிற
கல்லையாமிக கருமிநடககையே. (எ)

கையுமெய்யுங் கருத்துகதிசையவே
யையதநதற் கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன சிநதைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமினப மெனறுவிளைவதே. (அ)

எனறுமுன்னை யிதயவெளிக்குளே
துனறவைத்தன னேயருட்சோதிநீ
நினறதனமை நிலைககெனனை நோமையா
நனறுதீதற வைத்தருடுவதே. (கூ)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனுனருள் பெற்றுநதிடமிலேன்

* சோஙகு. மாககலம.

சித்தீமோன சிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொற்சோதியே. (௰)

செம்பொன்மேனிச் செழுஞ்சுடரோமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பாவாழவினுக் கிசசைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனி னென்னசொலசெய்வதே. (கக)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென றெண்ணுமறிவின்றி
வெய்யகாம வெகுளிமயககமாம்
பொய்யிலேசுழன றேனென்னபுன்மையே. (௰உ)

புன்புலானரம் பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பாயாககு மருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணி யேயிறையேயித்தற்
றுன்பமன்றிச் சுகமொன்றுமில்லையே. (௰௩)

இல்லையுண்டென றெவாபக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறி யாதகொழுமபணியான
செல்லவேறொரு திக்கறியேனெலாம
வல்லநீயெனை வாழ்விக்கவேண்டுமே. (௰௪)

வேண்டுஞ்சீருஞ் மெய்யன்பாககேயன்பு
பூண்டநானென்ன புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன்னடியவனுனென்னறு
தூண்டுவேனறித் தொண்டனென்சொல்வதே. (௰௫)

எனக்குளேயுயி ரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை யாற்றலவழக்கன்றோ
கனத்தசிரருட் காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறி யாதென்றனெஞ்சமே. (௰௬)

நெஞ்சுகந்துனை நேசித்தாராக்கண்டாக
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன சரணடைந்தேனொருகுஞ்
செஞ்செவேயினற சிறக்கவாரியே. (௰௭)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான
சீரிதானநின செயமயந்தேயென்று
வாரிலேயுள தாவிதத்திரளதை
யோரிலேனெனை யாண்டவொருவனே. (௰௮)

ஒருவனொன்றுளத் துளக்குறிப்பறிந
தருள்வபோலெனை யாளுடையண்ணலே
மருளனேனபட்ட வாதைவிரிக்கிலோ
பெருகுநாளினிப பேசவிதியின்றே. (௰௯)

இன்றுனக்கன பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனை யாளரசேயென்று
நின்றரற்றிய நீலனைக்கைவிட்டான
மன்றமெய்ப்படி நினனருளவாழ்த்துமே. (௨௰)

வாழத்துநினனருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழத்தசிந்தைப்பதகனுமுயவனோ

சூழ்த்துநின்றதொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக்க ணருட்செம்பொற்சோதியே. (௨௧)

சோதியேசுடரே சுகமேதுணை
நீதியேநிசமே நிறைவேநிலை
யாதியேயுனை யானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள் வாயருள்வானையே. (௨௨)

வானைப்போல வளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச் சோர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனுனெனும
ரனப்பாழ்கெட வென்றுமிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக்காந்த மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பாரககவொட் டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண ணீரகம்பலையெலா
மருமபச்செய்யென தன்னையொப்பாமனே. (௨௪)

அன்னையப்பனென னுவித்துணையெனுந
தன்னையொப்பற்ற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரண வின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்த சுடரெனத்தக்கதே. (௨௫)

தக்கசேள்வியிற சார்ந்தநற்பூமியின்
மிககதாக விளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றமொன் றாய்நிறைவானதே. (௨௬)

ஆனமான சமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கைமாயெனக் காணாதமாகியே
போக்கொடு வரவற்றபூரணந்
தாகநின்றவா தன்மயமாமதே. (௨௮)

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யினைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே. (௨௯

வாரிகொண்டெனை வாய்மடுத்தின்பமாய்
பாரிற்கண்டவை யாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடு மும்மைகள்வென
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையையனே. (௩௰)

ஐயமற்ற வதிவருணாக்கெலாங்
கையிலாமலக கனியாகிய
மெய்யனேயிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே. (௩௧)

எங்ஙனேயுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன

திங்கள்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவாரசடைக் கண்ணுதலெந்தையே. (௰௨)
கண்ணிற்காண்பதுன காட்சிகையாறெழில்
பண்ணல்பூசை பகாவதுமந்திரம
முண்ணெஞ்சடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யுண்ணலேலினை னருள்வடிவாகுமே. (௰௩)
வடிவெலாநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன காரணங்காண்பனோ
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயர சேயருளத்தனே. (௰௪)
அத்தனேயகண் டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயென வுனைத்தொடாநிலேன்
மத்தனேன்பெறு மாமலமாயவான
கத்தனேகல்வி யாததுகற்கவே. (௰௫)
கற்றுமெனபலன கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரமபமோநெறி
நிற்றல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம
பெற்றபோபெற்ற பேசாபபெருமையே. (௰௬)
பெருமைகசேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாஙகொலோ
வருமைச்சீரனபாக கனையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளி யேயுனமனுந்தமே. (௰௭)

உன்மனிக்கு ளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொரு ளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே. (௩௮)

கரையிலினபக் கடலமுதேயிது
வரையினுனனை வநதுகலநதிலே
னுரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித் தேனெனனதனமையே. (௩௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும் புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமல கககனிபோன்றவென
னையயேயென்னை யாளுடையண்ணலே. (௪௰)

அண்ணலேயுன் னடியவாபோலருட்
கண்ணினுலுனைக காணவும்வாவெனப்
பண்ணினுலென்ப சுத்துவம்போயுயும
வண்ணமாகமனோலயம வாய்க்குமே. (௪௧)

வாய்க்குமங்கைக்கு மௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண் டோநல்லடியரைத்
தோய்க்குமானநதத் தூவெளிவெள்ளமே. (௪௨)

தூயதான துரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றற்

சேய்தாமிகதச் சிவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியாளவகண்டமே. (௪௩)

அக்கண்டமென்ன வருமறையாகமம்
புகன்றநின்றனமை போதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந் திரிந்துநனமோனத்தை
யுகங்கபேருனை யொன்றுவனையனே. (௪௪)

ஐயனேயுனை யன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய்
பொய்யனாகிலும் பொய்யுரையேனசுத்த
மெய்யனாமுனக் கேவெளியாகுமே. (௪௫)

வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்ற வொளியாமுன்றன்னைநான
றெளிவுதந்தகல் லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன ரோகற்றகல்வியே. (௪௬)

கல்லையுற்றகருத்தினர் காரிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையறறமயல்கொள வோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந் திருப்பாதனே. (௪௭)

திருவருட்டெய்வச் செல்விமலைமக
ளொருவிருக்கின்ற மேனியொருபாங்
குருவைமுக்கணெங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்ற கன்மமிங்கில்லையே (௪௮)

கனமயேது கடுநரகேதுமேற்
செனமமேதெனைத் தீண்டக்கடவதோ
வெனமனோரத மெய்தும்படிக்கரு
ணனமைகூர்முகக ணுதனிருக்கவே. (௪௯)

நாதகீதனென ணுதனமுக்கட்பிரான்
வேதவேதியன வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நினற புண்ணியனபூநதிருப்
பாதமேகதி மறறிலைபாழ்நெஞ்சே. (௫௰)

மறறுனக்குமயக்கமென வன்னெஞ்சே
கற்றைவாரசடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெறறபேரவரோ பெரியோரெலா
முறறுமோாநதவா முதுரையர்த்தமே. (௫௧)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடநதவா தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைநத பரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடநதினபமாகக் கலப்பனே (௫௨)

கலநதமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலவுகளாதியு நினறமைப்போலவே
அலநதுபோயின மென்னுமருமறை
மலாநதவாய்முக்கண் மாணிக்கச்சோதியே. (௫௩)

சோதியாதெனைத் தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமுளப்போதிக்க

வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
ஏதுநானமுயனறேன முகககெணணநதையே. (௫௪)

எந்தநாளைக்கு மீனறருடாயென
வநதசீரருள் வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிநதுகுறிப்பெலாந
தந்துகாக்குந தயாராக்களுநிதியே. (௫௫)

கண்ணகனறவிக் காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாணுருக லாமெனபிறவியை
யெண்ணவோவரி தேழைகடபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவநதுகாக்குமே. (௫௬)

நாக்குநினனருட் காட்சியலலாலொரு
போககுமில்லையென புநதிககிலேசததை
நீக்கியாளுகை நினபரமன்பின
ராககமேமுகக ஞானநதமோத்தியே. (௫௭)

ஆனநதங்கதி யெனனவெனனுனநக
மோனஞ்சொன்ன முனைபெறமுககணெணங்
கோணிங்கிநத குறிப்பதனுல்வெறுந்
தீனசெய்கை திருவருட்செய்கையே. (௫௮)

கையினுற்றெழு தேக்திக்கசிநதுள
மெய்யினுலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனேயர சேயருளேயருட்
டையலோபுறம் வாழ்சகநாதனே. (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை விளையவிளைக்கினேறே
னகத்துளாரமு தானமயனைமுத்தி
சுகத்தினைவந்து தோய்வதெக்காலமே. (௬௰)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச் சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே. (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாமபொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமை பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியனேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (௬௨)

விதியையும்விதித் தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்த பசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே. (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோரபதிஞையிரந
தெண்டனெனபொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே (௬௪)

வேண்டும்யாவு மிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாறற்ற சோதிப்பிரானின்பாற்

பூண்டவன்பர்தம் பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசனம மெடுப்பனனந்தமே. (௬௫)

எடுத்ததேகமிறக்கு முனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காணபனோ
வடுத்தபேரறிவா யறியாமையைக்
கெடுத்தவினபக் கிளர்மணிக்குன்றமே. (௬௬)

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரோமணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியாரதுணை யாருறவாரகதி
யென்றுநீயெனக் கின்னருள்செய்வதே. (௬௭)

அருளெலாந்திரண் டோரவடிவாகிய
பொருளெலாமவலல பொறபொதுநாதவென
மருளெலாங்கெடுத் தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந தெங்கொளித்திட்டதே. (௬௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன னடியிணையனறியே
த ஙகவேறிட முண்டோசகத்திலே. (௬௯

உண்டவர்க்கன்றி யுட்பசியோயுமோ
கண்டவாக்கன்றிக் காதலடங்குமோ
தொண்டருகங்களி யானென்றுதோனறுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை வாகமதிக்கவே. (௭௰)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதனைப்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக் காயத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதன்றே. (௭௧)

அன்றெனச்சொல வாரிவரவற்றுத
னன்றெனச்சொல நண்ணரியநன்மையை
யொன்றெனச்சொன வொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே. (௭௨)

இருவரோடுகழ்ந் தேக்கறவினியாரா
மொருவரோதுணை யென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங் காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க் கென்கொல்புகல்வதே. (௭௩)

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகமுமவாய்மையு மன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக் கண்டனகண்களே. (௭௪)

கண்ணுநின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுநின்று விளங்கியமெய்யினை
யெண்ணணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவா நானொருழுந்தெய்வமே. (௭௫)

தெய்வமாவேறுள தெனபவர்சிந்தனை
னைவதொன்பது நற்பரதற்பர

சைவிற்சிவனே யுனைச்சாரந்தவ
ருய்வொனபதும் யானுணர்ந்தேனுற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோகமைக காககுஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவாாசடைக் கணணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற பாசுகம்பறறுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றினு
லுற்றமாதவாக் குண்மைமையைநல்குமே
மற்றுமவேறுள மாாக்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மன மேகதியெய்தவே. (எஅ)

பொனனைமாதரை - முறறிற்று- ஆ உஎக.

ஆரணம்.

ஆரணமாாக்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணாத்துங் கையுமினமெய்யுங்
கண்கண்முனறுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற் கண்டிலமதனற்
போற்றியிப்புநதியோடிருந்து
தாரணியுள்ள மட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தருமோ. (க)

இடமொருமடவா ளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந
தடமுற்றுமகில மடங்குநாளம்மை
தனையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருருசோதிக் கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகிற கிடக்கக்
கடனதோகினைப்பு மறப்பெனுந்திரையைக்
கவாநதெனை வள்ளப்பதுணைகடனே. (உ)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும விண்ணையுநதெரியா
தளம்பெறுநதுரும்பொத் தாவியோடாக்கை
யானநதமாகவே யலநதேன
களம்பெறவஞ்ச நெஞ்சினாக்காணாச்
காட்சியேசாகூஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுநதுணையே பொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (ஙு)

உள்ளமேநீஙகா வெனனைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானநதமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள் விளக்கே
கள்ளமேதுரக்கு தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (ச)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
 பழவடியாரகக்ருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
 யோநியேதொண்டனேனினனே
சொந்துநெருநசுடைந்து கண்டுயிலபொருமட
 லிருந்ததுமொனகணிலிருட்டைக
கரந்துநினகண்ணுற றுயில்பெறலவேண்டிக
 கருதினேனகருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தா யிருந்துநீயுணாத்துங
 காரணங்கண்டுசுமமாதான
வருத்தமற்றிருந்து சுகமபெறுவண்ணம்
 வருாதினேனமதியினனமதீாப்பா
சொருத்தாாருளப்பா நுணாபவாயரவ
 ருலகவாபனனெறியெனககுப
பொருத்தமோசொலலாய் மௌனசற்குருவே
 போற்றினின பொனனடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவு மருளெனுமதுவு
 மறிந்திடினிாககுணநிறைவு
முடியெனுமதுவும் பொருளெனுமதுவு
 மொழிந்திடறசுகமனமாயைக்
குடிகெடவேண்டிற் பணியறநிற்றல்
 குணமெனப்புனனைககாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகி நீயாளப்
 பாக்கியமெனசெய்தேனபரனே. (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம
புனசெய்யன்மாயை மயக்கினெனசெயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பினசெயலியாது நினைவினறிகக்கிடப்பேன
பித்தனேனனனிலைபெறநின
றனசெயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ
சச்சிதானநதசறகுருவே. (அ)

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதனாற்
கருவுருவாவ தெனககிலையிநதக
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகி யலலவாய்ச்சமய
மளவிடாவானநதவடிவே. (௯)

வடிவிலாவடிவாய் மனநினைவணுகா
மாாககமாய்நீக்கருஞ சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச் சினமயமபூத்த
பசுஙகொமபையடககியோர்கல்லா
லடியிலேயிருநத வானநதவரசே
யனபனைப்பருகுமாரமுதே. ஆ௨௱அ௧. (௰)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரிய பரம்பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே, வெல்லற்கரியமாயவிலெனை விட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன், கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிறபெரியகடலடைக்கு, மலலிற்கரியவந்தகனாககாளாகசினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென் றறிந்தேயறிவோடறியாமைநெறியிற்புகுதாதோர் படித்தாய்நினறநிலையுந்தெரியாதுகுறியற்றகண்டாதீத்மயகசோதிலமுதேநினைக்குறிகிப்பிறிவறறிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீபேசாயே.

பேசாவனுபூதியையடியேனயெற்றுப்பிழைக்கப்போருளாற், றேசோமயாநந்தநினியொருகாற்சித்தத்திருளுநீரப்பாயோ, பாசாடவியைகடந்தவனபாபறறுமகணடப்பரப்பான, வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவினனமுதே. (உ)

இனபககடலிற்புகுந்திடுவா னிரவும்பகலுந்தோற்றமலனயிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனககூவிப், பினபுற்றமுளுசேயெனவிழிநீர்பெருகிப்பெருகிப்பித்தாகித், துனபககடல்விட்டகல்வேனோசொரூபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே. (ஊ)

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற், கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக்கினியானே, தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ, யமுந்துமபவநீனமையுநீயாவியாக்கைநீதானே.

தானேயகண்டகாரமயங் தன்னிலெழுந்து பொதுநடஞ்செய், வானேமாயப்பிறப்பறுப்பானவநதுன்னடிககேகரங்கூப்பித், தேனேயென்னைப்பருக வலலதெள்ளமுதேசிவலோகக, கோனேனெனுஞ் சொனனினதுசெவிகொள்ளாதெனஞ்சூறுயே. (௬)

கூறுநினறவிடாககவலைகருடுமபக் கூத்துட்டுளைநதுதடுமாறுநினறபாவியைநீவாவெனறழைத்தாலாகாதோ நீறுாமேனிமுககணுடைநிமலாவடியாாவினைவினிடையாறுய்ப் பெருகும பெருங கருணையரசேயெனனையாள்வானே. (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம வகுத்துப்புரந்துமாறறவல்ல, கோனேயெனனைப்புரககுநெறி குறித்தாயிலையே கொடியேனைத், தானேபடைத்திருகெனனபலனறனைப்படைத்தாயுன்கருத்தை, நானெனதெனறிங்கறியேனே நமபினேனகண்டருள்வாயே. (௮)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீ காணுாகாணுக்கள்வனுநீ பண்டாருயிராநீயாக்கையுநீ பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ எண்டோண்முக்கட்செம் மேனியெநதாய்நினககேயெவ்வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவ ரவாபணிநீ சூட்டிககொள்வதெவ்வாறே. (௯)

சூட்டியெனதெனறிடுஞ்சுவை மையைச்சுமத்தி யெனையுஞ்சுமையாளாக, கூட்டிபபிடித்து வினைவழியே கூத்தாட்டினையேநினதருளாள், வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலககனியப்பனைத்து, மேட்டுக்கடங்காச்சொறபனம் போலெநதாயிருநதெதென்சொல்வேன. முற்ஆஉாகக.

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளமாய
வம்பராபரமேயெல்லாஞ்செயலென னுணர்த்தினையோகோவா
னோ, தம்பிரானேநீ செய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண
டோ, வம்பிரானுய்ந்தே னுய்ந்தே னினியொன்றுங்கு
றைவிலேனே (௧)

குறைவிலா நிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநானென்றுவாறு
ள, துறையிலேயுணர்த்திமோனவொண்சுடரைவைத்தா
ந்த, விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே

இருநிலமாதிநாத மீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலையாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றங்
கருந்தருமகண்டானந்தக் கடவுளைக்காட்டிக்காண [கே.
வருகவென்றழைத்தாலன்றிவாழ் வுண்டோநேசனேற்

வஞ்சனையழுக்காறாதிவைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனைவலிதின்மேன்மேனெக்குநெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிக்காக்கத்தற்பராபரமுனக்கே. (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுனடிக்கன்புசெய்ய
வெனக்குநீதோற்றியஞ்சே லெனனுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடாந்த மாதவர்க்கிரண்டற்றோங்கு
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசச்சிதானந்தவாழ்வே. (௫)

வாழவெனவையங்கியென்னை வசஞ்செய்துாருட்டுபர்பாழ்
வூழவினைபாகுதிகெட்டிவகுணனையுங்கிடடுவேனோ[த்த
தாழவெறுஞ்சமய நீங்கித்தமையுணாநதோாகடகெல
லாஞ்சூழவெளிப் பொருளே முககட்சோதியே யம
ரோரே. (௬)

வறுவாமபரியாவாடை யிருங்கலையரியாவெனறு
நாறுநறசாநதநீருநஞ்சமேமபூ தாககொணட
கூறருங்குணத்தோயுனறனகுழைாகழலகுறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோப மகலுமோவலலருளே (௭)

தானமுநதவமுமயோகத்தனமையு முணராவெனபான
ஞானமுநதெவிட்டாவினபநனமையுநலகுவாயோ
பானலங்கவாநதிஞசொற் பசிளங்கிளிளைகாண
வானவரினைசஞ்சமனமுளவயங்கியநடத்திஞனே. (௮)

நடத்தியிவவுலகையெல்லா நாதநிறைநததனமை
திடத்துடனிநதானநதத் தெள்ளமுகருநதிடாதே
விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலமுநதிமாயைச [னே
சடத்தினைமெய்யென றெணணித் தளாவோதனியனே

தனிவளாபொருளேமாருத் தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகறபகமேமுக்க ணெநதையேயினககனமினறி
நனிபெருங்குடிலங்காட்டு நயனவேறகரியகூநதல்
வனிதையாமயககிலாழ்ந்துவருநதவோவமபனேனே. (௰)

வமபனேன முற்றுப்பெற்றது. ஆகூாக.

சிவன்செயல.

சிவனசெயலாலேயாதும வருமெனத்தேறேனுன
மவநத நினைவையெலலாமகறறிலேனுன சவெளளாய
கவாந்துகொணடிமுப்பவநதக்கட்டிலேயகப்பட்டேடயோ
பவநதனையிட்டியிட்டிப்பதைககினறேனபாவியேனே ( )

பாவியேனினியெனசெய்கேனபரமனேபணிநதுனபாத
சேவியேனவிழிநீாமலகசசிவசிவவெனறுதோய்பி [ரு
பாவியேனிறையவநதவமுதபோயெனனேனநதோ [னே
சாவிபோனசமயத்தாழநது சகத்திடைத்த விககினறே()

இடைநதிடைநதேஙகிமெய புளகிப்பவெழுநதெழுநதை
யநினசரண, மடைநதனனினிநீகைவிடேலுனகேயபா
மெனறஞசலிசெயதுள், ளுடைநதுடைந்தெழுதுசிததிர
ப்பாவைபொத்துநானசைவறறிறபத், தொடாநதுமெ
னையாட்கொள்ளுநாளெனறோசோதியேயாதிநாயகனே

ஆதியாயநடுவாயநதமாயபநதமயாவுமறறகமபுறநிறை
நத, சோதியாயச்சுகமா யிருநதவெமபெருமானெனறுண
டனென சுகத்திலேயிருககப், போதியாவெண்ணஙகைவி
டனமுறறையோ புனமையே னெனசெய் கேனானபோ,
வாதியாநினறதனறியும புலன சோவா யிலோதீயினுங
கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைநதிற் புலனெனுமவேடரானெஞசிலையாத்து
வெஙகாமச், தீயிலே வெதுப்பியுயி ரொருநதினைசசிந

ணைதைநைந்துருகிமெய்ம்மறந்து, நாயிலாய்ச் சேய்போல
லைந்தலைப்பட்டேனன்றி நின்னருணையானறியேன், ஞயகமா
கியொளிவிடுமணியேநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த்தேடுவார்தேடுங்கட்டமே நாட்டத்து
ணிறைந்த, வானமேயெனக்குவந்துவந்தோங்கு மாகக
மேமருளாதாமறியா, மோனமோமுத்தவேமுத்திநிலவித்
தேமுடிவிலாவின்பமேசெய்யும், தானமேதவமேநினைனை
நானினைந்தேனறியனென்றனை மறப்பதற்கே. (௬)

மற்றவெல்லாங்கவாக்கையே வேண்டுமன்றுநின்னன்பர்த
மபணியா, மறந்து கிடைக்கின னியானந்தவெள்ளத்திட்
டையினிருத்தா, துறவதுவேகொடு வெளியாமெனக்கு
த்தூயாவலருடரினினா, ரிப்பிய வேண்டுமயானெ
னதிறக்கப்பெற்றவாபெறப்படும்பேறே. (௭)

பெற்றவாபெற்றபெ நந்தவக்குன்றே பெருமையகருணை
வாரிதிமோ, நற்றவத்துனையே யானந்தக்கடலே ஞாது
ருஞானமேபயங்க, ளற்றவாக்கருந்தநட்புடைக்கலப்பேய
நேகமாய்நினடிக்கன்பு, கற்றதுங்கேள்விகேட்டதுநின
னைக்கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே. (௮)

அன்றுநால்வருக்கு மொளிநெறிகாட்டு மன்புடைச்சோ
தியேசெம்மொனை, மன்றுணமுக்கண்ணுங் காளகண்ட
முமாய்வயங்கியவானமேயென்னுடை, டுன்றுகூரிருளைத்
துரத்திமொழியே துன்பழமின்பமுமாகி, நின்றவாதனை
யைக்கடந்தவாநீணை வேநேசமேநின்பரமயானே. (௯)

யானெனல்காணேன் பூரணநிறைவில்யாதினுமிருந்தசை
வொளிநீ, தானெனநிற்குஞ்சமத்துறவென்னைத் தன்னவ
னாக்கவுந்தெருங்காண, வானெனவயங்கியொளிர்பிரணவெட
னஞ மாயக்கமாநெறிதந்துமாறாத், தேனெனருசித்துள்
ளன்பரைக்கலந்த செல்வமேசிற்பரசிவமே. (ய)

சிவன்செயல் முற்றுப்பெற்றது ஆக [illegible]

தன்னை யொருவர்.

தன்னையொருவர்க்கறிவித்தாயத் தானேதானா யெங்குநி
றைந்து, துன்னற்கரியபரவெளியா யுலவாவுறுதாயொளி
விளக்கா, யென்னுட்கலந்தாயானறியாதிருந்தாயிறைவா
வினிசெய்து, நின்னைப் பெறுமாறெனக்கருளா னிலையைக்
கொடுக்க நினையாயோ. (க)

நினையுநினைவுங்கெட்டாதநெறி பெற்றுணர்ந்தநெறியா
ளா, வினையைக்களைக்குட்பரமின்ப வெள்ளப்பெருக்
கே நின்றருளால், மனைவி புதல்வரன்னைபிதா மாடுவீ
டென்றிடுமயக்கந், தன்னையுமறந்திங் குன்னைமறவாத் தன்
மைவருமோ தமியேற்கே. (உ)

வரும்போமென்னு மிருநிலைமை மன்னுமொரு தன்மை
த்தாகி, கரும்போதேனே முக்கனியோ வென்ன வெ
ணுட்கலந்துகலந், தருட்பேரின்பப் பொருளே நின்றன

ளைநினைந்து நெக்குருகேன், னிரும்போ கல்லோ மரமோ
வென் விதயம் யாதென்றறியேனே. (௩)
அறியுந்தரமோ நானுன்னை யறிவுக்கறிவாய் நிற்கையினாற்
பிறியுந்தரமோ நீயென்னைப், பெம்மானேபேரின் பதா
ய்ச, செறியும்பொருணீ நினையன்றிச் செறியாப்பொரு
ளுனைப்பெறும்பெற்ற, நெறிநின்றொழுக விசாரித்தானி
னக்கோவில்லை யெனக்காமே. (௪)

என்னென்பதும் பொய்யானெனலெபொய் யெல்லாமிறந்
தவிடங்காட்டு, நின்னென்பதும் பொய் நீயெனலெபொ
யின்றுகுறிலக்கே நேசித்தேன், மன்னென்பதுமோ வென
வசமாய வாராத்தயநின்னருளோ, தன்னென்பதுக்குமி
டங்காணேனறியேனெவ்வாறுயவேனே. (௫)
உய்யும்படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக்கொடுத்தா
லுடையாய்பாழ்ம், பொய்யுலவாவு முழக்காறும் புடை
பட்டோடுமென்னெறியா, மெய்யுமறிவும்பெறும்பேறும் வி
ளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற், செய்யும் பணியுங் கை
கூடுஞ் சந்தத்துயருந் தீர்த்திடுமே. (௬)
சிந்தைத்துயரொன்றொருபாவி சினந்துசினந்து போராமு
யங்ச, நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நில்லை யென்றுணர்ந்
தேநிற்கின்றேனெந்தப்படியுன்னருள்வாய்க்கு மெனக்க
ப்படிநீ யருள்செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளியப
ரமானந்தப் பழம்பொருளே. (௭)
பொருளைப்பூவைப் பூவையாைப் பொருளென் றெண்
ணுமொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட் டொளிநெறியை

யென்னுட்பதிப்பதென்றுகொலோ, தெருளத் தெருள
லன்பானெஞ்சந்தித்தித்துருகத் தெவிட்டாத, வருளைப
பொழியுங் குணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தமவிரூபமினார்களறியவிடத்தன்றயமிர்தாகக்
ம பேரானந்தத்தன்னுட்பெரியோர்யாவிர்க்குரியோய
கேள், காராகிரக வலையினிடக்கட்டுண்டிருத்தலைக
ளெல்லா, மோராலொருநாளகையுண்டோவேறுண்டாலென
கங்குகொழுந்திடுமே. (௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும்யாவுநினவென்றீந்த
வண்ணம், மீளத்துமிருந்துமிலதாகவருளாயிலலாதநீ
வழக்காய், மனத்துட்புகுந்து மயங்கவும்பென மதிகெடுக்க
ளாங்காமவந்ததென்னே, தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்த
தனியேதனனந்தனிமுதலே. (௰)

தன்னையொருவர்-முற்றுப்பெற்றது ஆ௴ ௬௱௨௧

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும் பெருங்காற்றூடிலவம் பஞ்செனவுமனத
லையுங்கால, மோசம்வருமிதனாலே கற்றதுங் கேட்டதுந்
தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனை
யிற்கொடுமைபற்றிநிற்பரந்தோ, தேசுபழுத்தருள்பழு
த்தபராபரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ (௧)

இரப்பானங்கொருவனவன வேண்டுவ கேட்டருள் செ யெனவேசற்றேதான, புரப்பானறனருணுடி யிருப்பது போலெங்குநிறைபொருளே கேளாய, மரப்பானமைமெ ஞ்சினையான வேண்டுவ கேட்டிரங் கெனவேமெளனத் தொடங், தரப்பானமையருணிறை யிலிருப்பதுவோப ராபரமே சகசநிட்டை. (௨)

சாட்டைபிறப்பப்பாசாலம்போலெலா
மாட்டுமொனிலறமென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிறறியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமொன்மையே. (௩)

தனெனஞ்சினைபபொழியாதறிவிலி நானஞானமெனுந் தனமைபேச, வுனனெஞ்சமகிழ்ந்தொருசொல வுரைத்த தனையேயநீயுனனியுறகேளாயா, வனனெஞ்சோவிர ங்காதமாநெஞ்சோ விருப்பு நெஞ்சோ மைமயான, கன னெஞ்சோவல்துமனைறுங்கட்டினெஞ்சோ வெனதுநெஞ சங்கருகிறறேனே. (௪)

வாழிசோபனமவாழிகலலனபாகள்
சூழவந்தருட்டோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளேயமௌனத்தா
லேழையேனபெற்றவினபமுஞ்சோபனம் (௫)

கொடுக்கினறோர்கள்பாற்குறைவையாகியானெனுங்குத ர்க்கம, விடுக்கினறோர்களபாறபிரிகிலாதுவளளையைவிடா தே, படுக்கினறோர்களுக்கிரங்கிடுந்தணடாமிழலங்க றெடுக்கினறோர்களைச்சேர்தியாததுபராஞ்சோதி (௬)

உலகமாயையிலே யெளியேன்றனை யுழல விட்டனையே
யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினி லென்னையுய்த்திரு
த்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற், றிலகவாணுதற்
பைந்தொடிக்கண்ணியினை சேர்க்க நாடகஞ் செய்தடியார்க்
கெலா, மலங்களாவினை தீர்க்கத்துச்சங்கட்டும்பப்பனே யரு
ளானந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிந்தெனப் பலகாலுநெஞ்சேநான
மொழிந்ததேனென்ன, றன்னிலையைக்காட்டாதே யென்னை
யொன்றச்சூட்டாதே சரணைப்போந்த, வன்னிலையேயின்னி
யந்தனிலையிலேசிக்கிமுக்தியாகிதுநகோன யு, ணன்னிலை
யிதன்றியிலசுகமென்றேசுகாமுதலோர்நாடிருந்தோ. (அ)

அத்துவிதமெய்பெறுவார் பேதமறறியாரவி யானெனுமபே
யகந்தையொடு, பற்காதியினாபோலவாணகிடப்பவினை
யின்னமலவருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணராயின்மலமா
யகண்டிதாராயசசொருபானந்த, சத்திகலைவராத லணந்
தன்மயமாயருள்பழுத்துத்தலைத்தவொன்றோ. (௰)

தந்தைதாயுநீ யென்னுயிர்த்துணையுநீ சஞ்சலந்தீர்க்க
வந்ததேசிகவடிவுநீ யுனையலால் மற்றொரு துணைகாணே
னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியே யாதியேயடியார்தஞ்
சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிபெருமானே(

காதிலோலைபவார்ந்துபோற்குமிழையுநசயவிலேவள் க
ருநீலப், போதுபோன்றிடுங்களணியாமயசகிலெப்போ
துமேதளாமடண, மாதுகாதலிபங்கனைய பங்கனை மாட

மாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியராம நாயகனறனைச் சிந்
தைசெயமடநெஞசே (௰௧)

அணடமுமாய்ப் பிண்டமுமாயளவிலாத வாருயிருக்
கோருயிராயமாநதாயானுற,கணடவாராகேடடவாரு
ஞறலுனனைககாணபதலலாலெனனறிவாறகாணப்போ
மோ, வண்டுளபமணிமாரபனபுதலவனோடுமனைவியோ
டுஙகுடியிருநதுவணஙகிபபோறறும, புணடரீகபுரததினி
ஞானநதமௌனபோதாநதநடமபுரியுமபுனிதவாழவே ()

பொறிபிற்செறியையபுலககணியைப்புநதிககவாறபுகுந
திழுத்து, மறுகிசசுழலுமனககுரஙகுமாளவாளா விருப
பேனே, வறிவுககறிவாயப்பூரணமாயசணடானநதபய
மாகிப் பிறிவறநிருககுமபெருஙகருணைபபெமமானே
யமபெருமானே (௰௩)

உரையுணாவிறநததபமையுணாபவருணாவினாடே
கரையிலாவினபவெளளஙகாடடிமுழுஙகேபாருப
பரையெனிஙகிரணஞசூழ்நதபானுமெனனைப பறறித்
திரையிலாநீாபோறசிதநதெளிவுறுஞ்சிறியேனைனே ()

கேவலசகலமினறிககீழொடுமேலாயெஙகு
மேவியவருளினகணணாயமேவிடமேலாயினபந
தாவிடவினபாதீதத்தனியிடையிருக்நிலைவதத
தேவெறுமௌனிசெமபொறசேவடிசிநதைசெயவாம.()

நேற்புளாரினறுமாளாஙகனறனாதனைககண்டுமே
போற்றிலேனினனையநதோ போககினேன வீணேகால

மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயளவின்மாயைச்
சேற்றிலேயினம்வீழ்ந்து திளைக்கவோசிறியனேனே ()

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வுமவித்தைதபொய்யிருளா
தீதிலாவிளக்கெடுத் திருட்டைவுஞ்சிக்கா [ந
தாதலாலறிவாய்நின்றவிடத்தறியாமை
யேதுமில்லையென் றெம்பிரானசுருதியேயியம்பும்.௰

சுருதியேசிவாகமங்களே யுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொரு ளளவையீதெனவாயுண்டோ
பொருதிரைக்கட னுண்மணலெண்ணினும்புகலக
கருதவெட்டிடா நிறைபொருளளவையாகாண்பார். ()

மின்னைப்போன்றனவுலகமென்றறிந்துமெய்ப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளிலேயென்றோந்து
பொன்னைப்போன்றநின்போதங்கொண்டுனைப்பணிபொரு
ந்தா, வென்னைப்போன்றுளவேழையாயிங்கெவரோ()

தாயுந்தந்தையு மெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
னாயுநீயுநின்னருளுநின் னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிரு வடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னையனேயென்னை யாளுடைமுக்கண்ணாயகனே. (௨௰)

காந்தமதையெதிர்காணிற் கருந்தாதுசெல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்று, தேய்ந்தவிடமெங்கேதா னங்கேதானசலிப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்தபதப்பரம்பொருளே பற்றுபொருளிருக்குமத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்த பொருளில்லையெனிற் பேசாமையினறிலை வாய்க்குமன்றே. (௨௧)

பொற்றுங்கருத்தே யகமாயதிறபொருந்தக்
கறபினாா நகையொனவிழி கதவுபோறகவினச்
சொறபனத்திலுஞ் சோரவினறியிருநததானசோரநது
நிறபதறகிநதவினைவநத வாறெனகொலினிமலா (௨௨)

வநதவாறிநத வினைவழியிதுவெனாறிககத்
தநதவாறுணடோவுள ஞானாவிலையனறித்தமியே
னொநதவாறுகண டிரங்கவுமிலைகறறநூலா
லெநதவாறினித் தறபராவுயகுவேனேழை (௨௩)

சொலலாலும பொருளாலு மளவையாலுந தொடர வொணணா வருணெறியைத் தொடாதுநாடி, நலலாரக ளவையகத்திருக்கவைத்தாயநனனாளெஞசநதனன வமுநனைநதுசிவனே, விலலாளியாயுலகோ டுயிரகாயினை நிட்டெணணரியயோகிகருளிவனேயெனைக, கலலா லினகீழிருநதசெககாமேனிக கறபகமேபராபரமே கை லைவாழவே. (௨௪)

சாகசிரமாருதசவினிலிநதிரியமபத்துஞ சத்தாதிவசனாதி வாயுபததும, நீககமிலநதககரணமடபுருடனோடுகினறதுமு ப்பானொநது நிலவுங்கணடத, தாககியசொறபன மதனி ல்வாயுபத்து மடுத்தன சத்தாதிவசனாதியாக, நோககுக ரணமபுருடனுடனேகூடநுவலவரிரு பத்தைநதாறுண ணரியோரே. (௨௫)

சுழுத்தியிதயந்தனிற் பிராணனுசித்தஞ் சொல்லரியபுரு டனுடனமூனறதாகும், வழுத்தியநாபியிறறுரியம பிரா ணனோடு மனனுபுருடனுங்கூடவயங்காநிறகு, மழுத்தி

மூலந்தன்னிற்றறியாதீதாதனிடையேபுருடனெனறி
யமருஞானாா, பருதந்நுாபடகுவாறிவா வதைதையாறி
றபாயகுபெறக கருவிநிபகுாபரிசுதானே. (௨௬)

இடத்தைககாத்திட்ட சுவாமெனப் புலபுலாலிறைசசிச்
சடததைதககாத்திட்ட நாயினேனுன்னைபாதயாகு
மடத்தைககாததிடட சேடததாலவிசேடாயவாழ
விடத்தைதககாததிடட கணடத தோய நினனருளவே
ணடும். (௨௭)

வாதிலேட்பமகக நினைபாமாதமாணாத்தா
லோதவ நிந புணாயுமாபடிதொழிலுனவா
மேதாமாமணாமாமைபெயாறிடிறகளைடலெலவா
மாதருஞ்செயபாய பொய்யதறகையருளாடமேமா. (௨௮)

நூயவாதனைப் பழககமோ ஸநினைவதுதானை
வையமிதிலிறமைபணையாதினுமருவு
மெய்யினினெருளி பொிடொசாயுறுமவிளககிப
பொய்யதெனபதையொருவிமெய்யுணருதலபோதம. ()

குலமிலானகுணங்குறியிலான குறைவிலானகொடிதாம
புலமிலானறனக கெனனவோர்பறறிலானபொருநது
பலமிலானமைந்தா மனைவியிலலானெவனவனசகு
சலமிலானமுத்தி தருமபரசிவனெனத்தகுமே. (௩௰)

கடத்தைமணணென வுடைநதபோதோ விநதககருமச்
சடத்தைப்பொயயெனவிறநதபோதோ சொலத்தருமம்
விடைத்தைநலலமிாதா வுண்டுபோற பொதுவெளிககு
ணடத்தைககாட்டியெவ்வுயிாையுநடப்பிககுநலத்தோய்

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மை நாடாமனடுவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியமெனநீ தமிய
னேற்கு, மோனகுருவாகியுங் கைகாட்டினையேதிரும்ப
வுநான முளைத்துத்தோன்றி, மானதமாகப்புரிந்திங்
கலைந்தேனே பரந்தேனேவஞ்சனேனே. (௫௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்த தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
சின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யென்மயமென்கருக்காட்டாதென்னையபகரிக்கவந்த
சின்மயானந்தாகாரந் தக்ஷிணாமூர்த்தம். (௫௩)

சிற்றருட்பன சிற்றறிவாளனே தெளிந்தான
மற்றரும்பென மலனெனப்பேரறிவாகிக்
கற்றரும்பிய கேள்வியானமதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்றரும்பிய மௌனியரய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான.

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பா லொன்றிலையெனவழக்கே
யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற்றெளிவுறலினிதாம
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுடையவாகச்செய்தல்பண்போ

அருள்வடிவேழுமூர்த்தமவைகள்சோபன மொன்றேசு
ருதிசொல்லிய வாற்றாலே தொழுந்தெய்வமெல்லா
மொன்றே, மருளெனக்கில்லைமுன்பின் வருநெறிக்கிவ்
வழக்குத், தெருளின் முன்னிலையாமுனனைச் சேர்ந்தி
ரயன்றெளிகின்றேனே. (௫௪)

எத்தனைபிறப்போ வெத்தனையிறப்போ வெளியனேற
கிதுவரையமைத்த, தத்தனையெல்லா மறிந்தநீயறிவை
யறிவிலியறிகிலேனந்தோ, சித்தமுமவாகஞ்சந்தேகமுநி
னைவே சென்மமுமினியெனலாற்று, வைத்திடுங்கென
னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவானபொருளே.
வானபொருளாகியெங்குநீயிருப்ப வந்தெனைக்கொடுத்
துநீயாகா, தேனபொருள்போலக் கிடக்கின்றேன்முன
னையிருவினைவாதனையகன்றே, தீனபொருளானவபிமாத
போகினைச் சிந்தையிற்பாவனைசெய்யு, ஞானபொருளா
னேனல்லனல்லாசே நானிறந்திருப்பது நாட்டம். (௫௮)

நாட்டமூன்றுடையசெந்திறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்
கே, கோட்டமில்குணத்தோர்க் கெளியநிர்க்குணமே
கோதிலாவமிர்தபோகினனே, வாட்டமினெஞ்சங்கிண்ண
மாச்சோத்து வாய்மடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்டளிநற
வமுண்டயர்ந்ததுபோற் பற்றயர்ந்திருப்பதெந்நாளோ.
என்னுடையுயிரோ வென்னுளத்தறிவே யென்னுடையன
பெனுநெறியாய், கன்னன்முக்கனிதேன்கண்டமிர்தென்
னக்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை, மன்னியவுறவேயுனை
நான்பிரியா வண்ணமென்மனமெனுங்கருவி, தன்னது
வழியத்தென்னுழைக்கிடப்பத் தண்ணருள்வரமதுவே
ண்டும். (௬௰)

ஆசையெனு-முற்றுப்பெற்றது, ஆ௫ ௱௬௧.

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச்செயல் வேறிலையாவுமிங் கொருநின
றனக்கெனத்தகு முடலபொருளாவியுந் தந்தேன
மனத்தகத்துள வழுக்கெலாமாற்றி யெம்பிரானீ
நினைத்ததெப்படி யப்படியருளுத னீதம (௧)

உள்ளவாறிங்கெலா நின்செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
கள்ளிலானந்த வெள்ளத்தையறிவிலாப்புன்மைக்
கள்வனாயினே னவலமா மனைத்தினைக்கருத்துத்
தள்ளுந்தன்மையிங் காரொடுபுகலுவே னறக்கோய். (௨)

என்னைத்தானின்னவனென வென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியேற் றறக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருள்பெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிகரொன வாழ்த்துவாநெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன் னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பாகக்குக் கதிநிலையிதெனக்காட்டும்
போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாததற்பர னானெவ்வாறுய்குவே னவிலாய். (௪)

வேதமெத்தனை யத்தனைசிரத்திலும்விளங்கும்
பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
நாததற்பரசிற்பர வடிவமாய்நடிக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றி யொன்றுநாணினையேன். (௫)

நெறிகடாம்பல பசுவுமாயநந்நெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமாம பலபலவாகவுஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையின கருணையறிவினலறிந்தோர
பிறியுந்தன்மையிலலாவகை கலக்கின்றபெரியோய் (௬)
பெரியவனடங்க ளெத்தனையவை த்ததிற்பிறக்கு
ம்பரியபவனுயி ரெத்தனையவைத்தகறகுறுதி
வருவதெத்தனை யவைத்தனையவை பத்தருள்வளர்சு
மரியதத்துவ வெனக்கிந்தவனைமேன்மைத்தாய். (௭)
கணமதேனுநின சாரணந்தனையேகருத்தி
லுணராநமாதவாக காணாதமுதவினையொன்றும்
குணமிலாதபெரும வந்தறுநகெந்நததிரகருணா
மணமுலாமலாப் பதந்தரினையாருனைமறுப்பார். (௮)
கனனமூசகனி கனுடுதேனசருக்கராகலந்த
தெனனமுக்கியிற கலந்தாகனைபாயிருக்கு
நன்னலத்தகின னபதந்தனையெனப்பச
சொன்னவாகக்ளெலாங்ககுறிப்பிலயெனசொல்வேன்
தனைததாய்தாமபகவெறுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாமெனறேயருமனறவாயுறறபகாந்த
வெந்தீயெனே யினனமவ்வல்கலிலிருத்தித்
சிந்தானெறளிந் தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய் (௯)
துப்பனறன்னருள் வடிவினன் பொறுமையாற்றுலகு
மெய்யனெனறனை யையனேயடைந்தனனொத்த

நொய்யனுண்ணிய வறிவிலனெனைநூறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப்புறம்விடினென்செய்வேன்புகலா
ய்,ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயெனது முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலை நின்றிடுமறிஞவெனனெஞ்ச
மன்றதாயினபவருக்கொடுமிடித்திடினைவாழ்வேன். (கஉ)

தனியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத்தமியேற
கினியிரங்குதல கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படி யாயினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாததொன்றுள்ளதோபுகலாய் (௰ங

திருந்துசீரடித் தாமரைக்கன்புதானசெய்யப்
பொருந்துநாணலல புண்ணியஞ்செய்யுநாள்பொருந்தா
திருந்தநாள்வெகு தீவினையிழந்தனனென்று
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநாளெந்தநாளடிமை (௰ச)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினும்பெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தண்ணருள் வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந
துன்னமின்னலேன யானெனுமகந்தையேனசொல்லாய்
மின்னையன்னபொய் வாழ்க்கையேநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந் தெவ்வணமுய்வணமுறையாய்
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தென்றுமுடியாத்
தன்னைத்தன்னடி யார்க்கருள்புரிந்திருந்தக்கோய் (௰ரு)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவென்றிறைஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணோடிகளொருயுற
னம்பொன்மாமலர்ப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நமயினேனினிப் புரப்பதெக்காலமோநவிலாய் (௰௯)

பாடியாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர்முடிமேற
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின் னடியரியானொருழும்ப
ஞடியேயிந்த வுலகத்தைமெய்யெனநம்பித்
தேடினேனவெறிந் தீமையேயென்னினிச்செய்வேன ( )

களவுவஞ்சனை காமமென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையின் கானகமைத்தனையா
வுளவிலேயெனக் குள்ளவாருணர்த்தினினடிமை
வளருமாமதி போன்மதிதளாவின்றிவாழ்வேன (௰௧)

வானநாயக வானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயக நான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயக நினடிக்கனயினறிழுற்றுங்
தீனனுயகும்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய் (௨௰)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கரும் கன்புனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனு யாதினுமிச்சைமேற்றோனும்
வாதனைக்கிட மாயினேனெவ்வணம்வாழ்வேன். (௨௩]

தெளிவொடுகையோ வுமிகிலாணவிலானசிறிது

மளியிலானிவன றிருவருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனாக்கினை யென்செய்வேனென்செய்வேனெல்லா
வொளியுமாயநிறைவெளியுமாயாவுமாமுசவோய். ()
கண்ணினுண் மணி யெனனவேதொழுமனபாகருத்து
ணணுகின்றநின னருளெனக்கெந்தநாணணுகு
மணணுவிணணுமற னுள்ளனபூதமுமாருப்
பெணணுமாணுமா யலலவாய்நிறைகினறபெரியோய். ()
சகமெலாநதனி புரநதனைதகவுடைத்தகோ
நகமெலாநிறைந் தானநதமாயினையளவின
மகமெலாபுரிந தோரைவாழவித்தனைமாறு
விகமெலாயெனைப் பிறநதிடச்செயததேனநதாய். ()
எய்ந்தாகலருள் பெற்றவாகேவலாயெளியேன
வாயநதபேரனபு வளர்ககவுநகருணைநீவளாப்பா
யாயநதமாமறை யெத்தனையத்தனையுமொற் [ய்
றேயநதபோகட்குகதோனறிலாத்தோன்றலாநதுயேர
தக்கினனருட் கேள்வியோசிறிதினறித்தமியேன
மிக்கதெய்வமே நினனிலபவெள்ளத்தில்வீழ்
ஞெககறுப்தாதை மகவெனுர் பாசக்கட்டுடனே [தேன்
துககவெள்ளத்திலாழ்கினறே னென்செய்வான னணிக
பவமபுரிகதிடும் பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயுமபடிக் தயவுசெய்தருள்வதேகரும

மலப்புரிகநிடாக், கானந்தவமிர்தத்தை யளிக்கு
நலங்கொடுத்துனைத் திரையெறிகடலெனுநலத்தோய் ()
உற்றுணாநதெலா நீயலநிலலையென்றுளேயே
பற்றுகின்றன னொருதநின்னடியாயானபாவி
முற்றுமாயமாரு சகத்தையேமெய்யெனமுதற்று
னறநிருந்திடத் தொழில்செய்வானறனேயாமேனன ()

எனக்கெனச்செயல் முற்றுப்பெற்றது ௲௨௱அகூ.

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்திலிசையோருவன செய்தவித்தை யகோ வெனவுமாவாரஞ்றி, யண்டமவையடுக்கடுக்கா யநதரத் திலிருத்துமவைதானமபோல, வெண்டருால லகிலாண் டகோடியைத் தனனருள்வெளியிலிலக்கவைத்துக, கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை யெவராலு நிச்சயிக்கக்கூடா வொன்றை. (க)

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரக் கடந்தேழாக் யோகபூமி, நின்றெரிந்தவாபேசா மௌனியாய்த் தெதிலிறங்கிறைவத்தன்னே, யன்றியொரு பொருளில் தா வெப்பொருட்கு தானமுதலாயசலமாகி, யென்று முள்ளவிளபத்தைத் தன்னைஅற சாந்தபதவியற்கைத் தன்னை. (௨)

பதமூன்றுங்கடந்தவர்க்கு மேலானஞானபதப் பரிசுகா
ட்டிச், சதமாகிநிராலம்ப சாக்ஷியதாயாரம்பத் தன்மை
யாகி, விதம்பாவுங்கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக் கிண்
டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங்காணுதவானந்த சாக
ரத்தைமௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வினைத்துந்தந்தவிளப மாகடலைநல்லமிர்தை மணி
யைப்பொன்னைத், தாழ்வறவெனுளத்திருந்த தத்துவ
த்தையத்துவித சாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பேரொளி
யையொளிபரந்த பரவெளியையின்பச் சுகத்தைமாறு
வேழுலகுங்கலந்திலைறுய்நாளையா யெனுமாமியற்கை
தனை. (௪)

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத் தானாகச் செய்தருளுஞ்சமத்
தைலோக, மின்னிகாத்திடவழியாச் சொரூபானந்தச்
சுடரைவேதமாதி, யென்னையறிவரிதெனனச் சமயகோ
டிகளிடைய்விடையறுத, பொன்னைவிரித்திடுமுலகத்து
ம்பருமிம்பரும் பரவுமபுனிதமெய்யை. (௫)

பாவரியபாசிவமா யதுவெனலாய் நானெனலாய்ப் பாச
சாலம், விரவினைறவிசித்திரத்தை யைங்யபதத்தினிரு
ருந்த விவேகந்தனை, யிரவுபகனிளைப்புமறப் பெனுந்
தொந்தமறியாக ளிதயமவேதச், சிரமெனவாழ்பராப
ரத்தை யானந்தநீங்காத சிதாகரத்தை. (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தை யனந்தமறைற்யின்னமின்ன மறி
யேமென்னு, நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிர்க்குணத்தை
த்தன்னருளா நினைவுக்குள்ளே, வைத்துலவத்துப் பார்

ப்பவரைத் தானாகவெங்காளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்
தினைமாதூவெளியைத் தன்மயமா மானந்ததெய்வந்
தன்னை. (எ)

தனனிலேதானாகநினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுகசமாதியாக
ப், பொன்னிலேயணிபோலு மானந்தருமனமேயுனைபு
ணர்கடாநதா, யென்னிலேயான் பிழைப்பேனெனக்கினி
யாருனைபோல்வா ரில்லையில்லை, யுனனிலோதிருவருளை
க்கொப்பாவா யெனனுயிரககோருறவுமாவாய். (அ)

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதிபேனுமுனையொழிந்து
தள்ளற்,கறவுமரிதரிதன்றோவிகபரமு முனையனறியா
வதுணடோ, வறிதிலுனனையசதத்தெனனல வழக்கனறு
சத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென, சிறுமைகெடப்பெரு
மையினின செனமமதேயத்தினினி செலலவேணடும்.
வேண்டியகாளனனேனும்பழகியநீயெனைப் பிரிந்தவிசா
ரத்தாலே, மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெலலையையும் பூரண
மாவணக்கஞ்செய்வே, ஞண்டகுருமௌனிதனாலயா
னெனதறறவ னருணனேவனபூவிற், காணடசவென்சி
த்திமுத்தியெனக்குண்டா முனனலெனகவலைதீர்வேன்.
தீராதவெனசனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசசனனத்
தோடே, யாரேனுமறிவரிய சீவன்முத்தியுண்டாகுமை
யவையோ, காரேனுங்கற்பகப்பூங் காவேனுமுனக்குவ
மைகாட்டப்போமோ, பாராதியாகவெழு மண்டலத்தி
னிலுமிகமை பகரலாமோ (௰௧)

மண்டலத்தின் முற்றுப்பெற்றது. ஆ. சா,

பாயப்புலி.

பாயப்புலிதனை மானைக்காக்கும் படியில
மாய்ப்பெருமை படைக்கேயெனைக்கா வென்னைவைத்தனை
யோ, நீயெப்படிவருத் தாலுமன்றேநின்பெருங்கருணை
தாயொத்தடியாக்கருள்சச்சிதானந்த தற்பரமே. (௧)
தற்பரமாஞ்சிற பரமாகிமன்றந் தனிநடித்து
நிற்பரம்போ நகைய ரால்பணிநீதமொனனெஞ்சகமாய்
கற்பாந்தநாயகு கனாக்கிடவாமெனத்த காடகலைகும
பொற்பரமாமெனவிக்கருந்தரரைப்பொடிசெய்ததே
செய்யுநகலாந்தரமு பில்லாதகானுனை திருவடிக்கே
கொய்யுமருநால லிட்டுமெய்யாமைபர் குழாத்துடனே
கையுநெரிய் சைக கூடப்பிறிஞழுங் கலிங்தருவி
யுப்புய்பழ நகருள் செயவமெனம்ப்புலி யூரத்தனே. (௨.
அத்தனைச்சிற்றற் பலவனைமெயனாலுங் காகினிற
சத்தனைச்சந்த மெய்யானைனைச சுகவடிவா
நித்தனைநித்த நிராதாரமாயநின்மலனை
யெத்தனைநாட் செலலுமோ மனமே கண்டிறைஞ்சுதற்
கே, கருடாருளத்தினிற் காலூன்றிப் பெய்யுங் கருணை
மூகில், வணடாப்புத்துநகுமபர்விளைக்குடசலி தனனை
ச, கொண்டாடிநா முனைகூடத்தாழுமத்தனறன்சோல
ம. லவாட்,நின்டமெயமாவெண்டுங்காறுதுவெட்ட
வெறுவெளியே, வெளியாகநீயென்றன்வெளியுடுவிரவி
னைபர், வொளியோருங்கண்ணுமியியுமபோனைறுக

வுவன்கா, ணளியாருங்கொண்னறச சடையாடவம்புலி
யாடகசங்கைத், துளியாடமன்றனடமாடுழூககட்சுடர்
க்கொழுந்தே. (௬)

கொழுந்தாதுகுறாலாக கோதையர் போககருணாகடலி
லழுந்தாதவணனதினபாதப் புண்ணிந்தருள்வதெனறே
வெழுந்தாதாவுசெய்யபொங்க மன்னிறைநெஞ்சிணி
லெழா, கொழுந்தாதையேவெண்பொடிபூத்தபெனிசுக
ப்பொருளே. (எ)

சுகாராகுஞானந்திருபோனியாகவை தொண்டர்தங்க
ளகமே பொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேதமனறுளாடியகற்
பகமேயுனபொன்னடிநீழல்கண்டானறிபாவிதகிதச்
செகமாயையானவருங்கோடைமெனருகதிறல்கேவோ (அ
ரங்காவாயிருக்குமிராகிநினாநிலைபறிவே, நாலகாமற்
றாலகிலலாதேயெனக்குசுகமூணடோ, லோங்கா
கமாலைமகிழ்ழுத்தாற்புவனத்தலையுளைடுபணிப
பாவகாகடத்தும் பொருளேயகண்ட பாசிவமே. (௯)

[illegible]லாகிகான்முகக்கோவந்தமாயைறசெப்புனை
கவுமாயிவுஙசியம்வானறேயிாண்டற்றகனையபெற
தவமேதருணாமபுலப்பொறிக்கேயென்னாிவுபொல்லா
ப்பவமே விளைகக வனறே வெளிமா னெனப்பாய்ந்த
துவே. (௰)

ஜுதிராத்திலங்குசமயங்களாறுக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பாந்தபராபானவானந்தவெள்ளமெனறு
தேவித்தெளிந்துநிலைபெற்றமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பாந்தண்டகோடியெல்லாங்நிறைவியதே. (௰௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினுமவேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்வியிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்ற பூரணத்தொட்டிக்கு
ளே, முடக்குவனயானபரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே.()

எண்ணாதெண்ணிய நெஞ்சேதுயரொழி யெனவிரண்டு
கண்ணேயுறங்குறங்கென்னுஞான முகக்கருணைப்பிரான
றண்ணாருகருணைமௌனத்திறனமுத்திசாதிக்கலா
னண்ணுதமெந்தானிலையெல்லாநலமுநமக்குளவே (௰௩)

நானென்றொருமுதலுண்டெனறுநானறிகாணவென்னு
ட், டானென்றொருமுதல்பூரணமாகத் தலைப்பட்டொப்
பி, லானந்தநந்தமென்ன நிலையெல்லா முண்டவசநத்தி
மோனந்த?ாவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௰௪)

தானந்தவந்தமுமிலாதநானுணமதானவித்து
மோனம்பொருளென்கக்கண்டசற்குருபோன்னுமாய்
தீனனறனகருங்கிரங்கினைபேயினிசஞ்சலத்தைக்கொன்று [த்
மானந்தந்தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. (௰௫)

எனக்கோர்சுதந்தரமில்லையப்பாவெனக்கெய்ப்பில்வைப்
பாய், மனக்கோதகற்றம்பரமபொருளேயென்னைவாழ்
வித்திட, வினக்கேபரவினைநீங்காதபூரணநீள்கருணை
தனக்கேபரவசமாயிருக்கத்தகுமென்றுமே.(௰௬

இடம்பெறுவீடுமின்னாசேய்சுழுமிருநிதியு
முடம்பைவிட்டா ருயிர்போம்போது கூடியுடன்வரு
மோ, மடம்பெறுமாயையாலமேயினியிங்குவாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ்சகாயத்தெரிந்துகொள்ளே ()

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினை மும்மலபாண்டத் தொடக்கறை
யை, யாற்றுப்பெருக்கனைகனமப்பெருக்கை யடர்ந்திரு
மிச், சேறறைத்தூணெனநாய்க்குமுண்டோகதி சே
ர்வதுவே. (௰அ)

பொய்யாருலகநிலையல்லகாணற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தெனையென்னுலிதனைவிடப்படுமோ
கையானமவுனந்தெரித்தேகல்லாலிழற்கண்ணிருந்த
வையாவப்பாவென்னாசேழுங்கண்ணுடையாழுதே ()

ஆராவமுதெனமோனமலிந்துகல்லாலிழற்கீழ்ப்
போராதுநால்வருடன்வாழ்முக்கண்ணுடையபேராசே
நீராயுருகவுள்ளம்புகுந்தேசுகநிட்டையைநீ
தாராவிடினென்பெருமூச்சுத்தானத்தனஞ்சயனே (௨௰

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ்செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயெனவென்னைப்புரக்கச்சதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைச்சரண்புகநானுண்டெனனெஞ்சமையா
தீயுண்டிருந்தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (௨௧)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிமதுரச்
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரென்பறநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே.(௨௨)

முன்னிலைசுட்டொழி நெஞ்சே நின்போத முளைக்கிலை
யோ, பின்னிலைச்சனமம்பிறக்குங்கண்டாயிந்தப் பேய்த்
தனமேன, றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச் சச்சிதானந்த
மா, நன்னிலைவாய்க்குமெண்சித்தியுங்காணுமதல்லவே

சொல்லால் மவுனமவுனமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்
கொண்டு, தலையானமனம்பிய பூரணநிட்டையிலாழாத
துண்டோ, கல்லாதமூட னினியெனசெய்வேன சகறகா
ரணமாம், வல்லாளனை மவுனசதானந்தபாகடலே. ()

ஆரணமாகம மெல்லாமுரைத்த வருணமவுன
காரணமுனை கல்லாலடிக்கேயுண்டு காணப்பெற்றும்.
பாரணயமோடு வழுனெஞ்சமயிய பாதரச
மாரணமாயவிடுபெண் இந்திருத்தியுமவாயத்திடுமே.()

சித்தாரவெளி டெமானமவுனி நந்திமுனை
சுத்த வெளி மவருக்காக தொழுமபுசெய்து
சத்தாரவெள முனாருமென முமதான படைத்தே
வித்தாரமாய் வாலமியோமறைந்த நீட்களே.()

கண்டே மனதரு ளெலாருளாய் மனமு காணபதெல்லா
முண்டோ துவுமனதாகயினேனுமட்டாதவினைய
மொணமேயருக்தியினைப்பா மினைனலல முத்திபெற்று
ச, கொண்டேனையாராமபே மனக்கேனு குறைவிலலே

யே, மோற்கொண்டவாயுவை கிழ்ப்படவலத்துவெந்தழு
லைச், சூற்கொண்டமேக மொன்றுமை நின்றுசொரிமைக
வென்றூற், நண்டதனாமவுன்ரூபதேசி யவிகைக்கிளிப்
பாற்கண்டுகொண்டனமேலேபமீரதம்பருகுவனே.()

சொல்லாற டொடர்பொருளாற்றொடராப்பாஞ்சோதியி
னை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேனசகமாற கத்திலு
ஞ், செல்லாதென்னிலை கடுமேவிடாது தினைத்து விம்மி
யழுவார்பக லானதுமெளாய்விட்டாற்றுவனே. (உக

அறியாதவென்னை யறிவாயுநீயென் றகப்புறமும்
பிறியாதறிவித்த பேரறிவாளுக்குப் பெரொளியோ
குறியாதவானந்தக் கோலவமுதருள் குண்டலியோ
செறியேன்படுந் துயர்கண்டுகல்லா லினிழற்சோதிருவே ( )

எல்லாமுந்தவுமுனையொன் றறிப்பாவனை யேனுஞ்செய்து
புல்லாயினுமொரு பசுகிளையாயினும் போயிருந்தே
னில்லேனலயோகமெற்றிபுருசெயனுற் னெறியொன்றுமி
கலனேனெவ்வாறு பராபரக்கே காணப்படுமே (௩௧).

ஒன்றிரண்டென்றிட வில்லையென் றுள்ளத்தெதாருமெவெனக்
கென்றுந்தெரிந்த வினையையகே னிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குறியும் வன்றாகியபைங் குலாகடலு
மன்றுபனையு மனமாறுத்தத்துவ பாலையுமே. (௩௨)

பழுதுண்டுபோலவயா மோகவிகாரப் பரவைபட்ட
விழுகின்றபாவிக்கு தன்றாட்புணையவிடாதளித்தா
னெழுகின்றவன்ப ருளங்களிகூரத் துலங்குமாறு | னே
னெழுகின்றவானந்தக்கூத்தினை கண்பவனிமெய்யன்ப
அழுகார்ந்த நெஞ்சுடை யேனுக்கையா நின்னருள்வழ
ங்கி, னிழுக்காகுமென்றெண்ணி யோவிரங்காத வியல
புகண்டாய், பழுக்காதலாகி விழிநீர்பெருகிய முத்த
ரொனுவ, குழுக்கானகின்று நடமாடுந்தில்லைக் கொழுஞ்
சுடரே. (௩௪)

ஆலம்படைத்த விழியார்கண்மால்கொண் டவர்செயின்
த்ர, சாலப்படைத்துத்தளர்ந்தனேயென்றுந் தண்ண
ருள்கூர, கோலம்படைத்துக் கல்லாலடிக்கீழ்க்கைவருஞ்.

கோவுக்கன்பாய், காலம்படைக்கத் தவம்படையாதென்
கொல்கன்னெஞ்சமே. (ந௫)

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ்சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென பேதைமை
யால், வெம்மாயக்காட்டிலலைந்தேனந்தோவெனவிதிவச
மே, தினமேசெலச்செலவாழுநாளு நீங்கச்செகத்திருள்
சொற்பனமேயெனவெளிகண்டே யிருக்கவும்பாசபந்த
வினமே, துணையெனவிருந்தோ நமன்வரினெனசெய்கு
வோமனமேநம்போல வுண்டோசுத்தமூடரிவ்வையகத்
தே, கடலெத்தனைமலை யெத்தனையத்தனை கன்மமதற்
குடலெத்தனையத் தனைகடனுண்மண லொாகுமிந்தச்
சடலத்தைநானவிடு முனனேயுனைவநது சாரவிருட்
படலத்தைமாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே. ()

நினையுநினைவு நினையன்றியிலலை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத னினையல்லாது விளைவதுண்
டோ, தனையுந்தெளிந்துன்னைச்சார்ந்தோர்களுள்ளச்செ
ந்தாமரையா, மனையும்பொனமனறமுநின்றுடுஞ் சோதி
மணிவிளக்கே. (நக)

உள்ளத்தையுமிங் கெனையுமின்மையினி லொட்புவித்துன்
கள்ளத்தைச்செய்யும் வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்
டோ, பள்ளத்தில்வீழும்புனல்போற்படிந்துன் பரமவி
ன்ப, வெள்ளத்தினமூழ்கினர்க் கேயெளிதாங்கில்லை வி
த்தகனே (சுய)

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலர்வந்தா
லுள்ளன்பவர்கட்குண்டோவில்லையேயுல கின்றவனை
வள்ளம்பொருந்து மலரடிகாணமன ரூடுமின்ப
வெள்ளச்செம்பாதப்புணையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே

தன்மயமான சுபாபத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்கான
மின்மயமான சகம்யாதுனைத்தென வெளியிலுய்த்த
சின்வயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமெனமய மெலலாநிறைந்த நிராமயமே. (௬௨)

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காண்டற்கரியவனைத்
தோயும்படிக்குக்கருணைசெய்வாய் சுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்பலாயுமென றேயுணர்ந்தேனிதுநிச்சயமே. (௬௩)

அல்லும்பகலு முனக்கேயபய மபயமென்று
சொல்லுஞ்சொலினைந்தெரிந்தன்றோதுதிப்பார்கண்
மனக,கல்லுங்கனாகுமவுஞவுனது கருணையெனபாற்
செல்லும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனந்தச் சிற்சுகத்
தே,எல்லாஞ்சிவன்செய லென்றறிந்தாலவனின்னருளே
யல்லாற்புகலிடம் வேறுமுண்டோவது வேனிலையா
நில்லாயுனனுற்றமி யேற்குக்கதியுண்டிங் நீணிலத்திற்
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்ந்தாவதென்னபுகனெஞ்சமே.

ஒளியே யொளியி னுணர்வேயுணர்விலுலகைபொங்கு
ங், களியேகளிக்குங் கருத்தே கருத்தைக் கவளங்கொ
ண்ட, வெளியேவெளியின்விளைசுகமேசுகர்வீறுகண்டுங்

தெளியேன்றெளிந் தவனைப் போற்றிடேனென்னசெய்
குவனே. (௬௯)

மறக்கின்றதனமை யிறந்தலொப்பாகுமனமதெளிந்தா
பிறக்கின்றதன்மை பிறத்தலொப்பாகுமிப்பேயப்பிறவி
யிறக்கின்ற வெல்லைக் களவில்லையே யிருதச் சனமல்ல
லுறக்கின்றநாமொருத காலபமேகின றொறேமபறுககே.

காட்டியவந்தக் காரணரூபமாயாக்கை காயமென்று
கூட்டிய கோலமுநாஞாயமகத் துறைபிதற்று
ஞாட்டியதானந்த மென்றேமதிவற்ற நாவினைறக
கூட்டினிருட்டினையே பாரோலகத்திருவே (௬௮)

பொல்லாதமாயாக கடானமேயெனைப் போகடுத்து
வெல்லாறமுயிர்பறிக்கொண்டனையே வெனனைவினை
யயமா, நிலையாதனவெளி நீதாணிருபோனரு ணிட்டட
பொருு, சொல்லாற்பதிந்து பரிபூரணனந்த தேோபரா
வனே. (௬௯)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன ருணமார்க்கம்யானுரை வைத்
துசுகட்டிவா, காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றாயுன னைலமறிக
கோராயிரம் புத்திசொன்னாலு மோரகிலையோ கெடுவா
ய், பாராயுனைக்கொல்லுவேன வெல்லுவேன்றுட் பாங்
குகொண்டே. (௭௰)

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மடிவதைநினை
போதத்திலேசற்றுமவைத்திலையேவெறும்புன்மைநெஞ்
சே, வேதத்திலேதர்க்க வாதத்திலே வீண் காதுவிநோ
தத்திலேயடங்காதந்தவானபொருண்டிக்கொளே. (௧)

எங்கும்வியாபித் தணுவாயுனக்கென்னரிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந் தடைசெய்ததா
ரங்கம்பெருகு மழுந்துள ளுநதுமனபாவிரக் கணைகடந்து
பொங்குங்கருணைக் கடலேசம்பூரண போதத்தனே ()

வையகமாதர் சுகத்தையும்பொன்னையு மாயையென
மெய்யையுமெய்யென்று நினைந்தடியாதவிவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையுமெய்ந்நூலையும் பொய்யதாகவெண
ணும் பொய்யபாதகத்தைவிடுவதென்றோ பரிபூரணமே ()

அரியுங்கனியொத் தருவினையாற்றெந் தயாவுறவேன
றெரியுர்ப்படிக்கப் பரிபாகசாலையுந் தித்திக்குமோ
வொளியுங்கருணையு மாறுதவிளைபழு மோருருவாய்
வெளிவந்தடியர் கரிகசிந்நெருநம் விழுப்பொருளே ()

அடையாபுரந்நெஞ்சறந்தேவே நின்பொன்னடிக ணடுச
றறும், படையாதமெவன்னொப் படைத்திருந்தப் பரிபுரப்படா
ந்தவினைத், தடையாறறுனையிட்டு நெந்நகாட்புனைறாகத் த
ளரவைத்தா, யுடையாயுடைய படியனறியான செய்த
தொன்றிலையே. (௫௫)

ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போல வலைந்தலைந்து
காடுங்கரைபுந் திரிவதல்லானின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாத கொடியனேன
றேடும்பொழுதென்ன செயவாரபாரணக் கிறங்கட்டே. ()

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங் கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழிலகற்றுஞ்சிற்றின்பத்தூடு சுழலினென்னை
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமன்பர் கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையெனநம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. ()
நீயெனநானென வேறில்லையென்னு நினைவருளத்
தாயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச
சேயெனக்காத்தனை பேரன்பனை திருவருளுக
கேயெனசெய்யுங் கைம்மாறுளதோ சுத்தவெளியனே.
ஆத்திரம வந்தவாபோலல்லையாமலரோகதிட [த்திம்
காத்திருந்தென்னையென்னை போலுங் கருணைவை
மாத்திரம்பூரணனின் றுணாத்தினையேமௌனவினிநான
சாத்திரஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே.(௫௩)

பாயப்புலி முற்றுப்பெற்றது ஆ ௫௩.

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசை—வெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
யுற்றுப்பார்மோனகுருசொல்லே யுண்மைபகன்றுப
பற்றியபாபற்றவெல்லாம்பாழ். (௧)
பாராதிபூதமெல்லாம் பாகுங்காலப்பரத்தின
சீராகிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக

நிற்குநதிருவருளி னொருசேயானிற்பதல்லாற
கறகுநெறியா தினிமேற்காண். (௨)
மெய்யானதனமை விளஙகிலையாாகவேறும்
பொய்யானதனமை பொருநதுமோ-வையாவே
மனனுசிராசையினனம வநததலலவுனனடிமை
யெனனுநிலை யெயதுமாறென. (௩)
அறியாமைமேலிட டறிவினறிசிறகுங
குறியேறகறி வெனறகோலம வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணரு நேசத்தாலோவறிவென
றேயெனககோா நாமமிட்டதே. (௪)
எதுககுச்சுமமாவிரு மனமேறெனறனககுப்
போதித்தவுனமை யெஙகேபோகவிட்டாய் வாதுாகு
வநதெதிாதத மலலனைப்போல வாதாடிநிறையு
புநதியெனன போதமெனனபோ. (௫)
சகமனைத்தும பொய்யெனவே தானுணாநதாறறுஙக
சுகமனைத்தும பொய்யனறோசோாா-திகபாத்தும
விடடுபிரியாத மேலானவத்துவிதக
கடடுககுளாவ தெனறோகாண (௬)
கறகண்டோதேனோ கனிரசமோ பாலோவென
சொறகண்டாதே தெனானசொல்லுவேன-சிறகணட
வானமதிகாண மவுனிமவுனத்தளித்த
தானமதி லாறுமமிாதம். (௭)

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுறப வநோய்மாறுமோநாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினாகட்கனறோதான
பொய்யாம பிறப்பிறப்புமபோம். (அ)

மாயாசகத்தை மறியாதார மண்முதலா
யேபானதத்து வத்துவெய்துவரோ நேயானு
பூதிநிலைநிறகப் பொருநதுவாகளனனவாத
நீதியையே யோாமனமேநீ. (௯)

இசமுழுதும்பொய்யெனவே யெய்நதுணாநதாலாங்கே
பிகளைாவநதவருண் மெய்யே-யகநெகிழப்
பாரிொருசொறபடி யேயனுபவத்தைச்
சேரிரது வேதிறம். (௰)

ஆரணஙகளாமகஙகள் யாவுமேயானநத
பூரணமே யுண்மைப் பொருளெனனுங-காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளேயுறுணாநதவவுண்மையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகா. (௰௧)

சோாயமபெளமா நிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
பாராயலைத்திா நீாசெடுவிா-தேரா
நிலையுநதிலையுநசெ சனனியனைநாவாற
கலையுநகலையு மனககல ௰௨
அறபமனமே யகிலவாழ்வத்தனையுஞ [யொன
சொறபனமகனடா யுணமை சொனனேனுன கறபனை

றில்லாவிடத்தே யெனைச்சும்மாவைத்திருக்கக்
கல்லாய்நீதானோ கவி. (௬௩)

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையாமென்றென்றெப்
போதும்பொருந்தும புனிதாபாற்றீதுநெறி
செல்லுமோசெல்லாதே செல்லுமிடமின்பமல்லாற்
சொல்லுமோவேதத் தொனி. (௬௪)

கல்லேறுஞ்சில்லேறுங் கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்த துளைச்செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சமெனைநிற்கவைத்தாய்நீதியோதற்பரமே
வஞ்சனல்லேனீயேமதி. (௬௫)

அப்பொருளுமானமாவு மாரணநூல்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றுஞ் சாதியினு-மெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ் சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத் துவிதமாம். (௬௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற் பொருந்தாம-லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி. (௬௭)

நோக்கற்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ் சமைத்தபிரான்-காக்குமுயி
ரத்தனைக்குநானடிமை யாதலினால்யானெனத்தென்
றித்தனைக்கும்பேச விடமில். (௬௮)

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோனகுரு
நன்றுணர்த்தாணீடூழி தாம்வாழ்க-வென்றென்றே
திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயரா நந்தனமையாக்கே
மக்கக்குவரு மின்பக்கனி. (௰௯)

மனத்தாலும்வாக்காலு மன்னவொண்ணுமோன
வினத்தாரோநல்ல வினத்தா-கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோ கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரோகாண. (௨௰)

கண்ணொளியேமோனக் கருமபேதவலையறப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளொளியாம பானமையினை - நண்
சித்தமிரங்கிலதென சித்தந்தெளியாவே [ணிடவுன
றித்தனைக்கு மாதரவுமில. (௨௧)

அறியாமைசாரி னதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய் நிற்கும்-குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற்றறிவெனும்போ மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக கொண்டதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநமபாற் காட்டா-தருளொன்று
கண்டவர்க்கேயானந்தங் கண்டுகொள்ளலாமலது
கொண்டவர்க்கிங் கென்னகிடைக்கும. (௨௩)

புலியினதளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம் பரிப்பான்-பலிபுனல்சேர்

போனமுடியானமுக்கட புனிதனசரணபுகுந்தோர்க்
கெனமுடியாதேது முளதே. (௨௪)

சொலலுக்கடங்காச சுகபபொருளோரபெனவே
யலலுபபகலுமாறறவதென-னலலலிவ
ஞானமயமபெறறோர்க ளுமிலலையெனபார்ந்தோ
மோனமயமான முறை. (௨௫)

ஆயாவருணாசிரி யபபாவுளைப்போல
மெய்யாகவோரசொல விளாமபினாயாா-வையகத்தோா
சாற்றரிதெனறேசத்தாா தன்னையாமமுக்கணோனைத
நாறறிசைசகுறு கைகாட்டினான (௨௬)

காதறறுப்போனமுநி கட்டிவைத்தாலாவதுண்டோ
தீதறறநாயமுமாச செய்கையே-போதமய
நிறபரல்லாலிசசகத்தி னோரார்கணேரிடினுந
தறபரமாககணடிருப்பார் தாம (௨௭)

வெள்ளஙகுலாவுசடை வெள்ளககருணையினை
கள்ளஙகுலாவுவஞசக கள்ளனே-யுள்ளத்தி
லில்லனெனறுலனனவனறு னெஙகுமவியாபகத்தா
னலலனெனறுஞ்சொலல வழககார. (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துககொள்ளாமல
வைத்தவருண்மெளன வள்ளலையே-நித்தயனபு
பூணக்கருதநெஞ்சு போற்றக்கரமெழுப்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண். (௨௯)

தொல்லைவினைகட்டோய்ச்சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணை யெய்துவனோ-வல்லவனே
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவே நவில. (௩௰)
ஐந்றுகணஞ்ஞமுத்தொழிலா மைம்முதலாமூவுலகுந
தோன்றுககருணைபொழி தோன்றலே-யீன்றவனைத்
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோ வுரை. (௩௧)
நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்த பூரணமா-யோசித்து
நின்றதல்லானமோன நிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோ வறியேனே. (௩௨)
அறிவிலறியாமை யறறறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம் பெற்றுக-குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும் வேண்டுவனேயான. (௩௩)
உடலைப்பழித்திங் குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவோடுவரோ மெய்யைப்-படபடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன மெய்யுணராப்பொய்யனு
ஞண்டநீதா னேயறி. (௩௪)
அறியாயோவென்னையுநீ யாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன விட்டாய்நெறிமயங்கிக்

குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோனவயாலே
கன்றுகெட்டாற ருயருகேகாண. (௯௫)

ஏதுகருடறசுவைமகொண டேனிருநதேனையனே
யாதிககமோன வருட்டாயே-சோதியா
மன்னனிருவிகற்ப வானநதநிட்டையிலே
பின்னமற நிலலாதபின. (௯௬)

பினனுமுடற்சுவையாப் பேசுமவழக்கதனு
லெனனபலனுமுற றிருநதோமே-யனனதனு
லானநதநதானேதா னுகுமெமமையனே
யேனிநதத் துனபமினி. (௯௭)

துனபக்கடலிற் றளைநததெலலாநதீாநததே
யினபககடலி லிருமெனன வனபிற
கரைநதுகரைநதுருகிக கண்ணருவிகாட்ட
விரைநதுவருமா னநதமே. (௯௮)

கரைநதுகரைநதுருகிக் கண்ணீராருக
விரைநதேநிருவிகற்ப மெய்த-நிரநதரமு
நினனையேசிநதிகக நீகொடுத்தாய்மோனுநா
னெனனை முழுதுங் கொடுத்தேனே. (௯௯)

அலலும்பகலும்பே ரன்புடனேதானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெஞசே-பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய் சநததமுநீயிறநத
வெப்பிலே யானந்தமே. (௱)

கொடுத்தேனேயெனனைக் கொடுத்தவுடனினப
படுத்தேனேநீடுழி.வாழ்நதே-யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைததேனேசனமவல்ல
லிறறேனேயேழை யடியேன. (௬௧)
பெறமுடிறவானை பேசாமையாயிருககக
கற்றுனெவுரைசகக காரியமேன-சறறேனு
நீககறறவினப நிலைபொருநதியேசறறு
வாககறறுற பேசுமோவாய. (௬௨)
காலனறனையுதைத்தான காமனறனையெரித்தான
பாலனபசிககிரஙகிப பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பினனேனடககவிட்டான் பேரருளைநாடாதாரக்
கெனனே நடககையினி. (௬௩)
விணணருவிமேனமேல் விளக்குவபோலேயிரண்டு
கணணருவிவெள்ளமொடு கைககூப்பித் தண்ணமிாத
வெள்ளமேயானநத வெறபேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (௬௪)
பிளளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினனை
கள்ளவிழுமபூஙகொனறைக கணணியா-னுள்ளபடி
கலலாலினகீழிருநது கற்பித்தானோவசன
மெல்லாருமீடேறவே. (௬௫)
புகலைாந்துநதானே பொாமயக்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமைம-லமிகுநத

சித்தானமோன சிவனேநினைசேவடிக்கே
பித்தாலுண்டோ பிறப்பு. (௬௬)

நிறைகுடந்தான்நீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தாரியாதை முயல்வார்-பிறையணிந்த
மிக்ககைலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு. (௬௭)

துங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்
திங்களணிசெஞ்சடையாய்சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயெனசென்னியின்மேற
காலுடையாய்நீயேகதி. (௬௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமல னிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (௬௯)

நீதியாய்க்கல்லாலி னீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனு மௌனசிவன். (௭௰)

தேகச்செயற்றுஞ் சிந்தையுடனேகுழையில்
போகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலே சும்மாவிரு. (௭௧)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயாயோகமினி யேனடா-தமமறிவின
சுட்டாலேயாகுமோ சொலலவேண்டாங்கனம
நிட்டா சிறுபிள்ளாய்நீ. (ருஉ)

நீய்றறவாநிலையே நிட்டையதினியிலேயோ
வாயறறவனே மயஙகாதேபோயற
றிருநதாலுநீபோகா யெனறு முள்ளாய்சுமமா
வருநதாதேயினப முண்டுவா. (ருங)

வாவாவெனறினபம் வரவழைககுங்கண்ணீரோ
டாவாவெனறேயழுத வப்பனே-நீவாடா
வெலலாநமகவெனவே யீநதனையேயீநதபடி
நிலலா யதுவேநிலை (ருச)

நிலலாப்பொருளை நினையாதேநினனையுள்ளோரா
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிநதைகுழைநது சுகஞ்சேரக்குருவருளால
வநதவழி நல்லவழி. (ருரு)

வழியிதெனறுமல்லா வழியிதெனறுஞ்சொல்லிற்
பழிபழியாநல்லருளாற் பாாத்தோா-மொழியுனக்கே
ஏற்றிருக்கச்சொனனவனறேயெங்குமபெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லா நீபார். (ருசு)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவேபட்டினத்துப்பிள்ளையைப்
லாருக்துறக்கையரி தரிது-நேரே [போ

மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிவறறி
லுனககிசைசுதவாறெணறேயோா. (௫௭)

ஓராமலேயொருகா லுனனுமலுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பாாத்திருநதாலவாராதோ
பத்துத்திசையும பரநதெழுநதானநதவெள்ளந
தத்திககரை புரணடுதான. (௫அ)

தானனதனமைவநது தாககிஞலவ்விடத்தே
வானுதிமாயைய வழுஙகாதோ-ஞானுகே
ஞனனுளளேதோனறு வுறவாகினறதென
வெனனுளளே யெனறுமிரு. (௫௯)

எனனையுனனையினனதிது வெனனுமதிறகுங்லே
தனனையருளெனற தருணத்தி-லெனனைபெறற
பிள்ளைககுஞசொலலாத பெறறுகணடாயயனே
யுள்ளத்தி னுள்ளேயுணா. (௬0)

சொனனவாதாகிட்டை தொகுத்திராகிட்டையிலே
மனனினவாபோதியாா மாமௌனன-றனனுள
விருப்பாககைகாட்டி மிககவடநீழ
லிருப்பானிரு விகறபத்தே. (௬௧)

இநதநிருவிகற்பத் தெநதையிருக்கிடைடை
சிநதைநீதேறுய் செகமனைத்தும-வநததொடாப்
பாடுகெடவன்றேவோாபாத்திரத்துககமடலலா
லாடுவதே னுட்டுமவன். (௬௨)

அவனேபரமு மவனேகுருவு
மவனேயகில மனைத்து-மவனேதா
மானவரோசொனனு லவரோகுருவெனக்கு
ஞானவனுயபிறப தொநதநாள். (௬௩)

நாளவஙகள்போகாமனுடோறுநநதனமயே
யாளவநதாாதாளினகீழாட்புகுநதாய மீளவுனனைக
காட்டாமனிற்குங் கருத்தறிநதானெஞசேயுன
னுடானுனையமில்லையால். (௬௪)

யானறுனெனலறவே யினபமிட்டையெனறருணைக
கோனறுனுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோனறி
யிழுக்கடித்தாயநெஞசே நீயெனகலைக்கள்சோர
வழுக்கடிககும் வண்ணாபோலாய். (௬௫)

எஙகுஞசிவமேயிரண்டறநிறகிநெஞசே
தஙகுஞசுகநீ சலியாதே-யஙகிஙகென
றெண்ணுதேபாழி லிறநதுபிறநதுழலப
பண்ணுதே யாறுனபரம (௬௬)

மெய்யைப்பொபயெனறிடவுமெய்யணைபாப்பொய்நெ
ஞசே,பொய்யைத்தானமெய்யெனவுமபோகுமோ-வை
யமறத்,தனமயத்தைமெய்யெனவேசாாநதனையேலானந
த,மெனமயமு னினமயமுமே (௬௭)

பூஙகாவனமிழலுமபுத்தமுதுஞசாநதபதம்
வாஙகாதவானநத மாமழையு-நீஙகாவாஞ

சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றூமௌனபூமியினு
ளில்லையென நின்றவிடம். (௬௮)

இடமானநல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காகக்கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தாரந்தாருவென வந்துமவுனகுரு
தந்தாரோ சொற்கொண்டுதான். (௬௯)

தானந்தவஞானஞ் சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக்கேன். (௭௰)

என்னையுடலையுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினன்-சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றோய்ந்தாநெஞ்சேயுன்னு
லில்லைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தோந்து
நினைக்கவரிதான வினபநிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசானப வுனி யளித்தாநெஞ்சேயுனையோர்
காசாபதியே ஞனகாண். (௭௨)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின
மோனந்தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாமே மோனவடிவே. (௭௩)

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நலலாரகண்மோனநிலைநாடினா-பொலலாத
நானெனவிஙகொனறை நடுவேமுளைககவிடடிங
கேனலைநதேன மோனகுருவே. (௭௪)
மோனகுருவளித்த மோனமேயானநத
ஞானவருளுமது நானுமது-வானறி
னிறநிலையுமது நெஞசப்பிறபபுமது
வெனறறிநதே னானநதமே. (௭௫)
அறிநதவறிவெலலா மறிவனறியிலை
மறிநதபனமற்ற மவுனஞ செறிநதிடவே
நாட்டினானநத நாடடிறகுடிவாழககை
கூட்டினான மோனகுரு. (௭௬)
குருவாகித்தண்ணருளைக் கூறுமுனனேமோனு
வுருநீடுயிரபொருளு பொககத்-தருதியென
வாஙகிளையேவேறு முண்மை வைத்திடவுங கேட்டிடவு
மீஙகொருவருணடோவினி (௭௭)
இனிபகருப்|வட்டை யெனறு லிடடா
வனியிரதமாறுது நானுந-தனியிருககப
பெறறிலேன மோன 'பிறநதவனே மோனமலலாற
கறறிலே னேதுஙகழி (௭௮)
ஏதுகருஞசூழ்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோனறுத் துணையாகிப்-போதித்து

நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக்குறி. (௭௯)

குறியுங்குணமுமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறு நானொழிதல்காண். (௮௰)

நானென்றெனுமயக்க நண்ணுங்காலென்னுண்ணை
வானென்றென்னனிறைய மாட்டாயநீ-யூனென்றுமல
வைத்தமௌனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துயத்துவிடு ஞானசுகம். (௮௧)

ஞானநெறிகேற்றகுரு நண்ணறியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந் தழைத்தகுரு-மோனமொடு
தாயெனவுமவந்தென்னைத் தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலென வாழுங்குரு. (௮௨)

சித்துஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தனபரமகுரு நேசத்தால்-சுத்தநிலை
பெற்றோமேநெஞ்சே பெரும்பிறவிசாராமற்
கற்றோமே மோனக்கரு. (௮௩)

உடல்பொய்யுறவு முற்றுப்பெற்றது. ஆ௲ ௬௪௨.

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சககலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையே யெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்த வாரிவழங்கிடுமே
பேசற்சூழல்போ னுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதே பல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. (க)

பாழாம்பிணடப் பரப்பையெல்லாமவாய்மடுத்து
மாழாழியின்பத் தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்போ
ல, வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேகமக்குக்
குருப்பாரவையல்லாமற கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருடபாயநமக்காக வாளவந்தாரபொன்னடிக்கீழ்
மருடபேயாபோலிருக்க வாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே.()

வஞ்சமோபணடையுள வாதனையானீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுனைக் குறைசொல்ல வாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்தமாகடற்கீழ
நெஞ்சமேயென்போல நீயழுந்தவாராயோ. (ச)

வாராவரவாய் வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ
வாராயோநெஞ்சே யுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப் பாக்கிறைவாய்விடுமே.(ரு)

வாயாதோவினைபவெள்ளம் வந்துனைவழியாகப்
பாயாதோநானுமபயிராய்ப்பிழையேனோ
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே. (௬)

வந்தவரவை மறந்துலகாயவாழ்ந்துகனம
பந்தமுறவுனைப் படிப்பிக்கக்கற்றவாயர
ரிந்தமதியேனுனக்கிங் கென்ப துகேளன்றேலே
சந்ததநெஞ்சேபாத்திற சாரிவினைபமுண்டாமே. (௭

இனபமயமாயுலக மெல்லாமபிழைப்பதற்குன
னனபுநிலையெனபா ரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வுனபுலத்தையோரினருட் கொப்பாவாயநெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்து செயபூசைகொண்டருளே)
அருளேயோராலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடாமுயறகோடோ வானமலரோபேயததேரோ
விருடாநீயுறைந்த தெவ்விடமோகாணேனே. (௯)
எவ்விடத்துமபூரணமா மௌனத்தைபிரானறண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுனைநெஞ்சே யாராயிற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் சென்னமறறுவாழியவே. (௰)

எசற்றவந்நிலை முற்றுப்பெற்றது. ஆ. ௫௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுஙகரையுமனககுரஙகு கால்விட்டோடவதன்பிறகே
யோடுநதொழிலாற்பயனுளதோ வொன்றாய்ப்பலவாயு
யிரககுயிரா, யாடுஙகருணைப்பரஞ்சோதி யருளைபபெ
றுதறகனபுநிலை, தேடுமபருவமிதுகணடீா சேரவாருஞ
செகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ சமயாதீதப்பழம்பொருளைக
கைவநதிடவேமனறுள்வெளி காட்டுமிநதக கருத்தைவி
ட்டு, பொய்வநதுழலுஞ சமயநெறி புகுதவேணடாமுத்
திதருந, தெய்வசபையைக காணபதறகுச்சேரவாருஞ
செகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலநதுண்ணக்கண்டீா கண்டகாசிவ
போகமெனுமபேரினபவெள்ளம பொங்கித்ததும்பிப்
பூரணமா, யேகவுருவாய்ககிடைக்குதையோ வினபுறறி
டாமினியெடுத்த, தேகம்விழுமுன புசிப்பதறகுச்சேர
வாருஞசெகத்தீரே. (௩)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகமபொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்
லையென மோனநனனெறி, கொடுத்தபோது கொடுத்த
தனறேபினுங குளறினெனறு கூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுங கணணீரொடுகமபலை விலகுமாறுமென
வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறுமபுகலாயசிரகிரி
த் தாயுமானதயாபர மூர்த்தியே. (௧)

நோயுஞ்வெங்கலிப் பேயுநதொடாநின னூலிறசொனன
முறை யியமாதி நான,ரேயுமவண்ணமெனேக காச்குந
காவலுந,தொழுபபுகொள்ளுஎசுவாமியுநீகணடா,யோ
யுஞசனமமினி யஞசலஞசலென ழுலகநக்ணடு தொழு
வோ ருருவிலே, தாயுநதநதையுமாஞேய்சிரகிரித் தாயு
மானதயாபர மூாத்தியே. (௨)

முகமெலாம்

முகமெலாநகணீா முத்தருமபிடச செஙகை முகிழ்ப்ப
வகமெலாநகுழைந தானநதமாகநலலறிஞ
ரிகமெலாநதவ மிழைககினறுனசெய்கோவேள ழ
சகமெலாமபெறநலலருளு தாமாச்சமைநதோய.

இடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

இடமுறவே நின்னருளைச சோத்தெனேக காத்தாலக்
கடனுனக்கென றெண்ணிநினேகைகுவித்தோஞனல
ஞே,வடைவுகெட்டபாழ்மாயை யாழியிலேயினனமல
ற்,படைமுடியாதெனஞவிப் பறறேபராாபரமே. (௧)
ஆராகமகண்டிங் கருட்குருவாய்நீயொருகால
வாராயோவநது வருத்தமெலலாநதீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்திலண்டமுதற
பாராாதிவைத்த பதியேபராபரமே. (௨)
வாழாதுவாழவுனே வநதடைநதோரொல்லாரு
மாழாழியெனனவரு ளானாழுக்காற்றே

டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம் பாரநீபராபரமே (௩)
உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளககருணையையான காணுநதரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றி விடககுணபாநஞசூட்டும
பள்ளத்தினமீனபோற பதைத்தேனபராபரமே. (௪)
வாவிககமலமலா வண்டாயத்துவண்டுதுவண
டாவிககுணினறவுனக கனபுவைத்தாக கஞசலெனபாய்
பூவிறகுமவானகடையிற்புலவிறபோாபோலவொனறை
ப,பாவிககமாட்டேன பதியேபராபரமே. (௫)
விணணூறுவெற்பின விழுநதாயகனமாயிற
கண்ணூறுபாசபிடுமென காதல்வெள்ளங கண்டிலையோ
தணணூறுசாநதபதத் தறபாமேநாலவேதப
பண்ணூறுமினபப் பதியேபராபரமே. (௬)
கூடியவினை சேர்டியாா கூட்டமெனறேவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞசமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியவினைசிரருளைத் திககினைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கணடாய பதியேபராபரமே. (௭)
நெஞசத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடு
பஞசலெனவாழு மெனதாவித்துணைநீயே
சஞசலமாற்றினையினிமேற் றுய்ககுபசாரப்புகன்று
பஞசரிக்கநானோ் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனுங்கெடுவேன
சித்திநெறிகளெனகடவேன சீரடியாரககேவலசெயும
பத்திநெறிகளேனுமுகம பாரநீபராபரமே. (௯)

கண்டறியேன கேட்டறியேன காட்டு நினைபோ பிறயங
கொண்டறியேனமுத்தி குறிகளுந்தாமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொலலேனெனதொன
மையெலலாம, பண்டறிவாய்நீயே பகராயபராபரமே.

இடமுறவே முற்றுப்பெற்றது. ஆ. ௫௯௪.

தன்னை.

கொச்சககலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்த்து
மன்னுபொருளெனவே வாழாமறபாழநெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவாதிமுத்திட்டெனனபலனகண்டாயே. (௧)

ஆக்குவை.

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலகற்றுமாள
நீக்குவைநீக்கமில்லா நிலைப்பொடுமறப்புமாற்றிப்
போக்கொடுவரவுமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தந்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (௨)

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதா கணவரையன்றிவேறே
நிற்புறத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியர்கலருந் தலைவநின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. (௧)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பே ரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. ()

தீதெலாமொன்றுமவன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்
த்த,பாதகசிந்தை பெற்ற பதகனும்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிளையாயினமற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார் பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருக்கியென்னைவசஞ்செய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றே பூரணானந்தவாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லாமிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியவென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கியென்னைப்பா
ழாக்குந,திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்
கொண்டாற், புண்ணிய நினக்கேயன்றே பூரணானந்த
வாழ்வே. (௫)

பத்திநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தாசித்தித் திறமுநீதிறமாமோன
முத்திநீமுத்திககான முதலுநீமுதனமையான
புத்திநீயெனககொன்றுணடோ பூரணானநதவாழ்வே.()
தாயினுமினியநினனைச் சரணெனவடைந்தநாயேன
பேயினுஙகடையனுகிப் பிதற்றுதலசெய்தனனறே
தீபிடைமெழுகாய்நொநதேன் றெளிவிலேன வீணேகா
லம,போயினதாறறுகில்லேன பூரணானந,தவாழ்வே.(எ)

கறபுறுசிநதை முறறுப்பெறறது [illegible]

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டு நிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுணடெககாலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
படனொணுநதிமிரமணுகாக
கதியுண்டுஞானமாங கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டாபா லம்மைநினருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
மதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்த வொளியே

நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிரு கண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௧)

தெட்டிலேவலியமட மாதராய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டு பட்டிலேபூணாந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூசித்தமுலையிலே நிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
கெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியார்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவனமிலே பலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருந்தாண்
டட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௨)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்

பேர்தத்தினடுவாகி யடியீறுமிலலாத
போதபூரணவெளிககு
ளேதுமறறிலலென றுபாயமாவைத்துனினை
வெலலாஞசெயவலலசித்தா
மினபவுருவைத்தநத வனினையேனினையே
யெளியேனமறநதுய்வனோ
வேதமுதலானநல லாகமத்தனமையை
விளககுமுட்கணணிலாககு
மிக்கினமகிமையைககேளாதசெவிடாககும
வீறுவாதபபுகழுமவாய
வாதநோயாளாககு மெட்டாதமுககணுடை
மாமருநது நகமிதமே
வரைராஜனுககிருகண மணியாயுதித்தமலை
வளாகாதலிப்பெணணுமையே. (௬)

மிடிபிட்டவாழ்ககையா லுப்பிட்டகலமெனவு
மெயயெலாமுளளுடைநது
வீறிட்டசெலவாதந தலைவாயிலவாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவிருணபாவிநான
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந
துண்டிட்டசாண்குமபியின பொருட்டாயதுன
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாநேரி
லரிவையோர்பாவைவாயி

லம்மட்டுமடியிடுநடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடியிட்டமறைபேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௪)

பூரணிபுராதனிசு மங்கலை சுதந்தரி
புராந்தகித்திரியம்பகியெழிற
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகலாதளா
புஷ்பபரிமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியென்றுன
னாமமேயுச்சரித்திடு மடியார்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ்
வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே (௫)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மல
பரிபாகம்வரவுமனதிற்

பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேனபாபரூப
தேகமோதிடமிலலை ஞானமோகனவிலுஞ
சிநதியேனபேரினபமோ
சேரவெனறுறகளள மனதுமோமெத்தவுஞ
சிநதிககுதெனசெயகுவேன
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முறறுமாறசரியமோதான
முபபிடடெனைககொள்ளு நியமோதேடவெனின
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவுமவலல னெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவைபரசே
வரைராஜனுககிருகண மணியாயுதிததமலை
வளாகாதலிப பெணுமையே. (க)

தூளேறுதூசிபோல் வினையேறுமெயயெனுந
தொககினுட்சிககிநானுஞ
சுழலேறுகாறறினிடை யழலேறுபஞசெனச்
சூறையிட்டறிவையெலலா
நாளேறநாளேற வாாத்திகமெனுஙகூறறி
னட்பேறவுள்ளுடைநது
நயனஙகளறறதோ ரேறுபோலவே
நானிலநதனிலலையவோ
வேளேறுதநதியைக கனதநதியுடனவெனறு
விரையேறுமாலைசூடி

விண்ணேறுமேகங்கள் வெறபேறிமறைவுற
　　வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான
　　மனதுக்கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
　　வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௭)

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாமபேய்கள்
　　புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென
　　போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச சதுர்வேதவஞ்சன
　　விதித்தானி வல்லவெல்லாம்
வீழும்படிசகுனது மௌனமந்த்ராதிக்கிய
　　வித்தையைவியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மஹாமந்த்ரரூபியே
　　நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
　　ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம யாவுக்குமுணர்வரிய
　　மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
　　வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௮)

மலைவளர்காதலி முற்றுப்பெற்றது. ஆக-௫௮௫.

அகிலாண்டநாயகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிரபிராண வாயுவெனு
நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையயெண
வசமடக்கிடினமுமண்டலத்
திட்டமுறறவளராஜயோகமிவண
யோகமெனறறிஞாபுகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வனினி
யிங்கிதறகுமனுமானமோ
பட்டவாத்தனாபராவுசகாதர
பாகமான சுபயோகமும்
பாரகாவியகவித்வஞானமறை
பாராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலனபருககருள
விருதுகட்டியபொனனனமோ
யண்டகோடிபுகழகாவைவாழுமகி
லாணடநாயகியெனமமையே. (க)

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காறறைப்பிடித்துமட்காரகத்தடைத்தபடி
கனமப்புனறகுளுறுங
கடைகெட்டநவவாயில பெறறபசுமட்கலக்
காயத்துளேயிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீ பந்தித்துவைககத்
துருத்திக்குணமதுவெனனவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்

டோயநீபாய்ச்சலசெய்து
நாற்றைபபதித்தெனை ஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலபபட்டியு
நமனெனுந்தீப்பூடு மணுகாமனமூனனினறு
நாடுசிவபோகமான
பேறனைறப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாணட்கோடி
பெறறநாயகிபெரிய கபிலைமாநகாமருவு
பெரியநாயகியமமையே. (க)

த ந தை தா ய்.

தநதைதாய்மகவுமனை வாழ்ககையாககை
சகமனைத்துமெளளியருட டழைத்தபோதே
யிநதிரசாலஙகனவு கானனீரா
யிருநததுவெயிவவியறகை யெனனேயெனனே. (க)
எனனைநானகொடுககவொருப பட்டகால
மியாதிருநதெனனைவபோயென.னெனனைநீஙகா
வனனைபோலருளபொழியுங கருணைவாரி
யானநதப்பெருமுகிலே யரசேசொலலாய். (உ)
அரசேநினறிருககருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனு னதனனைமுற்றிக
கரைசேருமபடிககுனறுட புணையைக்கூட்டுங
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன.()
கண்டேனிங்கெனனையுமென் றனையுநீஙகாக்
கருணையுநின்றனனையுநான கண்டேனகணடேன

விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநினனருட்களிப்பின வியப்பாலனறோ. (௪)
ஓவெனறசுததவெளி யொனறேநினறிய
குபிரையெலலாமவம்பினென வுவட்டாவினபத்
தேவெனறநீகலநது கலநதுமூத்தி
சோத்தனையேறகுறைவாமோ ஜெகவிலாசம். (௫)
ஜெகத்தையெலலா மணுவளவுஞ்சிதறுவரைணஞ்
சோதத்ணுவிலவைப்பையணுத் திரளையெலலா
மநத்துவமாயபிரமாணட மாகசசெய்யும
வல்லவாநீநினைநத வாறேயெலலாம். (௬)
சொலலாலேவாய்துடிப்ப தல்லானெஞ்சந
துடித்திருகணீருவி சொரியத்தேடிபிந
கலலாலேயிருநதநெஞ்சுங் கலலானமுககட்
கனியேநெகருகுருகிடவுங காணபேன்கொல்லோ (௭)

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமநத வருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோ பேரானந்த
முறறவாககேகண்ணீரகம் பலையுண்டாகு
முறாதவரேகன்னெஞ்ச முடையராவார். (௧)
ஆவாவென்றழுதுதொழுதுங் கைய...
யப்பனேயானநத ...ளர்

வாவாவென றவாகசருளுங் கருணையெநதாய்
வனநெஞசாக கிரஙகுவதெவ்வாறுநீயே. (௨)

நீயேயிஙகெளியேறகுந தாகமோக
நினைவூடேநினறுணாத்தி நிகழ்த்தலாலே
பேயேறகுநதனகனவோ ரனபுமுணடோ
பொமானேயினனமனபு பெருகப்பாராய. (௩)

பாராயோவெனறுயா மெல்லாஙமயா
பகருமுனனேதெரியாதோ பாவியேனமுன
வாராயோவினனமொரு காலாறுலு
மலாககாவென சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுஙகாலைப்பிடித்துக கண்ணினமார்பில்
வைத்தணைத்துககொண்டுகையால் வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப் பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவினபசுகஞ சோவதெனறோ. (௫)

சோாமறசிற்றினத்தைப் பிரித்தெநநாளுந
திருவடிப்பேரினத்துடனே சோாவண்ண
மாாாகநானலைநதே னாசேநீதா
னறிந்திருநதுமாயையிலே னழுந்தவைத்தாய். (௬)

வைத்தபொருளுடலாவி மூனறுநின்கை
வசமெனவேயானகொடுக்க வாஙகிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான மெய்யோபொய்யோ
இற்பேற்கிங்குளவுரையாய் திகையாவண்ணம். (௭)

திகையாதோவெந்நாளும் போரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதலாமற நிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தா யுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகான மாடுபோலே. (அ)

மாடுமக்கள் சிறறிடையாா செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடை மாடகூடம
வீடுமெனபாற்றொடாச்சியோ விடைவிடாமன
மிகககதிவீடனறோ விளங்கலவேணடும, (௯)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளே விளங்காவென்ற
வேதகமேபோதகமே விமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளே யெனனைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக் காட்சிப்பேறே. (௰)

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமே ஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடி வானமோன
வித்தேயிங்கெனனையினி விட்டிடாதே. (௰௧)

கல்லாலின்

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங் கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோ சொல்லுந்தனமை
துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந் துணிபேயனறோ. (க)

அனறோவாமோவெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறு யரற்றநேசே

நின்றுயேநினைப்பெறுமா றெவ்வாறுங்கே
நினனருள்கொண்டறிவதலலா னெறிவேறுண்டோ. ( )

நெறிபாகநினினனை யனறியநிலமவேறு
நிலநீாதீககால்வானு நீயலாத
குறியாதுமில்லையெனறுல யாங்கள்வேறே
கோதையொருகூறுடையாய் கூறுய்கூறுய். (௩)

கூறுயவைம்பூதச் சுமையைத்தாஙகிக
குணமிலாமனமெனுமபேய்க் குாஙகினபினனே
மாறுதகவலையுடன சுழலவெனனை
வைத்தனையேபாமேநின மகிமைநன்றே. (௪)

நனறெனவுநதீதெனவு மெனககிஙகுண்டோ
நானுகிநீயிருநத நியாயஞசற்றே
யினறெனக்குவெளியாஞ லெல்லாம்வல்ல
விறைவாநினனடியருட னிருநதுவாழ்வேன. (௫)

வாழ்வெனவுநதாழ்வெனவு மிரண்டரப்பேசும்
வையகத்தாகற்பனையா மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயல்போய்வாழப்
பாமேநினனுநதப் பார்வையெஙகே. (௬)

எங்கேயெங்கேயருளென் றெமையிரநதா
னேழையிவனெனவுமெண்ணி யிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவர் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பா னலநதுபோனேன். (௭)

போனநாட் கிரங்குவதே தொழிலா யிங்ஙன்
பொருந்துநாள் தனையும்வீண் போக்கி னேனென்
ஞானநா யகனேநின் மோன ஞான
நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கு நாளெந் நாளோ. (௮)

நாடப்பட்ட கமலமென்ன விதயமேவு
நறுந்தேனே தனமாக்க நாரியாக்கை
யாட்டப்பட்டா யமிந்தக் காயமென்றே
வனகூற்றுமுயிர்பிடிக்க வருமந்நீதி. (௯)

நீதியெங்கே மறையெங்கே பணிவெங்கே
நித்தியமா மவாக்களெங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கே யொழுக்கமெங்கே யாகமெங்கே
தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச் சமைப்பதாலே. (௰)

ஆனாலுமியானென்றிங் கற்றவெல்லை
யதுபோது மதுக்கிதா னல்லவென்று
போனாலுமியான்போவ னல்லலான மோனப்
புண்ணியனே வேறொரு பொருளோநாடேன். (௰௧)

பொருளேநின் பூரணமே லிட்டக்கால
போகவர வுண்டோதற் போதமுண்டோ
விருடானுண்டோ வல்லால் வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங்குண்டோ. ()

உண்டோநீ படைத்தவுயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவி தேகாதி யுலகம்பொய்யாக

கண்டேயுமெள்ளளவுத் துறவுமின்றிக்
காசினிகளுள்லேந்தவரார காட்டாய்தேவே. (௰௩)

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்த செந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பே மொழிக்குமொழி தித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன் முற்றுமோதான. (௰௪)

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின் முளரித்தாளிற
பற்றுமோசற்றுமில்லை யையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம் பார்த்திலாயோ. (௰௫)

பார்த்தனவெல்லாமழியு மதனாற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப் பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங் கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினை முடிவதென்றோ. (௰௬)

என்றுனீயன்றுளமயா மென்பதென்னை
யிதுநிற்கவெவ்லாந்தா மில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீ யெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயெனினது பொருந்திடாதே. (௰௭)

பொருந்துசகமனைத்தினையும் பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றே போதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்ப தன்றேயென்றோ
வெம்பெருமான்யான்கவலை யெய்தாக்காலம் (௰௮)

காலமேகாலமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரண காரியங்களில்லாக
கோலமேயெனைவாவா வென்றுகூவிக்
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோ சொல்லாய்.
சொல்லாயதகுதியெல்லாங் கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனை
கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தனன்றே
கரணமுடனுறவு கலக்கமாட்டேன். (உ௰)
கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவே காயமாதி
புலன்களொர்நானொருவன் ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடுகாத்ததென்ன புதுமைகண்டாய். (உக)
கண்டிலையோயானபடும்பா டெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளன்பார்
தொண்டரடித்தொண்டனன்றோ கருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ் சோதிநாதா. (உஉ)
சோதியாயிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந்
தூவெளியேயெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தென்னாளும்
வாதியாநின்றவினைப் பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். (உ௩)
மயக்குறுமென்மனமணுகாப் பாதைகாட்டி
வல்வினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்

செயககட வேனசெயலெலலா நினதேயெனறு
செஙகைகுவிபபேனலலாற செயலவேறில்லை. (உ௪)
வேறுபடுஞசமயமெலலாம் புகுநதுபாாககின
விளஙகுபரம்பொருளேநின விளையாட்டலலான
மாறுபடுஙகருத்தில்லை முடிவினமோன
வாரிதியினதித்திரள்போல வயங்கிறறுமமா. (உரு)
அம்மாவீதநிசயநதா னனறேவனறே
வகண்டநிலையாகநியெனனை யறிவாமவணணரு
சும யாவெயிருககவைத்தா னயயாவாஙகே
சுகமயமாயிருபபதலலாற் சொல்வானெனனே. (உ௬)
எனனேநானபிறநதுழல வந்தவாறிங
கெனகெனவோாசெயலிலையே யேழையேனபான
முனனேசெயவினையெனவும பினனேவாது
மெளுமவினையெனவுமவா முறையேதாய. (உஎ)
தாயானதனணருளை பிரமபவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதெனகொலோயா வேகதேசம
புாவைத்துக்குணடோதான் புகலவேண்டும். (உ௮)
புகலரியநினவிளையாட் டெனனேயெநதாய
புனமையறிவுடையவெனனைப் பொருளாப்பண்ணி
யிகலவிளைககுமலமாயை கன்மத்தாடே
யிடருறவுஞசெய்தனையே யிரககமீதோ. (உ௯)

இரக்கமொடு பொறையறிவு தலறிவாசார
மின்லேனுனலலோக வீட்டங்கண்டாற்
காக்குமியல்புடையேனபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோ வலலுருகக்கோ கரியகல்லோ. (௩௰)

கல்லாலின் முற்றுப் பெற்றது. ஆ சூ௱௩௫.

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுற்ற
பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே. (௧)

கண்ணாரக்கண்டோர கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்தவினைப வெற்பேபராபரமே. (௨)

சிந்தித்தவெல்லாமென சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணை மழையேபராபரமே. (௩)

ஆராவமுதே யரசே யானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப் பெருக்கேபராபரமே. (௪)

ஆரறிவாரென்ன னந்தமறைபோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே. (௫)

உரையிறந்தவன்பருளத் தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக் கடலேபராபரமே. (௬)

எத்திக்குந்தானாகி யென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே. (௭)

இக்கொடுங்கீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோற்
கைக்குள்வளாநெல்லிக் கனியேபராபரமே. (அ)

முத்தேபவளமே மொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயெனனுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. (௯)

கண்ணேகருத்தேயென கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே. (௰)

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றூக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே. (௰க)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே. (௰உ)

வானந்தமண்ணினந்தம வைத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. (௰௩)

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. (௰௪)

வானமெல்லாங்கொண்டமௌனமணிப்பொட்டகத்துக்
கானபணியானவணியேபராபரமே. (௰௫)

ஓடுமிருநதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ளாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. (௰௬)

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தர்கட்கான வுறவேபராபரமே. (௰௭)

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டின் விளக்கேபராபரமே. (௰அ)

முத்தாந்தவீதி மூளரிதொழுமனபருக்கே
சித்தாநதவீதிவருந தேவேபராபரமே. (௰௯)

ஈனநதருமுடல் மெனனதியானெனபதற
வானநதமவேண்டி யலநதேனபராபரமே. (உ௰)

எனபுருகிநெஞச மிளகிக்கணநதுகணந
தனபுருவாய்நிற்க வலந்தேனபராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச் சுகமபொருநதினலலாலென்
சித்தநதெளியாதென செய்வேனபராபரமே. (உஉ)

மாறாவனுபூதிவாய்கினல்லா லெனமயக்கந்
தேறாதெனசெய்வேன சிவமேபராபரமே. (உ௩)

தாகமறிநதினபமிட்டை தாராயேலாகெடுவேன்
றேகமவிழுநதிடினென செய்வேனபராபரமே. (உ௪)

அப்பாவென னெய்ப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேன் போற்
செப்புவதல்லால்வேறெனசெய்வேனபராபர [றியெனறு

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண
டறறுமினபந்தநிலையே யையாபராபரமே. (உ௬)

சொல்லுடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னலலாலெனறுக மறுமோபராபரமே. (உ௭)

பாராயோவெனனைமுகம் பார்த்தொரு காலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. (உ௮)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானநதவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. (உ௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. (௩௰)

கூடத்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துனருளைப்
பார்த்தவருளென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே. (௩௧)

கடலமுதேதேனேயென கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம பாராய்பராபரமே. (௩௨)

உள்ளமறியா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேனபராபரமே. (௩௩)

கன்றினுக்குச்சேதாக் கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாயகருணை யெந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

எண்ணாததெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெ
புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே. [ஞ்சம்

ஆழித்துரும்பெனவே யங்குமிங்குமனடிபட்ட
பாழிற்பிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. (௩௬)

கற்றவறிவாலுனைநான கண்டவன்போற்கூத்தாடிற
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே. ௩௭

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும
பொய்யோவெளியாப் புகலாயபராபரமே. (௩௮)

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேற்குனானந்த
வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. (௩௯)

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்காறாயுளறு
நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே. (௪௰)

பாசம்போய் நின்றவா போற் பாராட்டியானு
மோசம்போனேனோ முறையோ பராபரமே. (௪௧)

நானறியேனீயறியே னானென்று நின்றவனு
மொன்றறியேனேழை யெனனே பராபரமே. (௪௨)

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேன் படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய் பராபரமே (௪௩)

எத்தனை தான சனனமெடுத் தெத்தனை நான பட்டதுய
ரத்தனையு நீயறிந்த தன்றோ பராபரமே. (௪௪)

இந்தநாட் சற்று மிரங்கிலையேற் காலனவர்
வந்தநாட் காக்கவல்லா ரார்காண் பராபரமே. (௪௫)

உற்றுற்று நாடி யுளமுருண்ட பாவியை நீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோ பராபரமே. (௪௬)

எள்ளளவு நின்னைவிட லில்லாதே வினைமயக்கிற்
றள்ளுதலா லென்னபலன் சாற்றாய் பராபரமே. (௪௭)

பாடிப்படித்துருகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியென்னையடிமை சேர்த்தாய் பராபரமே. (௪௮)

சொன்னதைச்சொல்வதல்லாற சொல்லறவே சொல
விருந்திக, கென்னத்தைச்சொல்லவே னெளியேன் பராபர

சொல்லும்பொருளுமறச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசை பராபரமே. (௫௦)

நேசநிருவிகற்ப நிட்டையல்லா லுன்னடிமைக்
காசையுண்டோ நீயறியா நன்றோ பராபரமே. (௫௧)

துச்சனென்வேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவார்நட்பை மதியேனபராபரமே. (௫௩.)

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லலாக்குஞ்சொலலுவதென னிச்சைபராபரமே. ()

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேயின்னருட்கே
பித்தானேனமெத்தவுநான பேதைபராபரமே. (௫௫)

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போலுன் றளர்ந்தேன்பராபரமே. (௫௬)

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேனகண்ணுரை
வெனனகத்திற்றுய்போ லிருக்குமபராபரமே. (௫௭)

உற்றுநினைக்கிற்றுயர முள்ளுள்ளேசொதியாய்ப்
பற்றகொடுத்தென்னை முகம்பாரீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்
கைவிடவுமவேணடாமெனகண்ணேபராபரமே [௫௯

எண்ணமறிநதே யிளைப்பறிந்தேயேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே (௬௰)

நாட்டாதேயென்னையொனறி னுட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே. (௬௧)

உன்னைநினைந்துனைனினைறவி னுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றினமடைக் காதேபராபரமே. (௬௨)

பரமுனக்கென்றெண்ணும் பழக்கமேமாறு
வரமெனக்குத்தந்தருளென வாழ்வேபராபரமே.(௬௩)

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனுகச்
சிந்திக்கநினைந்தருள் செய்யாய்பராபரமே. (௬௪)

எவ்வுயிருமெனனுயிர்போ லெண்ணியிரங்கவுநின
றெவ்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே. (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையனையானவேறுகபடொன்றறியே
சிட்டருடனசேரானந்த தெண்டன்பராபரமே. (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (௬௭)

மாலகாட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (௬௮)

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணிநான்றோன்றாத
வைப்பையழியா நிலையா வையாய்பராபரமே. (௬௯)

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே. (௭௰)

மூன்றொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
றனனொடுநானிற்பதெனறோ சாற்றாய்பராபரமே. (௭௧)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. (௭௨)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (௭௩)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூங்குமோபராபரமே. (எச)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமானின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (எரு)

சொல்லாடாவூமைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
நில்லாமெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (எசு)

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னையாமலங் கெட்டயாகதோர்பூரண
தொட்டிலுக்குட்சேயபோற்றுயின்றார்பராபரமே[மாக

காட்டவருளிருக்கக் காணுதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவர னன்றோபராபரமே (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைமன்னருளு மன்றோபராபரமே. (அ௰)

எத்தனைபோதோதாலு மென்னுளேயின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவொன்றக் காணவேன்பராபரமே. ()

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே. (அங)

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. (அச)

அனைத்துமாய்நின்றாயே யானவேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௮௫)

நினபோதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்று
னென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. (௮௬

ஒன்றைநினைந்தொன்றை மறந்தோடுமனத்தில்லாநீ
யென்றுநின்றாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே. (௮

கொழுந்தில்வயிரமெனக் கோதறவுள்ளழி
லழுந்துமவர்க்கே சுகமுண்டாகும்பராபரமே. (

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கே நின்னருள்தான் பெறும்பராபரமே (௮௯)
யோகியர்க்கே ஞானமொழுங்காம் பேரன்பா
தாகியரும்யோகமுன்னே சாரந்தோபராபர [illegible]௰)

அல்லும்பகலு மறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபர[illegible] (௯௧)
எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்[illegible]ப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே (௯௨)

அந்தக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவென் றெந்தாய்பராபரமே. (௯௩)

தன்னையறிந்தாற் றலைவனமேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ( )

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பாலலாவழிதா னுண்டோபராபரமே. (௧௫)

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. (௧௬)

கற்றகலையாலிலைதான காணுமோகாண்பதெல்லா
முற்றவிடத் தேவெளியா மன்றோபராபரமே. (௧௭)

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னருளா
விண்மூடினெலலாம் வெளியாய்பராபரமே [௧௮

கேடோநினதருளென னெஞ்சசங்கவரிதென்றும
பாடோனக்கரும பண்டைப்பேனைபராபரமே. ௧௯

வான்காணவேண்டின மலைமேறலைக்குமுனை
நான்காணப்பாவனைசெய நாட்டம்பராபரமே ௨௰

வாதனைவிட்டுன்னருளின மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே. ௨௰௧

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. ௨௰௨

விளக்குந்தகளியையும் வே றென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சிவனென்று சொல்வார்பராபரமே. ௨௰௩

பாராதிநீயாப் பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சிவனுநீ யாவகாண்பராபரமே. ௨௰௪

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக்காதரவு
மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய்பராபரமே. ௨௰௫

6432(6554)

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தை [த்
தெரிவாகவில்லையென்ற தீரம்பராபரமே.

மாயாசகமிலையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேகாவென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே. ௱௭

வானாதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றாய்பராபரமே. ௱௮

வெள்ளைக்கருணைமத வேழமாநின்னருட்கென
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. ௱௯

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாகக்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே. ()

மாணாமுதலாம்வினைநீ மனனுயிர்நீமன்னுயிர்தோந்
தாயுமறிவானதுநீ யன்றோபராபரமே. ௧௧௧

என்னறிவுமயானுமென தென்பதுவுமாயிலைக
ணின்னவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே. (௧௧௨)

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோ வறிவேன்பராபரமே. (௧௧௩)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநினையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே. ()

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாபோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வானபொருணீ கண்டாய்பராபரமே. ()

என்போலெளியவரு மெங்கெங்குப்பார்த்தாலு
முன்போலெளியவரு முண்டோபராபரமே. (௧௧௬)

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. (௧௧௭)

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுனை யென்றுபராபரமே. (௧௧௮)

செப்புவதெல்லாஞ்செபமான சிந்திப்பதெல்லாநின்
னொப்பிறியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே. (௧௧௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென் னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேனே சிவமேபராபரமே. (௧௨௰)

வஞ்சமனவாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தேன் னையாபராபரமே. (௧௨௧)

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே. ௧௨௨

எந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. ௧௨௩

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக் கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்த்து நிறைவேபராபரமே. ௧௨௪

என்னையுன்றனக்களித்தார் யாவரொன்னையான்கொடு
பின்னையுனைப்பெற்றநலம் பேசேன்பராபரமே[த்துப்

வாய்பேசாவூமையெனை வைக்கவென்றோஸ்ரீமௌனத்
தூ யாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. ௧௨௬

தானாத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கண்டேன்பல னெந்தாய்பராபரமே. ௧௨௭

மார்க்கண்டர்க்காகமறலிபட்ட பாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பாக்கென்ன பயங்காண்பராபரமே. ௧௨௮

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநினையாரோ வியப்பேனபராபரமே. (௧௨௯)

சூதொன்றுமின்றியெனனிச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (௧௩௰)

வாயொன்றும்பேசாமௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வினபமபராபரமே. (௧௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுபாயாய்பராபரமே. (௧௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான கண்டேனபராபரமே. ()

பித்தனையேதுமறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான றெண்ட னிடுவேனபராபரமே. (௧௩௪)

தாயாகாப்பத்தூடனமுந தண்ணீருநதந்தருளு
நேயவுனையாரோ நினையார்பராபரமே. (௧௩௫)

விரிந்தமனமொடுங்கும வேளையிறைகைப்
பரநதவருள்வாழி பதியேபராபரமே. (௧௩௬)

சிந்தனைபோங்கானெனல்போய்த் தேக்கவின்பமாமழை
யை,வநதுபொழிநதனைநீ வாழிபராபரமே (௧௩௭)

தநதேனேயோர்வசனந தந்தபடிக்கினபமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (௧௩௮

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோ நின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக்கண்டாபராபரமே. (௧௩௯)

எனழுங்கருணைபெற்ற வினபத்தபோதனர்சொல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே. ()

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. (௧௪௧)

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாப்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தென்ஞாயி றியமபாய்பராபரமே. (௧௪௨)

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. (௧௪௩)

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டாவிளையாட்டேசுகங்காணபராபரமே. (௧௪௪)

கங்குல்பகலற்றிருக் காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. (௧௪௫)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத் தொடர்வார்பராபரமே. (௧௪௬)

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவுமவா யுண்டோபராபரமே. ()

சித்தந்தெளிந்து சிவமானோரெல்லார்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிநானபராபரமே. (௧௪௮)

தமதுயிர்போலெவ்வுயிருந் தானென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்று செய்வேனபராபரமே. ()

விண்ணுக்கும விண்ணாகி மேவுமனாகியானபூசை
பண்ணிநிற்குமாறு பகராயபராபரமே. (௧௫௰)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராயபராபரமே. (௧௫௧)

கெட்டவழியாணவப்பேய கீழாகமேலான
சிட்டருனைபபூசை செயவாபராபரமே (௧௫௨)

காலபிடித்து மூலக் கனலைமதிமண்டலத்தின
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே, (௧௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்து நினைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம விளங்குமபராபரமே. (௧௫௪)

அன்பாபணிசெய்யவெனை யாளாகவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. (௧௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்தமுறை யாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும வாய்க்குமபராபரமே. ()

விருப்புஞ்சரியைமுதன மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காயகனிபோ லன்றோபராபரமே. (௧௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வார்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராபரமே. (௧௫௮)

சொன்னத்தைசசொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப் பேய்க்
கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாயபராபரமே. (௧௫௯)

இன்றேவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றே
வன்றேவிளைந்ததன்றோ வாற்றேன்பராபரமே. (௧௬௰)

எண்ணாப்புந்தாலினைவிட விலலையெனறால் யான்முன்னைப்
பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே. ௧௬௧

என்னையென்னை நானறியா வேழைக்குமாகெடுவேன
முன்னைவினைகூடன முறையோபராபரமே. (௧௬௨)

அறியாமைசெய்வினையை யையாநீகூட்டும்
குறியேறுதனக்குளவு கூறாய்பராபரமே. (௧௬௩)

என்னைக்கெடுக்க வினைசக்திருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோ பராபரமே. (௧௬௪)

வல்லவாயோகாட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனின்னெங்கே யிருக்கும்பராபரமே. (௧௬௫)

முக்குணக்கூவெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்கத்தைத்தலையாதா ரெந்தாய்பராபரமே. (௧௬௬)

ஆறுறப்படாது துன்பமையவென்றெலனமனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே. (௧௬௭)

பூராயமாய்மனத்தைப்போக்கவறியாமலேயோ
யாராயவந்தேனரசே பராபரமே. (௧௬௮)

இனிப்பிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மினிப்பிறக்கக்கல்லாக்கு வாயேன்பராபரமே. (௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. (௧௭௦)

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுடனாய்
வாதாடியென்னபலம வர்க்கும்பராபரமே. (௧௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டி குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க்
கள்ளமனந்துள்ளுவதென கண்டாய்பராபரமே. (கஎஉ)

வந்ததையும போனதையும வைத்துவைத்துப் பார்த்தி
சிந்தையிதமகிதஞ்சேரும்பராபரமே. [ருந்தால்

ஏறுமயிர்ப்பாலமுண்ணா விந்தவிடயங்களொருப்
பாழெனவுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே. (கஎச)

பொறிவழியேயேழை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்தவிதி யாமோபராபரமே. (கஎரு)

பாசசாலங்களெல்லாம் பறந்திட ஞானவாள்
வீசுநாளென்னாள் விளம்பாய்பராபரமே. (கஎசு)

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவுடனல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்ததிறஞ் செப்பாய்பராபரமே. (கஎஎ)

பொய்யெல்லாமொன்றாய்ப் பொருந்திவைத்தபொய்யுட
மெய்யென்றுனமெய்யாய் விடுமோபராபரமே [லை

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பியையோ
வின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே (கஎஅ)

நித்தியமொன்றில்லாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
சித்தனைதானுன்பமுண்டோ வென்னேபராபரமே.()

தேகமிறுமென்று சடா தேம்புவதென்னித்திரையி
ஞாகமறிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே. (கஅக)

ஏதைச்சுமையா வெடுப்பாரொடுத்தவுடற்
சேதமுறினியாதுபின்னே செலலும்பராபரமே. (கஅஉ)

தோற்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சீவ னொன்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. (கஅ௨)

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமெனறன்
காலத்தைபோக்கியெனன கண்டேன்பராபரமே. ()

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலச்சேரிவாதனைநின்
மெய்யருளினமூழ்கின விடுங்காண் ராபரமே. (கஅ௫)

நாலேணிவிண்ணேற நாறகுப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநனனூற் போதம்பர பரமே. (கஅ௬)

சின்னஞ்சிறியாாகள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்னுங்கலேஞான மார்க்கம்பராபரமே. (கஅ௭)

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகமபாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே. (கஅ௮)

கேட்டதையேசொலலுங் கிளிபோலநினனருளி
னூட்டமினறிவாயபேச னனறோபராபரமே. (கஅ௯)

வெளியாயருளில் விரவுமனபர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முணடோபராபரமே (க௯௰)

காலமொருமூனறுங கருத்திலுணர்நதாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையாா நலலோர்பராபரமே. (க௯க)

கொல்லாதவிரதமொன்று கொண்டவரோநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. (க௯௨)

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. (க௯௩)

எதுவந்துமேதொழிந்து மென்னறியானென்றார்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே. (௧௧௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே (௧௧௫)

மாயமயக்கொழிந்தோர் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே (௧௧௬)

சித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களோவல்ல துறவோர்பராபரமே (௧௧௭)

என்னெஞ்சமோறு மிராமதுபோமினருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே (௧௧௮)

பந்தவறிவாகியிப்ப டியாயிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயக்காதோ வென்செய்வேன்பராபரமே (௧௧௯)

தேடினேன்திக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன் சிந்தனை
வாடினேனென்மயக்க மாற்றாய்பராபரமே. [௱௨௰

மடிமையெனுமொன்றை மறந்தன்றோவென்னை
யடிமைகொள்ளவேண்டு மரசேபராபரமே. (௨௱௧)

காலாபயந்தீரவினைப்பக காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. (௨௱௨)

நீப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப்பாரேன்பராபரமே.

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென பார்வைபராபரமே.(௨௱௪)

ஆடியோய்பம்ப்ரம்போ லாசையுளனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கினறேனெனசெய்வேனபராபரமே. உ௱௫

வேதாநதஞ்சித்தாந்தம் வேறெனஞாகண்கஎிக்கு
நாதாநதமோன நலமேபராபரமே. (உ௱௬)

ஆனந்தமானனினை யனறியொனறையுன்றாத
மோனநதமியேற்கு முத்திபராபரமே. (உ௱எ)

எதுக்குமுனனைவிட விலலையென்றுஎனகருத்தைச்
சோதிககவேணடாகான சொனனேனபராபரமே. ()

முத்தியிலுநதேகமிசை மூவிதமாஞசித்திபெற்றோ
ரொத்தனை பேரொனறுரைப்ப தெநதாய்பராபரமே. ()

நீயனறிநாஞர் நினைவாரொனனெஞசகமாா
தாயினறிசூலு முணடோசாற்றுப்பராபரமே. (உ௱௰)

அங்கமேநினவடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தெனனேபராபரமே. (உ௲க)

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண் மேற்கொண்டுசுழித்தா
கள்ளமனககப்பலெஙகேகாணும்பராபர[ாத்திமுத்தாற்

எக்கலையுங் கற்றுணாந்தோ மெனறவாகஞ் சம்மதஞ்
வக்கணையாலினபம் வருமோபராபரமே. [சொல்

கல்லெறியப்பாசி கலைநதுநனீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரினஞானம்வநது தோனறும்பராபரமே. ()

நினையுணர்ந்தோர்கடமைநிநதித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. (உகரு)

என்னறியானென்னலற்றே ரொங்கிருந்துபார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே. (உகசு)

சோறறுத்துருத்திச சுமைசுமப்பக்கணமிருங்கக்
காறல நபமிடித்தலைந்தேனைக்கண்டாய் பராபரமே (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கினவர்க்குள் ளூறவாய்க்
கள்ளமின்றியனபாய்க் களிப்பேனபராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யானபகாவதல்லாற
றெடுத்தொன்றையானவேண்டிச சொல்லேனபராபர

உள்ளமறியாகொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலையோ
துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேனபராபரமே. (உஉ௦)

எல்லாருமின்புற றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமலவேறொன் றறியேனபராபரமே. (உஉக)

முனனுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவாதலமீட்டுதலபோ
லிங்காளிறகாணவெனக் கிச்சைபராபரமே. (உஉஉ)

கனயமெனபதெலலாங கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மையிலசாநததன்பா தன்மைபராபரமே (உஉங)

கண்டுயிலாதென்னறிவின கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. (உஉச)

நானுனதனைமையெனறு நாடாமனுடைவினப
வானுகினறனைநீ வாழிபராபரமே. (உஉரு)

அகத்தூட னுவனுவா யண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகினறனைநீ வாழிபராபரமே. (உஉசு)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமெனக்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே. (உஉஎ)

புரந்தோறுந்தேசமெனப்பார் பூமியைப்போராடி
யிரந்தோருந்தமமெனப்பா ரெனனேபராபரமே உஉஅ

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியரு
வார்த்தையென்றும்வாழியனபாவாழிபராபரமே. [ள

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற
செலலும்படிககருணீ செய்தாய்பராபரமே. (உ௩௰)

இறைறவாக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெறறவாகளெத்தனைபோ பேசாய்பராபரமே. (உ௩க)

நாடுங்கருவிசா ஞடியபாளயமு
மீடுசெயுமொழுடிவி லெந்தாயபராபரமே. உ௩உ

தேடுந்திரவியமுஞ் சோந்தபணிபபெட்டகமுங
கூடவருநதுனையோ கூறாய்பராபரமே. (உ௩௩)

தேடாததேட்டினரோ செவ்வைத்துலாகோலபோல்
வாடாச்சமனிலையில வாழவாபராபரமே. (உ௩௪)

நீராய்கக்கிந்தருகி நெட்டுயிர்த்துநினறேனைப்
பாராததெனனோபகராய்பராபரமே. (உ௩௫)

உள்ளபொருளாவி யுடனமூனறுமனறேதான
கொள்ளைகொண்டநீயென குறைதீர்பராபரமே. உ௩௬

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயெனறனைநீ வாழிபராபரமே. (உ௩௭)

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையு நின்னருளில்
வாராயோ வென்றனை நீ வாழிபராபரமே. (உகஅ)

ஆசையுனக்கில்லா லருளறியவேறுமொனநிற
பாசமுமைவயேவினைக்கருணைப்பாங்கா பராபரமே. உகக

ஆதியந்தநீக்குநலா யாண்டதெல்லாமென்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. (உஉ௦)

தானாகவாது தடுக்காண விட்டேனியினி
வானாகச்செய்தவினை வாரோபராபரமே (உஉக)

பற்றற்றநீ நகருநெறி பற்றிநாடனையலையுந்
தற்றறிவோ கருணைநீ சொன்னனே பராபரமே. (உஉஉ)

படிப்பறக்கேள்வியறப் பற்றறச்சிந்தைத்
துடிப்பறநாக்கணன்றோ சுகங்காண்பராபரமே. (உஉங)

சத்தாதிநின்றோர் சடங்களிலிருக்கவென
வைத்தாருமுண்டோவென வாழ்வேபராபரமே. உஉச

சித்தநிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருட்டீப
வைத்தகர்ப்பூரம்போல வயங்கும்பராபரமே. (உஉரு)

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையேயிப்பானீ
போதியெனியெங்கேநான் போவேன்பராபரமே. உஉசு

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாளுநிகழும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கின்னதென்று செப்பாய்பராபரமே உஉஎ

கனிநறும்பாகாய்க் கரும்புவட்டாய்க் கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே. (உஉஅ)

சிறபரமேதறபரமே தெயவகுருநீசொனன
வறபுதமேயனபே யறிவேபராபரமே (உசகூ)

அறிவிபபாநீயென்றே யைமபுலனகடநத
நெறிநிறபாரயாரோ நிகழத்தாயபராபரமே. (உரு௰)

அநதககரணமென்று மாகாதபேயகளெனனை
வநதுபிடித்தாட்ட வழககோபராபரமே. (உருக)

ஐவரொடுநாகூடாம லநதரஙகசேவைதநத
தெயவவறிவே சிவமேபராபரமே. (உருஉ)

அருளாநினறசுக மாகாமலேயோ
விருளாகிநிறக வியலபோபராபரமே. (உருங)

அனபாலலாறினப மருநதிடவும யானொருவன
றுனபுறுதனனன்றோ சொலலாயபராபரமே. (உருச)

சநதமுநினகருணை சாறறுவதலலாலவேறு
சிநதையறியேனுன சித்தமபராபரமே (உருரு)

நானெனனகருளாறு நாடடத்தாலெனனைவிடடுப
போனாலுமுனனைவிட்டுப போகேனபராபரமே. உருசு

இககாயமபொய்யனறோ நீட்டத்துனககபயம
புககாதாருணடோ புகலாயபராபரமே. (உருஎ)

தானதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டிருமை
வானதியுமொழுஙகாய மனனுமபராபரமே. (உருஅ)

உனனுமனகாபபூர வுணடைபோலேகரைய
மினனுமானநத விளககேபராபரமே. (உருகூ)

ஈட்டபட்டவேதை நடுக்கமெலாந்தீரவுனக்
காட்பட்டு நீநதுனை யெனக்கு நாணோ பராபரமே. (௨௬௰)
பாவிபடுங்கணக்கைக் கேட்ப பாரதுயர் நாங்காரிருந்தா
லாவிக்குறுந்துணையா ரையா பராபரமே. (௨௬௧)
நினைவிறைவேதாரகாரிய நினைநூசுசெய்தாம
லென்னினைறவே பார்த்தே னென்னே பராபரமே. ௨௬௨
நிலைச்சரணம் சூதா லாசைகலவேண்டுபலா
லென்னைப்புறம்பிக்க லென்னே பராபரமே. (௨௬௩)
மாருகதுவரம்போலலாம் வந்தாலாந்தானினைசெவிடி
லேறுதவார்றிய பாயபராபரமே. (௨௬௪)
விருசுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுணையந்செய்யவாத
வொருசுபுலவேடருக்கு மாறறேனோ பராபரமே. (௨௬௫)
கண்ணகரியநிறக் காமர்திராகருசபேயக
கென்னையிலக்காகவைத்ததென்னே பராபரமே. (௨௬௬)
சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கருசனமாற
முத்திநெறிகேட்டன முறையோ பராபரமே. (௨௬௭)
சிலதசிந்தையச சிந்தையாதவானந்த
பெருந்தவசையாலே வந்தெய்துமோ பராபரமே. (௨௬௮)
கூத்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குரவன்
றோத்தபடிதானே திரிந்தேனே பராபரமே. (௨௬௯)

பத்தரானந்தம் பரமசுகம்யானறிந்த
வெத்தனைநாள்செல்லு மியம்பாய்பராபரமே. (௨௭௰)
நீரதனின்றூறவு சோராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல் பண்போபராபரமே. (௨௭௧)
இந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேறறிவாந்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன்பராபரமே. ( )
உணர்ந்தநின்னோடா துணர்ந்தவையேநாடி
பிணக்குறுமென்னேழைமந்தா னென்னேபராபரமே. ( )
உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன் கூறாய்பராபரமே. (௨௭௪)
உள்ளபடியாதுமென வுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே. (௨௭௫)
சித்தமவுனஞ் செயல்வாக்கெல்லாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமெனப்பாற் றேறுணர்ந்திறபராபரமே. (௨௭௬)
எண்ணரியபல்கோடி யுயிரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிறைகலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே (௨௭௭)
எனக்கினியாருன்போலு மில்லையென்றல்யானு
முனக்கினியனாகா வுளவேன்பராபரமே. (௨௭௮)
அண்டபிண்டங்காணே னகம்புறமுமொன்றாக்
கண்டவென்னைநீகலந்த காலம்பராபரமே. (௨௭௯)
எத்தனைபோகோடி யெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கிலை யென்செய்வேன்பராபரமே. (௨௮௰)

அன்றந்தநால்வருககு மறபுதமாகையுரைத்த
தொனறநதவாரத்தையெனக குணடோபராபரமே. ()

அப்பனெனறுமனனையெனறுமாரியனெனறும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின சீரகாணபராபரமே. (உஅஉ)

கூட்டுங்கனமுமநதக காலாவருமபோதெதிரத்து
வெட்டுநதளமொ விளமபாய்பராபரமே. (உஅங)

பேசாதமோனநிலை பெற்றனறேநினனருளாம்
வாசாமகோசரநதான வாயககுமபராபரமே. (உஅச)

கறறுலுஙகேடடாலுங காயமழியாதசித்தி
பெறறுலுமினபமுணடோ பேசாய்பராபரமே (உஅரு

கணடவடிவெலலாங கரைகினறவெஞசனமபோ
லணடமெல்லாநினனருளே யனறோபராபரமே. உஅசு

தனசெயலாலொனறுமிலலை தானெனறுனனபாவி
நினசெயலாய்நில்லா நினைவேணபராபரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங கோபமவிட்டாலனறோ
மலையிலககாநினனருடான வாயககுமபராபரமே. ()

தனனையறியாது சகநதானுயிருநதுவிட்டா
லுனனையறியவரு ளுணடோபராபரமே. (உஅகூ)

ஒனறிரணடெனறனனு வுணாவுகொடுத்துள்ளபடி
யெனறுமெனனைவையா யிறையேபராபரமே. (உகூ௰)

கருதுமடியாரகளுளங காணவெளியாககுக
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே. (உகூக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனருட்பொற்பறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக காலமபராபரமே. (உ௬௨)

அத்துவிதமான வயிகபவனுபவமே
சுத்தநிலையாநிலையா சொலவாராபராபரமே. (உ௬௩)

வைத்தசுவரலமபின மணபோமோமாயையிறோக்
கெத்தனைபோதித்துமெனனு மெநதாய்பராபரமே. ()

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போசுமுனனேநினனருளைக்
காட்டத்தகாதோவென கண்ணேபராபரமே. (உ௬௫)

சொல்லிற்பதாகவாநது சொனமுடிவுகாணுதார்
நெலலிறபதாபோல நிறபாராபராபரமே. (உ௬௬)

அழுக்காற்றுனெஞச மழுங்கியபுனமாகக
விழுக்காற்றுலினபநல மெய்தாராபராபரமே. (உ௬௭)

தேகாதிபொய்யெனவே தோநதவுபசாந்தருசகு
மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. (உ௬அ)

சாதனைபெல்லாமவிழத் தற்போதநகாட்டாதோா
போதனைநீநலகுவதெப் போதோபராபரமே. (உ௬௯)

ஒனறுமறியாவிருளா முள்ளமடைத்தவெனக
கெனறுகதிவருவ தெநதாய்பராபரமே. (௩௭௦)

சிநதிக்குந்தோறுமெனனுட் சிற்சுகமாயூற்றூறிப்
புநதிகருணினறவருட் பொறபேபராபரமே. (௩௭௧)

எனறுமடைநதோாகட் கிரஙகாற்குறிப்பனைத்துங்
கனறையுதைகாலி நதைகாண்பராபரமே. (௩௭௨)

குற்றங்குறையக் குணமேலிடவருளை
யுற்றவரேயாவிக் குறவாம்பராபரமே. (௩௱௩)

ஒருவனையாய்வாய்க்குமுண்மைகதோரனந்த நூல்கோ
பேருமையாற்பேசியென்ன பேறாமபராபரமே. [டிப்

சொல்லுஞ்சமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழலு
மல்லலொழிவதென்றைக் கையாபராபரமே. (௩௱௫)

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும் பேராணவத்தை
யடித்துத்துரத்தவல்லா ராரகாணபராபரமே. (௩௱௬)

நேசத்தானின்னை நினைக்குநினைவுடையா
ராசைக்கடலி லழுந்தாபராபரமே. (௩௱௭)

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோநாவொருசொற்
கொள்ளாததோஷமன்றோ கூறாய்பராபரமே (௩௱௮)

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. (௩௱௯)

நீட்சிகுறைவில்லா நித்யசுகாரம்பசக
சாட்சியாமுன்னைவந்து சாருந்தேனபராபரமே. (௩௱௰)

வாஞ்ஞிதத்துவமாய் மன்னிநின்றகாரணநீ
காணுகிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. (௩௱௰௧)

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலெனவுனது
நாட்டத்தினூடுவந்த நட்பேபராபரமே. (௩௱௰௨)

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தானித்தசித்தஞ்
செத்தபிழைப்பானதெங்கள் செய்கைபராபரமே. ( )

இனபநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ் சென்றுமனந்
துனபுறுதலவனபிறவித் துககமபராபரமே. (௱௰௪)

பொய்யகலமெயயான போதநிலைகணடோரக்கோ
ளாயமிலையையமிலை யையாபராபரமே. (௱௰௫)

மாநதிரத்தையுனனி மயஙகாதெனககினியோர
தநதிரத்தைவககத் தகாதோ பராபரமே. (௱௰௬)

விணகருணைபூத்ததெனன மேவியுயிாககுயிராய்த்
தணகருணைதோனற வருடாய்நீபராபரமே. (௱௰௭)

தனமயமாநினறநிலை தானேதானாகினறு
னினமயமாயெலலாஙகழுமபராபரமே (௱௰௮)

எங்கிபிடையுநெஞசவேழையைநீவாவெனறே
பாங்குபெறச்செயவதுனமேற பாரமபராபரமே. ()

ஆண்டநின்னோநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூணடதெனனகனமம புகலாயபராபரமே. (௱௨௰)

எஙகளுநீயெனறு விருநதபடியெய்தாம
லஙகுமிஙகுமெனறலைய லாமோபராபரமே. (௱௨௧)

கறகுமதுவுண்டு களித்ததல்லானினனருளி
னிறகுமதுதநததுண்டோ நீதானபராபரமே. (௱௨௨)

அண்டபகிரண்ட மறியாதநினவடிவைக
கண்டவரைககண்டாற் கதியாமபராபரமே. (௱௨௩)

கலக்கமுறநெஞ்சைக கலக்கித்திருப்பத்
துலககுபவனியலையோ சொல்லாய்பராபரமே. (௱௨௪)

சிந்தையுமெனபோலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநினசெயலா வாழவேணபராபரமே.(௬௨௦)
பந்தமெலாந்தீரப் பாருசோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேனபராபரமே. (௬௨௧)
தானந்தமான சகசநிருவிகறப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. (௬௨௭)
அல்லலெல்லாநதீரவெனக கானநதமாகவொரு
சொலலேயெனபாலவைத்ததை யெனசொலவேணபராப
சிந்தைமயககமறச் சினமயமாயநினறவுனனைத்
தநதவுனக்கெனனையுநான றந்தேனபராபரமே.(௬௨௯)
மைகாட்டுமாயை மயககமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவு கண்டேனபராபரமே. (௬௩௰)
மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவெனசென்னிமிசைக
கால்வைககவுங்கனவு கண்டேனபராபரமே. (௬௩௧)
மண்ணாமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவு கணடேனபராபரமே. (௬௩௨)
மண்ணீரமையாலே மயஙகாதுனகையாலென
கண்ணீர்துடைக்கவுநான கண்டேனபராபரமே. ௬௩௩
உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபாவியெனறு
மெள்ளமெள்ளககைநெகிழ விட்டாயபராபரமே. ()
எல்லாநினதுசெய லெனறெண்ணுமெண்ணமூநீ
யில்லாலெனக்குளதோ கையாபராபரமே. (௬௩௫)

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றுளறு
மிந்தமயக்க மொழிக்கேனபராபரமே. (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோயாதி
மாட்சியுனதருளேயன்றோபராபரமே. [௩௩௭

எட்டுத்திசையுமொன்று யின்பமாய்நிறைவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடம் வேறோபராபரமே. (௩௩௮)

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவேசெல்வமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. (௩௪௰)

கற்பனையாப்பாடினேன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனென்சொல்வேன்பராபரமே.()

வனம்போனாலுநீங்கா மனதிறப்பாருப்போ
ஜனம்போனாலும்போதுமொனக ணக்காபராபரமே (௩௪௨

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற் பொறாதோபராபரமே. (௩௪௩)

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேற்குனதெய்வரு
டாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. (௩௪௫)

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவே பராபரமே. (௩௪௬)

புந்தியினுனின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போகின் றியானம்பராபரமே. (௩௪௭)

உனக்குவமையாகக்கருணை யுள்ளவரும்வனைக்
கெனக்குவமையானவரு மிலலைபராபரமே. (௩௪௮)

தாயிருந்தும்பிள்ளை களாநாதறபோலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநானதளர்ந்து னின்றேனபராபரமே. (௩௪௯)

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
பேயாஞாகவினபமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. ௩௫௰

பாவமெனாறுலேதும் பயமின்றிசசெய்புவிநதச
சிவனுக்காராபோதநதெரித்தாரபராபரமே. (௩௫௧)

இன்பநிருவிகற்ப மினறேது வனறெனிலோ
துனபம்பொறுப்பரிது சொன்னேனபராபரமே. ௩௫௨

கற்குநிலைகற்றற கருவியவிழாதருளாய்
நிறகுநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே. (௩௫௩)

காச்சச்சுடாவிடும்பொற்கட்டிபோலினபலமாய்ப்
பேச்சற்றவரோ பிறவார்பராபரமே. (௩௫௪)

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பதைத்தொழிந்துதானோதா
னற்றிருப்பதென்றைக கமைப்பாயபராபரமே. ௩௫௫

உருவெளிநான்வாதவூ ருத்தராக்கல்லாலினமுன
குருவழிநின்றார்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே. ()

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சிவன்முத்தி
யாருகெடிரல்ல நெறியையாபராபரமே. (௩௫௭)

உலகநெறிபோற்சடல மோயவும்முத்தி
யிலகுமெனலபந்த வியலபோபராபரமே. (௩௫௮)

பரமாப்பரவெளியாப் பார்ப்பதலலானமற்றெவர்க்குந்
திரமேதுமிலலைநனறுத் தோந்தேனபராபரமே. ( )

தேடுவேனினனருளைத் தேடுமுனனேயெயதினட
மாடுவேனானந்த மாவேனபராபரமே, (௩௬௰)

உள்ளங்குழையவுடலகுழையவுளளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காணபேனபராபரமே (௩௬௧)

பட்டப்பகல்போலப் பாழத்தசிந்தைமாளிகையெலலாம
வெட்டவெளியாக விளங்குமபராபரமே. (௩௬௨)

பாாககினனுப்போறகிடந்த பாழ்ஞ்சிந்தை மாளிகையென்
யார்க்குசசரியிடலா னமயாபராபரமே. [னை

பாடுககோவணமினுககோ பத்திககோவணமர்தங்க
ணீட்டுகெலலாங்குறிகிநினறுய்பராபரமே. (௩௬௪)

முத்தாநதவித்தே முளைககுநிலமாயெழுநத
சித்தாந்தமாககச் சிறபபேபராபரமே. (௩௬௫)

உனனுவெளியா யுறங்காதபேருணாவா
யெனனுவிகுள்ளே யிருந்தாயபராபரமே. (௩௬௬)

தத்துவமெலலாமகனற தனமையாககுச்சினமயமா
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. (௩௬௭)

உளளகொதிப்பகல வுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணை வேண்டும்பராபரமே. (௩௬௮)

எனனைப்புரப்பதரு ளுனகடனுமென்கடனு
நினனிறபணியுறவே நிறகைபராபரமே (௱௬௬)

தானேயானனிலையைத் தநதவருளானநத
வானேமனுநீதவாழவேபராபரமே. (௱௭௰)

மணணுதிபூதமெலலாம வைத்திருநதநினனிறைவைக
கணணுரககணடு களித்தேனபராபரமே. (௱௭௧)

அறியாமையீதென றறிவித்தவனறேதான
பிறியாவருணிலையும பெறறேனபராபரமே. (௱௭௨)

நீதெனவுநானெனவுந தோநதுநானறோநதபடி
யேதுநடககவொட்டா தெனனேபராபரமே. (௱௭௩)

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவாககேமுத்தி கொடுப்பாயபராபரமே. ()

ஏறுகவலவினைநா னெனனுமலினபசுகம
பேறுமபடிககடிமை பெறறேனபராபமமே. (௱௭௫)

பெறறானுபூதி பேசாதமோனநிலை
கறறுருனைப்பிரியா கணடாயபராபரமே. (௱௭௬)

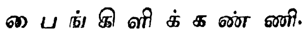
நீயேநானெனறு நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவ ருடநதாய்பராபரமே. (௱௭௭)

சஞசலமறறெல்லாநீ தானெனறுணாநதேனென
னஞசலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. (௱௭௮)

பூதமுதனுதவரை பொய்யெனறமெய்யசொல்லாய
காதலித்தவினபககடலேபராபரமே. (௱௭௯)

வாக்குமனமௌனமுறபட்டவார்த்தையல்லால்வெவ்வேறு
போககுடையவார்த்தை பொருநதேனபராபரமே. [ய்ப்
வனமைமயினறிவெல்லா மதித்துணாவாய்ககாகெடுவேன
றனமையொனறுநதோயாத் தடையோபராபரமே. ( )
பத்தாசித்தாவாழிபரி பக்குவர்கள்வாழிசெஙகோல்
வைத்தவாகள்வாழிகுருவாழிபராபரமே (௩௮௨)
கல்லாதேனுளறு கற்றுணாநதமெய்யடியாா
சொல்லாலேநினைந்துத் தொடாநதேனபராபரமே. ( )
சொல்லிறப்பசாறகுருவாய்த் தோனறிச்சுகங்கொடுத்த
கல்லுளாக்கேகொத்தடிமை நானகாண்பராபரமே. ( )
முத்திககுவித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்திக்கவிளைநததேனேபராபரமே (௩௮௫)
நித்திரையுமபாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீ சொலலாய்பராபரமே. (௩௮௬)
மண்ணுமறிகடலு மற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருககவுநான கணடேனபராபரமே. (௩௮௭)
பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயெனறனைநீ
யாட்டுகினறதேதோ வறிபேனபராபரமே (௩௮௮)
பொய்யுணர்வாயிநதப் புழுக்கூட்டைக்காத்திருநதே
னுய்யுமவகையு முளதோபராபரமே. (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது; ஆக்கூ௩௨௰௬.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரமானசோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. க

அகமேவுமண்ணுலகமென்ன னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. உ

ஆவிக்குள்ளாவியெனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. ௩

ஆருமறியாமலென்னை யேகாந்தமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே. ௪

ஆறுனக்கண்ணீர்க்கென்ன னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதற்கென்னே குதலைமொழிப்பைங்கிளியே. ௫

இன்பருள்வாடைப்புழுக் கேறுமோகக்கணலச்சுத்த
வம்பராமாடை யளிப்பானோ பைங்கிளியே. ௬

உன்னுமலொன்றிரண்டென் றோராமல்வீட்டுநெறி
சொன்னவரவுமவகைச் சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. ௭

ஊனுமிலார்பேருமிலா ருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னை யறிவாரோ பைங்கிளியே. ௮

ஊனைப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனார்
சினைப்பார்த்தார்க் கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே. ௯

என்றுவிடியுமிறைவரவோ வென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே. ௰

ஏந்தமடலூடு வெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே. ௧௩
கண்ணாறுங்கண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோ பைங்கிளியே ()
எட்டாமலாரூடே னையபெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. ௧௫
கல்லேனமலரேன் கனிந்தவன்பேர்பூசையென்ற
நல்லோர்போலல்லாவென்னையு நாடுவரோ பைங்கிளியே. ()
கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரோனவே
விண்டபெருமானையு நான் மேவுவனோ பைங்கிளியே. ()
காணாதகாட்சி கருத்துவந்து காணாமல
வீணாகநிந்து மெலிவேனோ பைங்கிளியே. ௧௬
காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோ பைங்கிளியே. ௧௭
காதலாலவாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவா
போதரவாயின்பம புசிப்பேனோ பைங்கிளியே. ௧௮
கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே ()
கிட்டுராயநெஞ்சேற் கிளாவார்த்தபூவிலென்று
னெட்டூராரா நேசிமனோ டங்கிளியே. ௨௦
கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையிறைவன்கலலை
யாறும்படிக்குமணை வாரோ பைங்கிளியே. ௨௧

சின்னஞ்சிறியேனைச் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளியே உஉ

சிந்தைமருளைத் தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. உ௩

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலும்பணிவேனோ பைங்கிளியே உ௪

நற்போதத்தாலே தலைகீழதாக்கவைய
னற்போதவின்புவர நாள்செல்லுமோ பைங்கிளியே. உ௫

தன்னையறியுந் தருணந்தனிற்றலைவ
னென்னையணையாதவண்ணம் பெங்கொளித்தான பைங்கிளி

தாங்கரியன்மையெல்லாந் தந்தென்னைவிட்டினனருளாய
பாங்கியைச்சோதாரிறைக்குப் பண்போசொல்பைங்கி

தாவிபதோராமாக்கட்டமாந்தன்னைவிட்டோயண்ணலிடத்
தோவியப்போலிருக்கிலென்னை யுள்குவரோ பைங்கிளியே

தீராக்கருவழக்கைத் தீர்வையிட்டுங்கொன்னையினிப
பாரோருத்தாண்டானைப் பற்றுவேனோ பைங்கிளியே. உ௬

தூங்கவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே.

தொல்லைக்கலைத் தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமய மெய்துவனோ பைங்கிளியே. (

நன்னெஞ்சத்தன்பொல்லாநாதனார்சசோதிடணைந்தா
வுன்னெஞ்சத்தாலேநானவாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே(;

ஞானேகருதின்வா நாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றூனேயன்னவரவர் தன்மையெனறேனபங்கிளியே ௯௩

நீர்க்குமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனேபைங்கிளியே. ௯௪

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வரா நினைக்கினவேறென்றனையார்
வஞ்சகத்தாரல்லரவர் மார்க்கமெனறேனைபங்கிளியே

பனமுத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனேபைங்கிளியே. ௯௬

பச்சைகண்டகாட்டிற் பறக்குமன்னப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லாமனைத்தற் கியம்பிலாபைங்கிளியே. ௯௭

பாசபந்தஞ்செய்தனுபம் பாராபலெம்பிறைறவ
ராசைதந்தனுபமதற் காற்றேனைபங்கிளியே. ௯௮

பாராசையற்றிறையைப் பற்றறநானைபற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம் புகனுவாபைங்கிளியே. ௯௯

பேதைப்பருவத்தே பின்றொடார்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வாரோபைங்கிளியே()

பைம்பயிராநாடுமனபோற் பார்த்தபைங்கொடிசேர்
செம்பயிராநாடித் திகைத்தேனைபங்கிளியே. ௱௧

பொய்க்கூடுகொண்டுபுலப்புவனேனெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்று விள்ம்பிலாபைங்கிளியே ௱௨

பொய்ப்பணிவேண்டேனெம்பொருட்டுபுத்தியண்ணைமெல்
மெய்ப்பணிபுந்திக்கொருகான்மேவுவனேபங்[கிளிய

மன்னுறங்குமின்னுறங்குமற்றுள்ளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனென்மின்றவாகாதல்மானபைங்கிளியே ௪௫
ஓட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலென்னைவிட்டவனேபைங்கிளியே
மாலைவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவாபனனெறிபாய
பாலைவனத்தில்விட்டபாவமென்னேபைங்கிளியே. ௪௬
மெய்யினேய்மாறறவுழ்ந்த மொத்தவுண்டமணைறந்த
மையனேபகீரகமருந்துமுண்டோபைங்கிளியே. ௪௭
மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றுயவீணசிறையரலைவலுறாய
பாவிபஞ்சவண்ணம் பகாதவர்பைங்கிளியே. ௪௮
வாய்திறவாவண்ணமென்னை வைத்தாண்டாகனெறுய
நீதிறவாசசொல்லி விசமாங்காண்பைங்கிளியே. ௪௯
வாட்டப்பட்ட மவுனவினைப்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக்காணேபேனோபைங்கிளியே. ௫௰
வாராவரவாக வந்தருள்செய்தோனருக்கென
பேராசையெலாம்போய்ப்பேசிவாபைங்கிளியே. ௫௧
விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேப்பங்காயாகவென்பாற்
பண்ணியதெய்மண்ணெனமயல பார்த்தாயோபைங்கிளி.
விண்ணுள்வளியடங்கி வேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுண்டாங்கிடவுங் காண்பேனோபைங்கிளியே. ௫௨
விண்ணோர்நிலவுதவழ் மேடையிலெல்லாருமுற [பே
மண்ணுள்விட்டிடலென்னை வைத்ததென்னோபைங்கிளி

உள்ளத்தினுள்ளேயொளித்திருந்தேனகள்ளமெலலாம
வெள்ள நிந்தாலெனக்குவாராமுண்டோபைங்கிளியே.()

ஆகத்தைநீக்குமுனனே யாவித்துணைவனானான
மோகத்தினவண்ணைத் தாருவனோபைங்கிளியே. ருக

தானோ பரவந்தலைப்பட்டினனானான
வானவ நம வந்வாரோபைங்கிளியே. ருஎ

கள்ளத்தலைவரவா கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்தவுபாயமெனனோபைங்கிளியே. ருஅ

பைங்கிளிக்கண்ணி - முற்றுப்பெற்றது ஆ-கூ-அஉ.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமனமுடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான காணுநாளெந்நாளோ. க

பொன்னுருபனம் ணிப் பூவைவிழிவணடுசுற்று
மென்னுரமுதினல ரிச்சிப்பதெந்நாளோ. உ

நீக்கமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கநினைக்கிந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. ௩

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் காப்பூரவிசுந்
திருமுகமேநோக்கித்திருக்கறுப்பதெந்நாளோ. ௪

வெருசேலெனும்விழியார்வேட்கைநூக்கஞ்சினனா
யருசேலெனுங்கைக்கபயமெனபதெந்நாளோ. ரு

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபராநிருத்தனை மேவுநாளெந்நாளோ. ௬

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றுளை யாங்காண்பதெந்நாளோ. ௭

ஆதியந்தங்காட்டாத கண்டிதமாய்நின்றுணர்த்தும்
போதவடிவானடியைப்போற்றுநாளெந்நாளோ. ௮

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத்தந்தையெனுந்
துங்கவெண்கோட்டானைப்பதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ

அறுமுகங்காட்டாமலாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. ()

தந்தையிருந்தாடுளித்துத் தம்பிரானருட்சேர்ந்த
வெந்தையிருந்தாளிணை நற்கேபினைப்பெறுவதெந்நாளோ. ௰௧

குருமரபின் வணக்கம்.

துய்யகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
வையமெனக்கில்லையுரை யாரிணைவதெந்நாளோ. ௧

சிரத்தையிறுசெட்டாத சிகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கமலமுற்றாய நாடணைவதெந்நாளோ. ௨

எந்தசனற்குமாரன்றிருவடியையாட்கொள்வான
வந்ததவத்தினனை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. ௩

பொய்கண்டாற்காணைப் புனிதமெனுமாத்துவித
மெய்கண்டநாதனருள் மேவுநாளெந்நாளோ. ௪

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பாரவிருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தாபொன்னடியைத் தீன்பணிவதெந்நாளோ. ()

சிற்றம்பலமன்றுஞ் சின்மயராந் தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடி முதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ ௬
குறைவிலருண ஞானமுதல் கொற்றங்குடி யடிக
ணறைமலர்த்தாட் கன்புபெற்று நாமிருப்ப தெந்நாளோ.
நாலவர்கள் போகாமற் றன்னை நிலைகாட்டி யெமை
யாளவந்த கோலங்கட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ ௮
என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக் குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. ௯
ஆறொன்றை நாடினதற் காறுமுண்டா மென்றேமக
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ. ௰
கிலாமணின்றருளே சேரோபாரென்றவொரு
சொல்லானமவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ. ௰௧
வைதிகமாஞ் சைவமவுனி மவுனத்தளித்த
மெய்திகழு நெறியென்னல்லல் விடியுநாளெந்நாளோ. ௰௨
வர்கருமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளே
தாகவுமென்னல்லலெல்லாந் தட்டழிவதெந்நாளோ.

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந் தீர்த்துலகாள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ ௧
ஏரின்சிவபோக மிங்கிவற்கே யென்னவுழ
வாரங்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்பதெந்நாளோ
பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற் றூதனுப்பு
வித்தத் தமிழ்ச் சமர்த்தர் மெய்ப்புகழ்வதெந்நாளோ. ௩

போதவூர்நாடறியப் புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. ௪
ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ. ௫
கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. ௬
சக்கரவர்த்தி தவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ ௭
கந்தரனுபூதிபெற்றுக் கந்தரனுபூதிசொன்ன
எந்தையருணடி யிருக்குநாளெந்நாளோ. ௮
எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ. ௯

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமூத்திரஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புக்குழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமெனபதெந்நாளோ
நீர்க்குமிழிபூணமைத்து நின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதனமேற் பற்றறுவதெந்நாளோ ௨
காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாள் கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயெனபதெந்நாளோ. ௩
செங்கிருமியாதி செனித்தசெனமபூமியினை
யிங்கெனுடலென்னு மிழிவொழிவதெந்நாளோ. ௪
தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய் வாழ்நாட்டைப்
பித்தரென்னும் பிதற்றொழிவதெந்நாளோ. ௫

ஊனொன்றிநாத னுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
றானென்றபாவிதனை நாணுநாளெந்நாளோ. ௬
வேலையிலாவேதன் விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௭
ஆழ்ந்துவினைக்கி னரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேர்ஞான மதிக்குநாளெந்நாளோ. ௮
மும்மலச்சேறுன மூழ்குகும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து னிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. ௯
நாற்றமிக்ககாட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையெனப்பதெந்நாளோ. ௰
உருவிருப்பவுள்ளே தானூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக் கண்டஞ்சு நாளெந்நாளோ.

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லா மிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ. ௧
திண்ணியநெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிற
கண்ணிவைப்போமாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ. ௨
கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாறாபொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ.
காமனைவாவென்றிருண்ட கண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. ௪
கண்களில்வெண்பூளை காப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. ௫

விங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையாமேல்வீழ்ந்து
தூங்குமாதன்சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. ௬
கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமினமாறுமய
வைச்செருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௭
பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பியாபாழானமய
லைச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ. ௮
உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தா தலைமறப்பதெந்நாளோ. ௯
தட்டுவைத்தசேலை கொய்சகத்திரசிதைவெல்லாங
கட்டிவைக்குமாயனினைா கட்டழிவதெந்நாளோ. ௰
ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. ௰௧
தூயபணித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேறறு
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. ௰௨
ஏழைக்குறும்புசெயு மோகிலைழயாமோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. ௰௩
விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமதுமொண்டுதருந்
தொண்டியர்கள்கட் கடையிற் சுற்றொழிவதெந்நாளோ.
மெய்யிற்சிவம்பிறக்க மேவுமின்பமபோனமாதர்
பொய்யிலின்பினறென்று பொருந்துநாளெந்நாளோ.

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்ததோஷமற
வைம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. ௧

சத்தமுதலாம்புலனிற் சஞ்சரித்துக் கள்வரெனும்
பித்தாதியந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. ௨

நாளும் பொறிவழியை நாடாதவண்ணமெமை
யாளும் பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ ௩

வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பரால்வினைகாலம்
போக்காட்டலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ ௪

மனமானவானாக மைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ. ௫

வேட்டப்புலப்புலையா மேவாதவண்ணமனக்
காட்டத்திருத்திக் களைகாண்பதெந்நாளோ ௬

உந்துபிறப்பிறப்பை யுறாவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க மனமிறப்பதெந்நாளோ ௭

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ. ௮

ஆங்காரமென்னு முதுயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. ௯

சித்தமெனும்பௌவத் திரைக்கடலில் வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. ௰

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரயோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ ௰௧

சுத்தவித்தையே முதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள் சாருநாளெந்நாளோ. ௰௨

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனனெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. ௰௩
அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாழவாழாவண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக் கூடொழிவதெந்நாளோ.
ஆனபுறக்கருவி யாறுபத்துமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புனரூழைப்பதெந்நாளோ ௰௫
அந்தகனுந்திகைக்கு மிருளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. ௰௬
புன்மலத்தைச்சோர்ந்துமலைபோதம்பொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமலை நீங்குநாளெந்நாளோ. ௰௭
கண்டுகண்டுந்தேறுக் கலக்கமெல்லாந்தீரவண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. ௰௮
பைங்கூழ்வினைதான படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. ௰௯
குறித்தவிதமாகியாற் கூடும்வினையெல்லாம்
வறுத்தவித்தாம்வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ.
சஞ்சிதமேயாதி சரக்கானமுச்சேறும்
வெந்தபொரியாகவருண்மேவுநாளெந்நாளோ. ௨௧
தேகமுதலனைத்துந் திரணமென்றுபற்றிலகு
மோகமிகுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ ௨௨
சத்தமுதலானவைத் திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுவதெந்நாளோ ௨௩

எம்மைவினையையிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ உச
சித்திரையாய்வந்து வினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சாதத்தறிவ தெந்நாளோ உரு
சன்னலபின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ உசு
மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ உஎ

தன்னுண்மை,

உடம்பறியுமென்னுமந்த வூழெல்லாந்தீரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ க
செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ உ
தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தானசுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ௩
பஞ்சப்பொறியையுயி ரொன்றுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெமமைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ ச
அந்தக்கரணமுயி ராமெனறவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத்தோந்தறிவதெந்நாளோ ரு
முக்குணத்தைச்சீவனெனனு மூடத்தைவிட்டருளா
லக்கணமே யெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ சு
கலையுயிரொன்னும் கலாதிகள்சொற்கேளாமற்
சிலமூடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ எ

வான்கெடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நானகெடுத்துத்தேடாம னகறிவதெந்நாளோ ௪

அருளியல் ௫.

ஈனாநதருநா டிதுநமக்குவேண்டா மென்
றானநதநாட்டி லவதரிபபதெந்நாளோ க

பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்ககாட்சியாம்புவன மேவுநாளெந்நாளோ உ

ஆதியநதங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைநத
நீதிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ ந

எட்டுத்திசைசக்கீழ்மே லெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவிண்ணூற்றின மெய்தோய்வதெந்நாளோ.

சூதானமெனறு சுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெறுமை மேவுநாளெந்நாளோ ரு

வெநதுவெடிக்கினறசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகினற மழைகாண்பதெந்நாளோ சு

சூரியாகள்சந்திரர்க டோன்றூச்சொயஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற்பொருநதுநாளெந்நாளோ எ

கன்றுமனவெப்பக் கலக்கமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வநதுவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ அ

கட்டுமனசெங்கோல் கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ க

சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
ஞாலக்கமண்டபத்து ளோரநாளெந்நாளோ. ய

விண்ணவன்றானென்னும் விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணளிர்நதித் தளாவொழிவதெந்நாளோ ௰௧
வெய்யபுலியாரபாரத்து விழித்திருந்தவல்லறத்
துய்யவநளிற றுயிலுநாளெந்நாளோ ௰௨
வெய்யபிறவிவெயில வெப்பபொலாமவிட்டகல
ஐயனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ ௰௩
வாதைப்பிறவி வலைகடலைநீந்தவையன
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ ௰௪
ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யிமைமையிலே காணவெளி
ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நானபெறுவதெந்நாளோ ௰௫
எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடிவைப்
புல்லாமறபுல்லிப புணருநாளெந்நாளோ ௰௬
சடத்துளுயிரபோலெமக்குத் தானுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந்நாளோ ௰௭
எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ ௰௮

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கினைபின்னே போய்க்காண்பாரபோனமெய்ஞ்
மெய்விளக்கினைபின்னேபோயமெய்காணபதெந [ஞான
கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக் கன்புறுவதெந்நாளோ உ
ஆணவத்தைநீக்கி யறிவூடேயுவகையாக்
காணவத்தைக்கப்பாலே காணுநாளெந்நாளோ ௩

நி௰கபயிரியா நினைக்கமறகக்கூடாப்
பேர்க்குருவாவறற பொருளினைவந்தெந்நாளோ ௪
அண்டருக்குமெய்யப்பிலவைப்பர் மாரமுதையெனைக்த்
கண்டுகொண்டுநின்றுகளிக்குநாளெந்நாளோ. ௫ [திற
காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக்கண்டுபர
வெட்டவெளிபமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. ௬
காருணைதன்னை மேழுமியேயெவ்வுயிர்க்கு
தாயுமானவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ ௭
சிராலகார நந்து திருவருளாயிற்பவாபால
வாதுபேசுருமெளனப்பையதான வாழ்விப்பதெந்நாளோ.
எள்ளுக்குள்ளெண்ணெயபோலெங்குமுவியாபகமா
யுளவாமெய்நிறையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. ௯
அருவுருவமெல்லா நீங்கனறதுவாயான
பெருமானாகத்துவந்து புல்லப்படுவதெந்நாளோ. ௰
ஆனாருந்தோற்ற வகணடிதாகாரபரி
பூரணமாம்வெதாணைப்ப பொருந்துநாளெந்நாளோ ௰௧
சத்தெதாடுசித்தாகித் துயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவைகண்டசிவாந் தோன்றுநாளெந்நாளோ ௰௨
எங்கெங்கும்பார்த்தாலுமின்புருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ ௰௩
அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதிக
கடுவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ ௰௪
ஒன்றாயினைப்பங்காட்ட வளர்திருவைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ ௰௫

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளேபொருளா வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ ௰௬
எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ ௰௭
பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ.
நினைப்புமறப்புமற நின்பரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. ௰௮

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சிழுச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீங்காநிலைகாணு மனிற்குநாளெந்நாளோ. க
சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. உ
சிற்றின்பமுமூழ் சிதையவனந்தங்கடல்போன
முற்றின்பவெள்ளமொன்றி லாடுநாளெந்நாளோ ங
எல்லையிலாப்பேரின்பமா யெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லறியாவூமர்கள்போற் சொல்லுநாளெந்நாளோ.
அண்டாண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ. ௫
ஆதியந்தமில்லாத வாதியநாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடே துளையுநாளெந்நாளோ ௬
சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டகம்பரன
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. ௭

தற்பரத்தி னுள்ளேயுஞ் சாலோக மாதியெனும்
பொற்பறிந்தா னந்தம் பொருந்துநா ளெந்நாளோ ௮

உள்ளத்தி னுள்ளேதா னூறுஞ்சி வானந்த
வெள்ளத்து ளாழ்ந்து விடாய்தீர்வ தெந்நாளோ. ௯

கன்னலுடன் முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ் சீனியுமாய்
மன்னுமின்ப வாரமுதை வாய்மடுப்ப தெந்நாளோ ௰

மண்ணோடு முழன்ற மயக்கமெல்லாந் தீர்ந்திடவும்
விண்ணோடெழுந்தசுக மேவுநா ளெந்நாளோ ௰௧

ஊனற சலம்போன்ற கட்டுழலைப் பொய்தீர
வானமுதலாவி மருவுநா ளெந்நாளோ ௰௨

தீங்கரும்பென் றாலினியா தின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறுமப் பேரின்பம் படைக்குநா ளெந்நாளோ. ௰௩

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய் யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவ தெந்நாளோ ௰௪

அன்புநிலைமை.

தக்கரவி கண்ட சரோருகம்போ லென்னிதய
மிக்கவருள் கண்டு விகசிப்ப தெந்நாளோ ௧

வானமுகில் கண்ட மயூரபக்ஷிபோ லவையன்
ஞானநடங் கண்டு நடிக்குநா ளெந்நாளோ. ௨

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷிபோ லறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையா மவாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ ௩

குத்திரமெய்ப் புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொன்றுட்டு
சித்தனையென் கண்ணாற் றெரிசிப்ப தெந்நாளோ. ௫

அந்தரத்தேநின்றுமானந்தக்கூத்தனுக்கென
சிந்தைதிறந்துகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ ௫
கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதலகாரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ ௬
விண்ணுறாகார்ணைவிடலாபரஞ்சோதி
யண்ணாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ ௭
ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோன்னபணியா
மார்தேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ ௮
பண்டுங்காணேனுனை பழம்பொருளேயின்றுனைக
கண்டுங்காணேனென்னவுங் கருவிப்பதெந்நாளோ ௯
பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாந்தீரவினப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ ௰
கடலின்மடைகண்டதுபோற கண்ணீராருக
வுடலவெந்துப பிழாச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ ௰௧
பலந்தேன்முகஞ்சருகாயப் போனேனிறகாண
வலந்தேனென்றுந்தியமூங்குநாளெந்நாளோ ௰௨
புண்ணீரையுடையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ ௰௩
பேற்றேனென்றாலுமென்னைப்புறத்திசெய்யுமவேதனை
ஆற்றேனாற்றேனென் றரற்றுநாளெந்நாளோ [க ௰௪
பொய்முட்டங்கும்பூமிசில்போட்டலறப்புங்கமலன்
கைமுட்டங்கானசெனனக் கட்டறுவதெந்நாளோ ௰௫
கறகுணத்தைப்போன்று வஞ்சககாரர்களைக்கோவாம
னறநூத்தாளைக்கோத்துநின்றிரிவதெந்நாளோ ௰௬

துட்டனேமாமாயைச் சுழனிக்கியுநதரமே
விட்டனேயோவெனறு வியக்குநாளெந்நாளோ.　　மஎ

அ ன ப ர் நெ றி.

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றா தெளிவறிவதெந்நாளோ.　　க
மூச்சற்றுச்சிந்த முயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப்
பேச்சற்றோர பெறறுவொனறைப் பெற்றிடு நாளெந்நா
கோட்டாலையான குணபிற டிதநீர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ.　　ந
கெடுத்தேபசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த
மடுத்தோரடுத்தபொருட் காரவம்வைப்பதெந்நாளோ.
கற்கண்டாளோடுநிறை காக்கைபோற்பொய்மமாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பாதோய்வறிவதெந்நாளோ. ()
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெலலாமோடவிட்ட
சித்தரொனறுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ.　　சு
குற்றச்சமயக் குறும்பபடாநதுதற்போத
மற்றவாகட்கற்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. எ
தாக்கமிட்டுபாழாஞ சமயக்குதாக்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ.　　அ
வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககாலாந்தவரை
யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ.
கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மயமென்றறிந்து
கொண்டநெஞ்சர்நேயனெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நா

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. ௰௧
எவ்வுயிருந்தன்னுயிர்போ லெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. ௰௨

அறிஞருரை.

இருவினையுந்தீயாகி யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக்கண்டணைந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ. ௧
அற்றவர்கட்கற்றசிவ ஞானமென்றவத்துவித
முற்றுமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ. ௨
தானென்னென்றுணைபடைத்தா னென்றதகவுரையை
நானென்னுமென்னைப்பெற்று நாடுணர்வதெந்நாளோ. ௩
என்னுடையதோழனுமா மென்றதிருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுநிலை நாடுசெய்வதெந்நாளோ. ௪
ஆருடனேசேருமறி வென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்குடனே சேருநாளெந்நாளோ. ௫
உன்னிலுன்னுமென்ற வுறுமொழியாலென்னிதயக்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ. ௬
நினைப்பறவேதானினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாம்பொருளி லடருநாளெந்நாளோ. ௭
சென்றுசென்றணுவாய்த்தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ. ௮
ஆதியந்தமில்லா வரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. ௯

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலை நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰
திரையற்றநீர்போற் றெளியவெனத்தோந்த
வுரைபற்றியுற்றவ கொடுக்குநாளெந்நாளோ. ௰௧
அறியாவறிவி லவிழ்ந்தேறவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. ௰௨
எனக்குணீயென்று மியற்கையாப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. ௰௩
அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்
றுறுதிசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ.()

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப் பரமனபாணின்றதிற
னெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ. ௧
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. ௨
சொல்லானமனத்தாற் றொடராசசம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய நிலைநிற்பதெந்நாளோ. ௩
செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கினறிடல்போ
லங்கணனார்தாளிலடங்குநாளெந்நாளோ. ௪
வானூடடங்குங் வளிபோலவின்புருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ. ௫
செப்பரியதன்கருணைச் சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பா யணையுநாளெந்நாளோ. ௬

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. ௭
தீதணையாக்காப்பூர தீபமெனஞானகண்ட
சோதியுடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ. ௮
ஆராருங்காணாத வற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீராநிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. ௯
எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவதெந்நாளோ. ௰
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புநுவை மேவுநாளெந்நாளோ ௰௧
துச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றன்னருளா
லுச்சிக்கதிரப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. ௰௨
இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. ௰௩
தானவனாந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்டமெங்கு
ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. ௰௪
ஒன்றிரண்டில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய்
நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. ௰௫
பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. ௰௬
சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்தெம்மானபேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. ௰௭
தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவா யெய்துநாளெந்நாளோ. ௰௮

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதநிலை
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. ௰௯

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த
வீண்பாவமபோயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. ௨௰

வாடாதேநாணுவாய் மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. ௨௧

ஆடலையேகாட்டியெம சாடலொழித்தாண்டான்பொற்
றாடலையேற்றுச்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ. ௨௨

மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனாதமருடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. ௨௩

அறியாதறிந்தெமையா ளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. ௨௪

ஓராமன்மந்திரமு முனனுமனமபரனைப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ. ௨௫

ஊனபற்றுமெனமேறு டுறவுபற்றும்பூரணனபால்
வானபற்றுங்கணபோன மருவுநாளெந்நாளோ. ௨௬

ஆண்டானமவுனி யளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. ௨௭

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. ௨௮

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறி நாமணைவதெந்நாளோ. ௧

ஞானநெறி தானே நழுவிடினு முப்பதத்து
ஈனமுறத் திலகுமென வெண்ணுவதெந்நாளோ. ௨
பனமாக்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொனமாக்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. ௩
அத்துவிதமென்றவ னலியசசொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. ௪
கேட்டன்முதனான்காலே சேடிலாநாபதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ ௫
என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமொன்றுசான்
சன்னதியாகக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. ௬
நாமபிரமமென்று நடுவேயொன்றுண்டாம்பா
றேம்பியெல்லாமொன்றுபத் திகழுநாளெந்நாளோ. ௭
பூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானென்பதெந்நாளோ. ௮
எவ்வடிவும்பூரணமா மெனத்தயுருவென்றிசைந்து
வவ்வடிவுகளுள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ ௯
சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. ௰
தாங்கியபார்விண்ணுறி தானேஞானக்கினியா
யோங்குமியோகவுணா வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. ௰௧
ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. ௰௨
அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளை
நெஞ்செழுத்தியொன்றுகி நிற்குநாளெந்நாளோ ௰௩

அவ்வுயிரபோலெவ்வுயிரு மானபிரானறன்னடிமை
யெவ்வுயிருமெனறுபணி யாஞசெய்வதெநநாளோ. ௰௩
தேசிகர்கோனுன திறனாமவுளிகநதமகத
வாசிகொடுகக மகிழுநாளெநநாளோ. ௰௫
குருலிஙகசஙகமாக கொணடதிருமேனி
யருணமயமெனறனபுற றருளபெறுவதெநநாளோ. ()

எநநாட்கண்ணி முற்றுப்பெற்றது. ஆ கூஙாமசு.

கா ண் பே னோ வெ ன் க ண் ணி.

சிநதிககுந்தோறுந தெவிட்டாமமுதேயென
புந்திககுணீதால பொருநதிடவுஙகாண்பேனோ (க)
கேவலத்திறனகிடநது கீழப்பட்டதினபவருட்
காவலனபாலொனறிக கலநதிடவஙகாண்பேனோ (உ)
துரியங்கடந்தவொனறே தூவெளியாயினற
பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காணபேனோ.()
மாசற்றவனபாநெஞ்சே மாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணியின றேசினையுஙகாண்பேனோ (௪)
மாயாவிகார மலமகலவெங்கைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெறவுஙகாண்பேனோ (ரு)
பொய்யுலகும்பொய்யுறவும பொயயுடலும்பொய்யென
மெய்யநினமெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பே[வே
லாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படலங
காலற்றுவீழவுமுக் கண்ணுடையாய்காண்பேனோ. (எ)

உள்ளும்புறம்பு மொருபடித்தாய்நின் றுசுகங்
கொள்ளுமபடிக்கினைறநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (அ)
காட்டுகினறமுகக்கட் க நப்பேகனியேயென
நாட்டமெலலாந்தீரவுன தாடலேயுங்காண்பேனோ. (௯)
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானினனிறைவி
னீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காணபேனோ. (௰)
மாதவூராளிதனை வானகருணையால்விழுங்கும்
போதவுரோநேறின பொன்னடியுங்காணபேனோ. (௰௧)
சாட்சையிலாப்பமபரம்போ லாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெங்தைசுத்த ஞானவெளிகாணபேனோ.௰௨)
மனறுடிமவாழ்வே மரகதஞ்சோமாணிககக்
குனறேநினறுட்கீழ்க குடிபெறவுங்காணபேனோ. (௰௩
பொய்யெனறறிந்து பெருமைப்போகவொட்டாதையவிங்
ஙவையங்கனமயக்க மாற்றிடவுங்காண்பேனோ [த
தாயினுநல்லதயாளுவே நினனேயுனனித்
தீயினமெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரககாண்பேனோ()
எனசெயினுமெனபெறினுமெனனிறைவாவேனழயனயா
னினசெயலெனறனனு நினைவுவரககாண்பேனோ. (௰௬)
எள்ளத்தனையுமிரககமிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெநதை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ. (௰௭)
வஞ்சகத்துககாகயமாம்வல்வினையேனுகெடுவே
னெஞ்சகத்திலையாநீ நோபெறவுங்காண்பேனோ. (௰அ)
தொலலைப்பிறவித் துயர்கெடமெநதைபிரான
மல்லற்கருணை வழங்கிடவுங்காண்பேனோ. (௰௯)

வாளாருங்கண்ணார் மயற்கடலிலாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தை யருள்செயவுங்காண்பேனோ. (௨௰)
பஞ்சாய்ப்பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீகூவியையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருள்செயவுங்காண்பேனோ. ()
ஆடுகறங்காகி யலமந்துழன்றுழனம்
வாடுமென்னையையாநீ வாவெனவுங்காண்பேனோ. (௨௨)
சிட்டாகவெளிய சிவனேயோதீவினையேன
மட்டற்றவாசை மயக்கறவுங்காண்பேனோ. (௨௩)
உண்ணின்றுணர்த்து மூலப்பிலாவொன்றேநின்
றண்ணென்றசாந்தவருள் சாந்திடவுங்காண்பேனோ ()
ஓடுங்கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வுதோன்றிநினைக
கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. (௨௫)
வாக்கானமனத்தான மதிப்பரியாயநின்னருளை
நோக்காமனோக்கிநிற்கு நுண்ணறிவுகாண்பேனோ. ()
இவ்வுடம்புநீங்குமுனே யெந்தாய்கேளினருளா
மவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்கக்காண்பேனோ (௨௭)
நித்தமாயொன்றாய் நிரஞ்சனமாய்நிர்க்குணமாஞ்
சுத்தவெளிநீவெளிவாய்த் தோன்றிடவுங்காண்பேனோ.
கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயெனக்கண்ணே யென
னுண்ணுறைந்தமாயை யொழிந்திடவுங் காண்பேனோ.
அத்தாவிமலா வருளாளாவாவந்த
சித்தாவெனக்குனருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ. ()
வீணேபிறந்திறந்து வேசற்றேனையையறக்
கோணேனிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனோ. (௩௧)

சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னேநான்சகச
நிட்டையைப்பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்பேனோ.()
எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான றுருத்திரங்கக்காண்பேனோ.௩௩
அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக்
கண்டவர்கள்கண்ட திருக் காட்சியையுங்காண்பேனோ.
ஊனிருந்தகாய முடனிருப்பவெந்தைமினபால்
வானிருந்ததென்னைவந்நாள் வந்திருக்கக்காண்பேனோ. ()
நினையத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியே
னினைவிற்பாய்பொருணீ ரோபெறவுங்காண்பேனோ ()
துன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ் சூறைபிடவையாலே
யின்பவெள்ளமவந்திங் கெதிர்ப்படவுங்காண்பேனோ ()

ஆகாதோ வென் கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நினனின்பம வழங்கினலாகாதோ (௧)
என்னையறிய வெனக்கறிவாய்நின்றருணின
றன்னையறிந்தின்பநலஞ் சாரவைத்தாலாகாதோ. (௨)
பொய்ம்மயமேயான புரைதீரவெந்தையின்ப
மெய்ம்மயம்வந்தென்னை விழுங்கவைத்தாலாகாதோ.()
மட்டிலாச்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயஞ்
சிட்டர்போல்யானருந்தித் தேக்கவைத்தாலாகாதோ(௪
அத்தாநின்பொற்று ளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாகவின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. (௫)

மெல்லியிலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்த நலமிசசித்தாலாகாதோ (௬)
சுட்டழகாயெணுைமானரு சூறையிட்டானந்தமயக்
கட்டழகாநின்னைக் கலகக்வைத்தாலாகாதோ. (௭)
சோதியேநதாச் சுவடிவே தூவெளியே
யாதியேநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ (அ)
நேசனுசிறிதுமிலேனினமலனேநின்னடிக்கே
வாசனுசெயவிரங்கி வாவெனறாலாகாதோ. (௯)
என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலேயாவே
நின்னறிவுணினனுடனயா னிற்கவைத்தாலாகாதோ. ()
ஆதிப்பிரானேயென னல்லலிருளகலச்
சோதிப்ரகாசமயந் தோனறுவித்தாலாகாதோ. (௰௧)
ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலேயாநின
னேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினாலாகாதோ. (௰௨)
பாசநிகளங்களெல்லாம் பஞசாகச்செனுசெவே
யீசவெனைவாவென றிரங்கினாலாகாதோ (௰௩)
ஓயாவுள்ளனபா யுருகிவாய்விட்டிரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தாலாகாதோ.(௰௪)
ஆதியாம்வாழ்வா யகண்டிதமாயநிறைபரஞ
சோதிநீயெனனைத் தொழும்பனெனறாலாகாதோ (௰௫)
விண்ணூர்க்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணாநினனிறைநகைக காணவைத்தாலாகாதோ. ()
சோாமற்சேர்ந்துநின்றி சின்மயனேநின்மயத்தைப்
பாசாமற்பாரொனநீபக்ஷம்வைத்தாலாகாதோ. (௰௭)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையா வுருகவைத்தாலாகாதோ. (௰அ)
மூலவிருள்காலவாறக மூதறிவுதோனறவருட்
கோலம்வெளியாகவெனதை கூடுவித்தாலாகாதோ. ()
சாறறறியவினபவெள்ளந் தாகமுறதினிமூளைகளி
லூற்றமுறமெனனவதி லுண்மைம சொனனாலாகாதோ.
கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையனினறருட்கீழேயடிமையடமினறலாகாதோ. (உக)

இல்லையோவெனகண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீககவொரு ஞானவிளககில்லையோ (க)
பணியற்றுநினற பதைப்பறவெனகண்ணுண்
மணியொத்தசோதியினப வாரியெனககில்லையோ. (உ)
எம்மாலறிவதற வொமபெருமானயாதுமினறிச்
சும்மாவிருககவொரு சூத்திரநதானில்லையோ. (ங)
நாய்க்குங்கடையானே னுதானினபமயம்
வாய்க்கும்படியினியோர மநதிரந்தானில்லையோ. (௪)
ஊனாகநிற்கு முணர்வைமறநதையாநீ
தானாகநிற்கவொரு தநதிரந்தானில்லையோ. (ரு)
அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான
புல்லும்படியெனக்கோர போதனைதானில்லையோ. (சு)

வேண்டாவோவெனகண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின்காட்சியென்றேகைவித்துப்[போ
பண்டு மின்றுமினற வெனனைப் பார்த்திரங்கவேண்டா

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. உ
தன்னையறியத் தனியறிவாயின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ. ௩
அள்ளக்குறையா வகண்டாகாரானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. ௪
அண்டனேயண்ட ரமுதேயெனதுருயிரே
தொண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ ௫
பாராதேநின்று பந்தயாதேசுடமாதான
வாராயெனவும் வழிகாட்டவேண்டாவோ. ௬

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தபோனம்படைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயி
கண்ணிறைந்தசோதியைநான்காணவாநல்லறிவே [ராய்க்
சித்தானநாமென சடத்தைநாமென்னவெனவுரு
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. உ
அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனைப்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துளவண்டாய்ப் பயன்பெறவாநல்லறிவே ௩
கான்றசோறெனவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றோன்றவாநல்லறிவே. ௪

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னரசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே. க
பண்டொருகானின்பாற்பழக்க முண்டோவெந்தைநினை
கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கருதியதே. [க்

கண்டனவேகாணுமனறிக் காணுவோகாணுமென்
கொணடறிவேனொநதைநினைக் கூடுங்குறிபபினையே ௩
கல்லாலடியிலவளா கற்பகமே யென்னளவோ
பொல்லாவினைககுப்பொருத்தநதானசொல்லாயே. ௪
தப்பிதமொ னறினறியது தானுகநிற்கவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென்ன செனனியதுதொட்டனையே. ௫
மாசானநெஞசனிவன வஞசனெனனறோவாய்திறநது
பேசாமௌனம் பெருமானபடைத்ததுவே
கறபதெலலாங்கற்றேமுக் கணணுடையாய்நினபணியா
நிறபதுகறறனறோ நிருவிகறபமாவதுவே [ய
முனனாளில்கனம முயனறனிவனெனறோ
வெனனாளிலெநதா யிரஙகாதிருநததுவே. ௮
நெஞ்சகமேவேறாகி நினைககூடவெணணுகினற
வஞசகனுககினபமெநதாய் வாயககுமாறெவ்வாறே ௯
பள்ளநகடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளுபபரநதா லுடையாயெனசெய்வேனே. ௰
முனனினைககப்பினமறைககு மூடவிருளாகெடுவே
னெனனினைக்கவெனமறக்க வெநதைபெருமானே. ௰௧
வல்லாளாமோனுநின் வானகருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனு னெவ்வண்ணமுயயவேனே. ௰௨
வாக்குமனமு மௌனமுறவெநதைநினை
நோககுமௌனமிநத நூலறிவிலுணடாமோ ௰௩
ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமெஙகுநதானேயாய்
நின்றுனையாவெனனீ நீஙகறகெளிதாமோ. ௰௪

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்தினபங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ. ௰௫
எத்தனையோநினவிளையாட் டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமெனறு லறியுந்தரமாமோ ௰௬
தேடுவாரதேடுஞ் சிவனேயோநினதிருத்தாள்
கூடுவானபட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ. ௰௭
பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவலத்தி
லுற்றுவிடுநெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியோ. ()
ஒப்பிலாவொனறேநினனுண்மையொனறுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற்புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ
காலாலவழிதடவுங காலத்தேகண்முளைத்தாற்
போலேயெனதறிவிற் போந்தறிவாய்நில்லாயோ. உ௰
தனைரசுநாடாளு சடசாலபூமிமிசை
யெனைரசேயெனனை யிறையாகநாட்டினையோ. உக
இங்களமுதாநின றிருவாக்கைவிட்டரசே
பொஙகுவிடமனைய பொய்ந்நூல்புலம்புவனே. உஉ
உனைவுனனவென்னையெடுத்துள்விழுங்குநினனிறைவை
யினனமினனங்காணுமெலந்தாய்சுழல்வேனே உங
ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றூராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னே. உச

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையா வைத்தானந்த
நிலை தானேநிருவிகற்ப நிலையுமாகி

யென்றுமழியாதவின்ப வெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்திழுக்குமந்தோ ()

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ் சிவாகமாதி
யிதயமுமங்கைக்காட்டெனவே யிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட் கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ள மூலவாநிற்கும். ௪

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைக்காட்டுங் கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டை கூடவன்றோ. ௫

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்கள் - தேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவழகனே ௧

அத்தனென்றநின்னையே - பத்திசெய்துபனுவலாற்
பித்தனின்றுபேசவே - வைத்ததென்னவாரமே ௨

சிந்தையன்புசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே - தந்திரங்குதாணுவே ௩

அண்டரண்டமியாவுநீ - கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே
அன்னைபோலவருண்மிகுத்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே.()

பாடுகின்றபனுவல் முற்றுப்பெற்றது. ஆ-க சா௨௰.

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கரசங்கர சம்பு-சிவ-சங்கரசங்கரசங்கர சம்பு.

ஆதியநாதியுமாகி-எனக்கானந்தமாயறிவாய் நின்றநிலைக்குரு- சோதிமௌனியாத்தோன்றி - அவனசொல்லாதவார்த்தையைச சொன்னாண்டிதோழி—சஙகர (க)

சொன்னசொல்லேதென்று சொல்வேன - எனனைச்சூதாய்த்தனிககவே சுமமாவிருத்தி- முன்னிலையேதுமிலலாதே-சுகமுற்றச் செயதே யென்னைப் பற்றிகொண்டாண்டி—சஙகர (உ)

பற்றியபறறறவுள்ளே - தன்னைப் பற்றச்சொன்னான பற்றிப் பார்ததவிடத்தே- பெற்றதையேதெனறுசொல்வேன-சறறுமபேசாதகாரியம் பேசினனேதோழி—சங()

பேசாவிடு மைகள பேசிச்-சுற்றப்பேயஙகமாகிப்பிதறித்திரிநதேன, ஆசாபிசாசைத்துரத்தி-ஐயனடியிணைகீழே யடககிககொணடாண்டி—சங்கர (ச)

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவனாகியபேனியிலனைபவளர்த்தேன- மடக்கிககொண்டானென்னைத்தனனு-சறறும் வாய்பேசாவணணமாபுஞசெய்தாண்டி-சங()

மாரைபைக்கெடுத்தனன கெட்டேன-இத்தை வாய்விட்டுச்சொல்லிடின வாழ்வெனக்கில்லை - காவுபுருஷனுமல்லன்-என்னைககாக்குந்தலைமைக் கடவுள்காண்மினனே ()

கடவினமனடவிண்ட தென்ன-இரு கண்களுமானந்தக்கண்ணீர்சொரிய - உடலும்புளகிதமாக - எனதுள்ளமுருக வுபாயஞ்செய்தாண்டி—சங்கர (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன-னுணர்வதுவாயுன்னுளங்கண்டதெல்லாங்- தள்ளெனச்சொல்லியென்னையன்-என்னைத்தானாக்கிக்கொண்ட சமர்த்தைப்பாரதோழி-சங ()

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிப்பாரிந்திரியங் கரணநீ
யல்லை, யாராயுணர்வுநீ யென்றான்-ஐயன்அன்பாயுரைத்த
சொல்லானந்தந்தோழி—சங்கர (௯)

அன்பருக்கன்பானமெய்யன் - ஐயனானந்தமோனன்
ருட்குருநாதன், தன்பாதஞ்சென்னியில்வைத்தான்-என்
னைத்தானென் றிருந்தேன்மனந் தானிறந்தேனே—சங்கர (௰)

இறப்பும் பிறப்பும்பொருந்த - எனக்கெவ்வண்ணம்வந்த
தென்றெண்ணிப்பார்வைபார்க்கின், மறப்புநினைப்புமாயநின்
ற-வஞ்சமாயாமனத்தால் வந்ததுதோழி—சங்கர ()

மனந்தேகமில்லாதென்கனன்று - தெய்வமௌனகுரு
வாகிவந்துகைகாட்டி-என்தாமபணியறமாற்றி-அவனின்
னருள்வெள்ளத் திருத்திவைத்தானடி—சங்கர (௰உ)

அருளாலெவையும்பாரென்றான்-அத்தையறியாதே-
ட்டி யென்னறிவாலேபார்த்தேன், இருளானபொருள்
கண்டதல்லாற-கண்டவென்னையுங் கண்டிலனேடி
தோழி—சங்கர (௰௩)

என்னையுந்தன்னையும்வேறா-உள்ளத் தெண்ணாதவண்
ணமிரண்டறநிறக்க், சொன்னதுமோவொருசொல்லே-
அந்தச்சொல்லைசொல்லிலாந்த சுகத்தையென்சொல்வேன்()

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி- அந்தவெட்டவெளிநண்ணித்
துட்டவிருளாங், களையைக்களைந்துபின்பார்த்தேன்-ஐய
னகளையனறிவேறொன்றுங் கண்டிலன்தோழி—சங்க ()

கண்டார்நகைப்புபிரவாழ்க்கை-இரு கண்காணநீங்க
வுங்கண்டோந்துயிறான், கொண்டார் போற்போனதுவு
மபோகுட்-இதிற்குணமேதுநலமேதுகூறாய்நீதோழி ()

நலமேதுமறியாதவென்னைச் - சுத்தநாதாந்தமோன

மாநாட்டந்தநேசனு, சலமேதுமில்லாமலெல்லாம-வ
லானருளாலென்றலைமீது தாக்கினதோழி—சங்கர
தாக்குநல்லானந்தசோதி அனுதனணிறசிறியவெனை
த்தனருளாற, போக்குவரவறநிருக்குஞ்-சுத்தபூரண
மாக்கினன புதுமைகாணமினனே—சங்கர (௰அ)
ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந - தோழி லைத்களைவைத்
துமெள்ளத்தனையேனுந,தாக்கறநிறகுஞசமாத்தன-உள
ளசாக்ஷியைச்சிநதிக்கத் தக்கதுதோழி—சங்கர (௰௯)
சிநதைபிறநததுமாங்கே-அநதச் சிநதையிறநதுதெளி
நததுமாங்கே, எநதநிலைகளுமாங்கே-கணடயானருணிர
ணடறறிருநததுமாங்கே—சங்கர (௨௰)
ஆங்கெனறுமீங்கெனறுமுணடோ- சச்சிதானநத சோ
தியகண்டவடிவாய், ஓங்கிநிறைநததுகணடாற பினனர்
ஒனறென்றிரண்டென றுரைத்திடலாமோ—சங்கர ()
என்றுமழியுமிககாயம்-இத்தை பேதுக்குமெய்யென்
றிருநதீருலகீர, ஒனறுமறியாதநீரோ-யமனோலைவநதா
றசொலலவுத்தரமுணடோ—சங்கர (௨௨)
உண்டோநமைப்போலவஞ்சர்- மலமூறித்ததுபபுழு
டலைமெய்யென்று, கொணடோபிழைப்பதிங்கையோ-
அருட்கோலத்தைமெய்யெனறுகொள்ளவேண்டாமோ
வேண்டாமவிருப்புமவெறுப்பும- அநதவில்லங்கத்தா
லேவினையுஞசனனம, ஆண்டானுரைத்தபடியே - சற்று
மசையாதிருநதுகொள்ளறிவாகிநெஞ்சே—சங்கர (௨௪
அறிவாருமில்லையோவையோ - எனனை யாரொன்றறி
யாதவங்கதேசத்தில் - வறிதேகாமத்தீவிற்சிக்கி-உள்ள
வான்பொருட்டோற்கவோ வந்தேனென்றோழி—சங்கர

வந்தவரவைமறந்து-மிக்கமாதாபொன்பூமிமயக்கத்தி
லாழும், இந்தமயக்கையறுக்க-எனக்கென்றமெய்ஞ்ஞா
னவெழிலவாள் கொடுத்தான்—சங்கர (உகூ)

வாளாருங்கண்ணியார்போகா-பட்டவாதைக்கனலைவள
ர்க்கும்மெய்யென்றே, வேளானதுறுமெய்விட்டான்-என
னினிமிக்கோர்துறக்கை விதியன்றோதோழி—சங்கர ( )

விதிக்கும்பிரபஞ்சமெல்லாஞ்-சுத்தவெயினபஞ்சமெ
ன்னவே வேதாகமங்கள்-மதிக்குந்தனைமதியா - அவ
மார்க்கத்துன்மார்க்கஞ் சன்மார்க்கமோபானே—சங( )

துன்மார்க்கமாதர்மயக்கம் - பணத்தூயாக்குப்பற்று
துசொன்னேனஞ்ஞானக-தன்மார்க்கநீதிவிட்டானந்தம்-அல
ன ஞானந்தமான சதானந்தனன்றோ—சங்கர (உகூ)

அன்றென்றுமாபென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம
வேண்டினறிவாகிச்சற்றே, நின்றுறறெறியுமெனவே-ம
றைநீதியெமமாதிநிகழ்த்தினன்றோழி—சங்கரசங்கர( )

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றுப்பெற்றது. ஆகூ தூசாறும்.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவான குறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றே நின்மலவடிவே
குன்றுப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
சீமலிதெய்வத்திருவருளதனாற்
பாமுதலண்டப் பரப்பெலாநிருவி
அண்டசமுதலா யெண்டருநால்வகை

எழுபிறவியிற்றுழாதோங்கும
அனந்தயோனியி னின்மைபெறமல்க
அணுமுதலசல மானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற கற்பகாலமுங
கனமப்பகுதித் தொன்மைகடோ
இமைப்பொழுதேனுந் தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள் வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவவுடலவாழ்க்கை
இனபமெனவே துனபமிலலெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையினவளாக்க
ஆதரவாகக் காதலுமமைத்திட்
டேகமினறியே தேகநானென
அறிவுபோலறி யாமையியக்கிக்
காலமுங்கனமமுங கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்க்கமும
மாலறவகுத்தனை யேலுமவணணம்
அமையாக்காதலிற சமயகோடி
அறமபொருளாதி திறமபடுநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவர்போலனைவருந
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாததாக்கமும போதநூல்களுந
நிறைவிற்காட்டியே குறைவினறிவயங்க
அங்கங்குநினறனை யெங்குமாகிச்
சமையாதீதத் தனமையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந
தமைமைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென

பசறறிருககமாசறறஞான
கலமுமகாட்டினை ஞானமிலேறகு
நிலையுமகாட்டுத னினனருட்கடனே. ஆடூ தூசருக.

வண்ணம்.

அருவெனபனவுமனறி உருவெனபனவுமனறி
அகமுமபுறமுமனறி முறைபிறழாது
குறியுமகுணமுமனறி நிறைவுமகுறைவுமனறி
மறையொனறெனவிளமப விமலமதாகி
அசலமபெறவுமாகது விபுலமபெறவளாகது
சபலநசபலமெனறு ளறிவினாகாண
ஞானவெளியின டமேவுமுயிராய் அரிககா
அனலொனறிட வெரிநது புகைமண்டிடுவதனறு
புனலொனறிடவமிழநது மடிவிலதானத
சருவுமபொழுதுமாகது சலனமபடுவ தனறு
சமாகொண்டழிவதனறே ரியலபினதாகும
அவனெனபதுவுமனறி அவளெனபதுவுமனறி
அதுவெனபதுவுமனறி எழிலகொடுலாவும்
அருநிலையறியாதபடியே வ
இருளெனபதுவுமனறி ஒளியெனபதுவுமனறி
எவையுமதனுளடமக ஒருமுதலாகும
உளதெனபதுவுமனறி இலதெனபதுவுமனறி
உலகநதொழவிருநத வயனமுதலோாகள்
எருநகலைகொண்டு சமயஙகளிலவிழுநது
சுழலுமபொழுதிரஙகி அருள்செயுமாறு
கூறியசகமாயையறவே வ-அரிக்கா
எனதெனபதையிகழ்நத அறிவினறிாளினின்று

மறிவொன்றெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமொன்று பிறியுந்தரமுமொன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி
எதுசந்ததநிறைந்த தெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்களசுபங்கொள் சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ
பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
கபடங்களில்விழுந்து கெடுகின்றவர்
வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமுண்டு
வசனந்திரமுமின்றி அவரிதழூறல்
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படி துணிந்து குழலழகாக
மாலைவகைபல சூடியுடனே ம-அரிகா
பதுமந்தனையிசைந்த முலையென்றதையுகந்து
வரிவண்டெனவுழன்று கலிலெனவாடுஞ்
சிறுகிண்கிணிசிலம்பு புனைதண்டைகண்முழங்கும்
ஒலிநன்றெனமகிழ்ந்து செவிகொள்நாசி
பசுமஞ்சளின்வியந்த மணமுந்திடமுகந்து
பலமிஞ்சிடவிறைஞ்சி வரிசையினோடு
காலின்மிசைமுடி சூடிமயலாய் ஞ
மருளுந்தெருளுநவந்து கதியென்பதைமறந்து
மதனன்சலதிபொங்க விரணமதான
அளிபுண்டனைவளைந்து விரல்கொண்டுறவளைந்து
சுரதஞ்சுகமிதென்று பரவசமாகி
மருவுந்தொழினமிகுந்து தினமுந்தினமுமவிஞ்சி
வளரும்பிறைகுறைந்த படிமதிசோர

வானரமதென மேனிதிரையாய் ஐ-அரிக்கா
வயதுபடவிழுந்து பிணியுந்திமிதிமென்று
வரவுஞ்செயலழிந்து விருமலுமாகி
அனமுஞ்செலுதலின்றி விழியுஞ்சுடாகளினறு
முகமுஙகளைகளின்று சரியெனநாடி
மனைபினபுறவிருநத வினமுஙகுலைகுலைநது
கலகஞ்செயவிருண்ட யமனவருமவேளை
எதுதுணைபழிநாரமனமே. ௧

வண்ணம-முறறிற்று ஆ ருசுருஉ.

தாயுமானசுவாமிகளபாடல-முறறுபபெறறது.

அருள்வாககியவகவல.

திருவளர்கருணை சிவானநதபூரண
மொருவருமறியா வொருதனிசசித்து
நவநதாபேதமாய் நாடகநடித்துற்
பவநதனை நீககிப் பரிநதருள்பராபரங
கணணுங்கருத்துங் கதிரொளிபோல
நணணிடவெனககு நலகியநனமை
யொன்றுயப்பலவா யொப்பிலாமோனக்
குன்றுயநிறைந்த குணப்பெரிஙகுனற
மணணையுமபுனலையும் வளியையுஙகனலையும்
விண்ணையுமபடைத்த வித்திலாவித்துப்
பநதமனைத்தையும் பாழ்படநூறியென
சிநதையுட்புகநத செழுஞ்சுடாச்சோதி
விள்ளொணஞானம விளஙகியமேலோர்
கொள்ளைகொணடுணணக் குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலாத் தாணிணைப்பவர்க்குக

காட்டாவினபங் காட்டியகதிநிலை
வாககாணமனத்தான மதிததிடவரிதென
நோக்காதிருகக நோககியநோகக
மாதியாயறிவா யகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்விரிநது துலஙகியதோறறம்
பரவெளிதனனிற் பதிநதவெனனுளததினை
விரவிவிரவி மேற்கொளுமவெளளரு
சுட்டுக்கடங்காச் சோதியடியா
மடடுககடஙகும வானபெருஙகருணை
யெலலைககடஙகா வேகப்பெருவெளி
திலலைப்பொதுவிற றிருநடத்தெய்வம
வாதவூரொருவனை வரிசையாயவிழுஙகும்
போதவூரமேவு காப்பூரவிளககுச்
சுகனையகணடத் தூவெளியெலலாந்
திகழவேகாட்டுஞ் சினமயசாட்சி
செழுநதமிழப்பனைச் சிவலிஙகமாககி
விழுஙகியஞான வித்தகவேழ
மெழிறருபட்டினத் திறவனையெனறு
மழிவிலாவிலிஙக மாககியவனாதி
சாநதபூமி தனனருள்வெள்ள
மானநதநீழ லசையாககசனம
பரவுவாரெஞசிற பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்ற வேதாநதககாட்சி
யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச்
சாட்சியாயிருககுந தாரகத்தனிமுத
லாணுமபெண்ணுமலியுமலலாததோர்

தானுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட
ரொளனுமெண்ணெயு மெப்படியப்படி
யுளனுமப்புறப்பு முதலாகியவொரு பொரு
ளளவிலாமந்தந்தொறு மவாவறு பொருளான
வளநிறைந்திருக்கு மொருபொ [illegible]
துளனுமனப்பேய் துடிக்கத்தறிக்கந்
கொளனுமோனவாள கொடுத்திடுமரசு
பெரியபேறு பேசாப்பெருமை
யரியவுரிமை யளவிலாவளவு
துரியநிறைவு தோன்றுவதீரும்
விரியுநலவனபு விளைத்திடும்விளைவு
தீராப்பிணியாகு செனனமறுக்க
வாராவரவாய வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கருப்பா கமுதக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச் சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனி பாரோளசருக்கரை
போங்குநறகண்டுசோர்த் தொன்றாக்கூட்டி
யருந்தியரசபோன வறிஞாசமாகியிற
பொருந்தியினபம பொழிசிற்சுகோதய
செங்கையாள்விளங்கத் தெரித்தமெய்த்தேசிகன
றனையறிவித்துத் தறபரமாகி
யெனனுளத்திருந்த தருளேசநாயக
னடிமுடியில்லா வருமபொருடனக்கு
முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதலவன
மெ யபல னமற்றவை மெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப் புன்னகைபுரிந்தோ

னருளும்பொருளு மபேதமாயிருந்து
மிருந்திறனென்னு மியலுமுண்டென்றே
ளருளுனக்குண்டோ லருளும்வெளிப்படும்
பொருளாமயந்தானே பொருந்து மென றுரைத்தோன
சத்தசத்திரண்டு தன்மையுந்தானே
யொருதலாறசத்தசத் துனக்கெனவுரைத்தோ
னுணவமறுவிடி னருளுறுமெனனக
க ணருளோமையாற கண்ணேயுரைத்தோன
னெனமழுளளளவுநீராதிழுகக்கு
கனமாவிடாதெனக் காட்டியவள்ள
லுளதிலதென வுறாதலாணமாயை
வளமிலதென வெருத்தினிதுரைத்தோ
னிலவுறத்திருந்து மிதுபமடக்கிய
வலலவனறேனோ மகாயோகியென்றோன
துறவறத்திருந்து ந குழமனக்குரங்கொன
றறவகையறிபா லஞ்ஞானியென்றே
னிறவாமனநதா னிமகஉவுணாத்திப்
பிறவாவரநதரும பேரறிவாள
னத்தனதருளா லனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின றேறறமெனறுரைத்தோ
னிருண்மலமகல விசைநததிலழுத்தும
பொருளருட்டிரோதைப் பொறபெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுதல விளம்பியபடியே
யாறுமஞ்ஞியென றறிஞருக்குரைப்போன்
கொலலாவிரதந குவலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென் றியம்பியதயாநிதி

தருமமுஞ்ஞானமுந் தவமும்புரிபவர்க
குரிமையாயவரோ டுறவுகலப்பவன
றனுயிர்போலத் தரணியினமருவிய
மனுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடுமவேந்தன
களவுவஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்கு
தெளிவுவந்துறவருள் செய்திடுந்திறத்தோன்
றானபெறும்பேறு சகமெலாம்பெறவே
வானபெருங்கருணை வழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளு மறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்று மிறைவனெம்பெருமான்
றானவனாகிய தலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க் காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லது பொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப் பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதார முதலாயுள்ளமேலாதாரமும்வெறுவெளிக
ண்டவன், மண்டலமூன்றிலு மனனியவுருவிலுங
கண்டவையத்திலுங் கடவுளாய்நின்றோன
பகாசமயந்தொறும பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந் தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேத பேதாபேத
போதமிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய
னதுநானெனவே யாற்றிடுமனுபவஞ்

சதுர்வேதாந்தத் தன்மையென் றுரைத்தோ
னல்லும்பகலு மறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ் சுகமயெனச்சொன்னோன்
சுதனேகுருவாஞ் சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞான மல்லவோவென்றோ
னேசயோகத்துறு நிருபரெல்லாந்தொழு
மிராசயோகத்திறை யிராசயோகத்தான
பொறுமைதெளிவு புனிதவாசார
மறுவிலாவண்மை வாரமியற்கை
ஒண்ணமாசாந்த தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெனக்கலைபயி லிணையிலாக்கல்வி
நல்விரக்க நடுநிலைசத்திய
மில்லையென்னு மெல்லார்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணனெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரி திருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக் கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப் பரமெனப்பகர்ந்தோ
னடிமேவு மாசினையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந் தெளிந்தனனெனவுஞ்
சித்தமௌனி திடசித்தமாக
வைத்தநிலையின வ[illegible]ந்தனனெனவு
மூலனமரபின மூர்த்தமௌனிதன்
பாலனாமெனவும பரிவொடுபகர்ந்தோன்
வடமொழிப்பிறகையின பகிமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட் டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமூர்த்தனாகக் கனிரசமெனத்

தண்டமிழ்மாரி தனனைபபொழிநது
சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்தருள்கொழிக்கு
நித்தியஞானா நிராலமபநிறைவைப்
பாடியுநாடியும பணிந்தெழுந்தனபா
லாடியுமாறறிய மகனகுழைவெய்தியு
முடலங்குளழய வுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப் பாகிப்பரதவித்
[illegible] யிரங்கியிரங்கி
[illegible] பரமபோ லொடுங்கியேசிறிது
[illegible] ளிமைப்பதுமின்றிச்
[illegible] துவண்டுதுவண்டுமெய்
[illegible] முறறடிககடி
[illegible] யுருகியேசறமுத்
[illegible] புந் தழுதழுத்திடவே
[illegible] ருமித்தருகி
[illegible] சீரொபெருக்கிக்
[illegible] கதறிச்
[illegible] கப்பதுபோல
[illegible]
[illegible] போரு [illegible] ன
[illegible] ண்டினிக்
கணமடம் [illegible] த்
திருவுருவெல்லாந் திருநீறிலங்க
விருகரங்களின மியனமுடிகுவித்து
பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டு